Chulalongkorn University
Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2021

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

นรกมล กองสุข
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd

Part of the Health and Physical Education Commons

Recommended Citation

กองสุข, นรกมล, "ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย" (2021). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 5640.
https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/5640

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

น.ส.นรกมล กองสุข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RELATIONSHIP AMONG INFORMATION EXPOSURE, PERCEPTIONS, ATTITUDES, AND APPROPRIATED SEXUAL BEHAVIORS FOR HIGHER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Miss Narakamol Kongsuk

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Health and Physical Education
Department of Curriculum and Instruction
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2021
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โดย	น.ส.นรกมล กองสุข
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.สริญญา รอดพิพัฒน์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเคื้อ กุลประสูติดิลก)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร.สริญญา รอดพิพัฒน์)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเคื้อ กุลประสูติดิลก)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นรกมล กองสุข : ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. (RELATIONSHIP AMONG INFORMATION EXPOSURE, PERCEPTIONS, ATTITUDES, AND APPROPRIATED SEXUAL BEHAVIORS FOR HIGHER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : อ. ดร.สริญญา รอดพิพัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 450 คน ที่ได้จากการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1)กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารและการรับรู้อยู่ในระดับน้อย ส่วนทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในมาก 2) ความสัมพันธ์กับปัจจัยลักษณะทั่วไป การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านระดับชั้นและปัจจัยด้านอายุ การรับรู้มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านเพศและปัจจัยด้านอายุ ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านเพศและปัจจัยด้านอายุ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านระดับชั้นและปัจจัยด้านอายุ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า การเปิดรับข่าวสารมีระดับความสัมพันธ์ทางลบอยู่ในระดับต่ำ (r = -0.16) การรับรู้ไม่มีความสัมพันธ์ และทัศนคติมีระดับความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับต่ำ (r = 0.31)

สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต .....
ปีการศึกษา	2564	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6380079927 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION
KEYWORD: INFORMATION EXPOSURE, PERCEPTIONS, ATTITUDES, SEXUAL BEHAVIORS

Narakamol Kongsuk : RELATIONSHIP AMONG INFORMATION EXPOSURE, PERCEPTIONS, ATTITUDES, AND APPROPRIATED SEXUAL BEHAVIORS FOR HIGHER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. Advisor: SARINYA RODPIPAT, Ph.D.

The objectives of this research were 1) to study the levels of information exposure, perceptions, attitudes, and desirable sexual behaviors, 2) to study the correlation between general characteristics factors of the population and levels of information exposure perceived, attitudes, and desirable sexual behaviors, and 3) To study the correlation between information exposure, perceptions and, attitudes and desirable sexual behaviors of high school students. The sample consisted of 450 Mathayom Suksa 4 to 6 students obtained by multistage randomization. The research tool was an online questionnaire. The data were analyzed using frequency distribution, percentage, mean and standard deviation, Chi-square Test, and Pearson's correlation coefficient statistics. The results of the research The sample group had a low level of information exposure and perception and a high of attitudes and desirable sexual behaviors. In relation to general characteristics factors with information exposure were associated with grade and age factors. The perception was related to gender and age factors. Attitudes were related to gender and age factors. And desirable sexual behaviors were related to class factors and age factors. The correlation between desirable sexual behaviors was found that the information exposure was a weak negative correlation (r = -0.16), the perception was not correlated, and the attitude was a weak positive correlation (r = 0.31).

Field of Study:	Health and Physical Education	Student's Signature .....
Academic Year:	2021	Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความเมตตาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร. สริญญา รอดพิพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีในทุกด้าน ทั้งการให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ตรวจทานและแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ รวมทั้งการเป็นกัลยาณมิตรที่ดีส่งเสริมพลังด้านบวกในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วง ทำให้ผู้วิจัยได้รับกระบวนการจัดระบบองค์ความรู้ในการพัฒนาต่อยอด ประสบการณ์ใหม่ที่ผู้วิจัยได้สั่งสมเพื่อนำไปปรับใช้ ตลอดจนการเป็นแบบอย่างของความตั้งใจต่อการศึกษาความรู้ทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอและตลอดเวลา ทุ่มเทพลังกายและพลังใจให้กับผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกทราบซึ้งในความเมตตากรุณาจากอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อะเคื้อ กุลประสูติดิลก ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาจากอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อะเคื้อ กุลประสูติดิลก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรดี เอกรณรงค์ชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จักริน ด้วงคำ และอาจารย์ ดร.ญาณิศา พึ่งเกตุ กรุณาให้ข้อเสนอแนะและตรวจเครื่องมือสำหรับทำวิจัย

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะผู้บริหาร และคณาจารย์ของโรงเรียนทั้ง 10 แห่งที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัย ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้และขอบคุณนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ที่ ตระหนักถึงความสำคัญของการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย พร้อมทั้งให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณคุณพ่อพงษ์พันธ์ กองสุข และคุณแม่ฉะอ้อน กองสุขเป็นอย่างสูง ที่คอยเป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษา และให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาในทุกด้านมาโดยตลอด รวมทั้งขอขอบพระคุณคณาจารย์ที่สอน มอบความรู้และให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ผู้เป็นกัลยาณมิตรที่คอยหยิบยื่นน้ำใจ ไมตรีและเกื้อกูลกันอยู่เสมอ ผู้วิจัยจะจดจำเรื่องราวดีๆ ประทับไว้อยู่ในใจตลอดไป

นรกมล กองสุข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญ

หน้า

..... ค

บทคัดย่อภาษาไทย..... ค

..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ง

กิตติกรรมประกาศ..... จ

สารบัญ..... ฉ

สารบัญตาราง..... ญ

สารบัญภาพ ..... ฎ

บทที่ 1 1

บทนำ..... 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

คำถามการวิจัย 7

วัตถุประสงค์การวิจัย 7

สมมติฐานการวิจัย 7

ขอบเขตของการวิจัย..... 9

คำจำกัดความในการวิจัย 10

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 12

บทที่ 2 13

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 13

1. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 14

1.1 ความหมายของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 14

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 16
1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 19
1.4 การประเมินผลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 23
1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 25
2. ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร 36
2.1 ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร 36
2.2 องค์ประกอบของการเปิดรับข่าวสาร 37
2.3 กระบวนการในการเปิดรับข่าวสาร 39
2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร 41
2.5 การประเมินผลการเปิดรับข่าวสาร 43
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสาร 45
3. ทฤษฎีการรับรู้ 57
3.1 ความหมายของการรับรู้ 57
3.2 องค์ประกอบของการรับรู้ 57
3.3 กระบวนการของการรับรู้ 59
3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ 62
3.5 การประเมินผลการรับรู้ 65
3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการรับรู้ 66
4. ทัศนคติ 76
4.1 ความหมายของทัศนคติ 76
4.2 ประเภทของทัศนคติ 78
4.3 องค์ประกอบของทัศนคติ 79
4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติ 80
4.5 การประเมินผลทัศนคติ 82

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทัศนคติ 83

5. กรอบแนวคิด 94

บทที่ 3 97

วิธีดำเนินการวิจัย 97

ขั้นที่ 1 การเตรียมการวิจัย 98

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 98

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 98

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 100

ขั้นที่ 2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย 111

2.1 การติดต่อประสานงานก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล 111

2.2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 112

2.3 การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง 112

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย 113

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล 113

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย 113

..... 114

บทที่ 4 115

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 115

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 116

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร 116

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 117

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไป การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 126

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 126

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย..... 129

2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 131

2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 134

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย..... 136

บทที่ 5 138

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ 138

สรุปผลการวิจัย 138

อภิปรายผลการวิจัย..... 143

ข้อเสนอแนะ..... 158

บรรณานุกรม..... 161

ประวัติผู้เขียน..... 177

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 28

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 32

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 49

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินการเปิดรับข่าวสาร 54

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ 71

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินการรับรู้ 74

ตารางที่ 6 (ต่อ) 75

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ 85

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินทัศนคติ 89

ตารางที่ 9 สรุปการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 99

ตารางที่ 10 แผนผังออกแบบข้อคำถาม 101

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร ... 116

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 117

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 119

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 121

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 123

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 127

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 129

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 132

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย..... 134

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย..... 136

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการเปิดรับข่าวสาร เสรี วงษ์มณฑา (2542) 40

แผนภาพที่ 2 การแปลความหมายของข้อมูล (ผู้วิจัยจัดทำขึ้น) 58

แผนภาพที่ 3 กระบวนการรับรู้ของ Assael (1998) 60

แผนภาพที่ 4 กระบวนการรับรู้ของ Schermerhorn et. al. (2011) 61

แผนภาพที่ 5 กระบวนการรับรู้ของ วรวัฒน์ เดชวงศ์ยา (2551) 61

แผนภาพที่ 6 กรอบแนวคิด 96

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสโลกาภิวัตน์นำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย แต่ในขณะเดียวกัน กระแสโลกาภิวัตน์ก็นำมาซึ่งปัญหาต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่นไทย อาทิเช่น ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่นำไปสู่การตั้งครรภ์ในวัยเรียน โดยเฉพาะปัญหาการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยที่มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังคงเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทย และชี้ให้เห็นถึงการขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการป้องกันตนเองจากการติดโรค รวมถึงการขาดความตระหนักถึงอันตรายของโรค สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง จากรายงานของสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (พิณทิพย์ สุชาติลิขิตวงศ์ และ สุวพร อนุกูลเรืองกิตติ์, 2561) พบว่า อัตราป่วยเพิ่มจาก 19 รายต่อประชากรแสนคนใน พ.ศ. 2556 เป็น 23.2 รายและ 28.9 รายต่อประชากรแสนคนใน พ.ศ. 2558 และ 2560 ตามลำดับ โดยกลุ่มเยาวชนอายุ 15–24 ปีมีสัดส่วนการป่วยมากที่สุด (ปัญญ์กรินทร์ หอยรัตน, ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์, Pramote Wongsawat, และPankarin Hoyrat, 2017)

สอดคล้องกับข้อมูลของ แพทย์หญิงมณฑินี วสันติอุปโภคากร รองผู้อำนวยการกองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2563) กล่าวว่า สถิติปี 2562 พบเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี ป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 5 โรคได้แก่ หนองใน ซิฟิลิส หนองในเทียม แผลริมอ่อน และกามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง สูงถึง 124.6 ต่อประชากรแสนคน หากแยกรายโรคพบว่า โรคหนองในสูงถึง 69.7 และซิฟิลิส สูงถึง 39.3 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ ส่วนอัตราการคลอดของแม่วัยรุ่น ที่แม้ขณะนี้เริ่มมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ใกล้เคียงกัน การคลอดของวัยรุ่นไทยก็ยังคงอยู่ในอัตราที่สูง โดยพบอัตราการคลอดในวัยรุ่นอายุ 15 – 19 ปี เท่ากับ 35 ต่อจำนวนประชากรหญิง 1,000 คน กรมควบคุมโรคจึงพัฒนาร่างยุทธศาสตร์ด้านถุงยางอนามัย พ.ศ. 2563 - 2573 ภายใต้ยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยการยุติปัญหาเอดส์ พ.ศ. 2560-2573 โดยขับเคลื่อนการดำเนินงานผ่านยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) การส่งเสริมให้การใช้ถุงยางอนามัย เป็นวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน (2) การส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงถุงยางอนามัย (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการและควบคุมคุณภาพถุงยางอนามัย (4) การพัฒนานโยบายและเสริมสร้างกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ถุงยางอนามัย และ (5)

การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลยุทธศาสตร์ถุงยางอนามัย นอกจากนี้ นายชาติวุฒิ วังวล ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนการควบคุมปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ สสส. กล่าวว่า สสส. ขับเคลื่อนงานสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ เพราะประเด็นด้านสาธารณสุขพื้นฐานที่ต้องให้ความสำคัญ ซึ่งที่ผ่านมา สสส. พัฒนาจังหวัดต้นแบบขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยประสานกับคณะทำงานท้องวัยรุ่นจังหวัด จัดทำหลักสูตรพัฒนาผู้นำเยาวชนในการเป็นผู้พิทักษ์สิทธิ ตามมาตรา 5 ของ พ.ร.บ.การป้องกันและแก้ไขการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ.2559 โดยทำงานกับเยาวชน มีการพัฒนาชุดความรู้การสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศโดยประสานกับชุมชน ท้องถิ่นและโรงเรียน มีระบบพัฒนาทักษะผู้ปกครองให้สามารถสื่อสารเชิงบวกกับบุตรหลานในเรื่องเพศได้ โดยประสานกับพ่อแม่ผู้ปกครอง และสถานประกอบการ อีกทั้งยังมีการสื่อสารรณรงค์ในระดับประเทศเพื่อสร้างความรับรู้ใหม่ในประเด็นเรื่องเพศและการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งต้องเร่งดำเนินการรับมือให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่รวดเร็ว (สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2562; สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2563)

การป้องกันและแก้ไขปัญหาประเด็นพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนี้ ส่วนหนึ่งควรเป็นภาระกิจของโรงเรียน ครูผู้สอน ร่วมกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับแนวคิดของ นางสาวพรนุช สถาผลสวัสดิ์ ผู้จัดการโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร มูลนิธิแพธทูเฮลท์ กล่าวว่า มูลนิธิแพธฯ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สสส. และภาคีเครือข่าย เผยแพร่หลักสูตร e-Learning เพศวิถีศึกษาให้ครูผู้สอนร่วมกับการทำงานเชิงรุกกับผู้บริหารสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงทางนโยบาย โดยส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา 16 คาบ/ปี อาทิ สอนให้นักเรียนรู้จักความสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ รู้จักสังเกตความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ รู้จักวิธีป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ รู้จักช่องทางการเข้าถึงบริการสุขภาพที่พึงได้รับตามสิทธิ รวมถึงสร้างความเข้าใจกับสมาคมผู้ปกครอง แต่ทั้งหมดยังมีอุปสรรคเรื่องทัศนคติของผู้ใหญ่ ครูและพ่อแม่หลายคนไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็ก มีความพยายามยับยั้งการมีแฟน มีความรัก ทั้งที่เป็นเรื่องธรรมชาติ ขณะที่หลายโรงเรียนให้ความสำคัญกับการสอบแข่งขันมากกว่าการสอนทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ปลอดภัย ทำให้เด็กขาดภูมิคุ้มกันดูแลตัวเอง ในขณะที่ นายสมวงศ์ อุไรวัฒนา รองผู้อำนวยการมูลนิธิเข้าถึงเอดส์ (Access) และผู้รับผิดชอบโครงการสายด่วนปรึกษาเอดส์และท้องไม่พร้อม 1663 กล่าวว่า สถิติจากสายด่วน 1663 ปี 2562 พบว่าร้อยละ 80 ของผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำปรึกษาเพราะกังวลเรื่อง HIV/ AIDs เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 25-45 ปี ซึ่งมากกว่าเพศหญิงซึ่งยังไม่ได้กังวลเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทั้งเพศหญิงและชายมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพราะไว้ใจคู่รัก และน่ากังวลยิ่งขึ้นเมื่อพบว่าเพศชายที่โทรมาจำนวนหนึ่งมีคู่นอนหลาย

คนและไม่พร้อมเปิดเผยความเสี่ยงกับคู่รักของตนเอง นอกจากนี้ สถิติยังพบเพศหญิงวัยทำงานร้อยละ 70 และเพศหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 30 โทรเข้ามาขอคำปรึกษาเรื่องการตั้งครรภ์ไม่พร้อม อันเป็นผลมาจากการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกัน ทั้งหมดนี้จึงเป็นที่มาของการรณรงค์ส่งเสริมให้คนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะวัยรุ่นมีความรับผิดชอบ พกและใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ไม่พร้อม (มูลนิธิแพธทูเฮลท์, 2020; กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการป้องกัน แก้ไขปัญหา หรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมให้กับวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยเรียนผ่านหลักสูตรที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะหรือผ่านการจัดการเรียนรู้นั้น การดำเนินการดังกล่าวจะต้องมีข้อมูลพื้นฐาน อาทิเช่น การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม หรือการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจมีความสัมพันธ์กับค่านิยมหรือทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลดังกล่าวโดยการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

การศึกษาของ สาลินี แนวหล้า และคนอื่น ๆ (2558) เรื่อง ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดอุบลราชธานี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 61.2 ไม่เห็นด้วยว่าเพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน และพบว่า ร้อยละ 48.5 เห็นด้วยกับการดูมิวสิกวีดีโอมีส่วนกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับเพื่อนต่างเพศและเพศเดียวกัน ร้อยละ 93.7 ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็ปโป๊กับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 92.5 ไม่เคยดูหนัง/หนังสือ/วิดีโอโป๊กับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 90.2 ไม่เคยมีพฤติกรรมไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 91.5 ไม่เคยสูบบุหรี่ และร้อยละ 75.6 ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์ ส่วนวรรณศิริ ประจันโน และคนอื่น ๆ (2560) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายตามแนวคิดการให้ข้อมูลข่าวสาร แรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 4.5 (เพศชายร้อยละ 10.6 และเพศหญิงร้อยละ 0.5) ปัจจัยทำ นายพฤติกรรมทางเพศโดยควบคุมปัจจัยด้านเพศ พบว่า การรับรู้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน (β = .328) การเข้าถึงสื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ (β = .242) การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ (β = -.157) และการรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (β = -.120) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศได้ร้อยละ 30.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($R2$ = .306, $p < .05$) สรุปได้ว่า การส่งเสริมให้เด็กวัยเรียนมีพฤติกรรมทางเพศ

ที่เหมาะสม ควรเน้นการปรับเปลี่ยนการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ส่งเสริมการเรียนรู้ผลกระทบจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การป้องกันการใช้สื่อยั่วยุความรู้สึกทางเพศ และการฝึกทักษะการปฏิเสธพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์นั้น การศึกษาของ วรรณศิริ ประจันโน และคนอื่น ๆ (2560) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นปัจจัยหลัก ปัจจัยแรกคือ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ การเปิดรับสื่อที่ยั่วยุหรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นเรื่องปกติ ปัจจัยต่อมาคือแรงจูงใจ การเกิดแรงจูงใจเกิดจากพื้นฐานหลายอย่างในชีวิตไม่ว่าจะเป็นต้นทุนของชีวิต แต่ละคนมีต้นทุนชีวิตที่แตกต่างกันซึ่งนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการทำเรื่องต่าง ๆ ได้ แรงจูงใจจากเพื่อน การมีเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่คิดว่าการมีแฟนหรือการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยหรือการแสดงออก สามารถเป็นแรงจูงใจที่จะให้เกิดพฤติกรรมตามกลุ่มสังคมของตนได้ นอกจากนี้ พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจจากครอบครัว ความเอาใจใส่ติดตามดูแลของครอบครัวถือเป็นแรงจูงใจสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีผลให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมได้ ปัจจัยสุดท้ายคือปัจจัยด้านทักษะพฤติกรรม คือ การทราบวิธีการสวมถุงยางอนามัย การป้องกันการตั้งครรภ์ การจัดการปัญหาหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ การมีทักษะในการต่อรองจากการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์หรือแม้แต่การต่อรองเพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งสิ้น

ผลการศึกษาความหมายของ พฤติกรรมทางเพศ (sexual behavior) พบว่าหมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล อาจตรงหรือไม่ตรงกับเพศโดยกำเนิดและบทบาทหญิงชายที่สังคมกำหนดก็ได้ (สมหมาย แตงสกุล และคณะ, 2562) อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ทุกคนในสังคมพึงมี เพื่อการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและราบรื่น แต่จากการศึกษาของ ศิริวรรณ ทุมเชื้อ (2558) เรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 19.5 (152 คน) เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 40.8 เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 7.2 อายุต่ำสุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 13 ปี ร้อยละ 2.0 อายุมากสุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 18 ปี ร้อยละ 12.5 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 53.3 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์บางครั้ง ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 34.2 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษานี้บ่งบอกให้รู้ว่า การมีพฤติกรรม

ทางเพศที่พึงประสงค์เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งเพื่อช่วยแก้ปัญหาการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องของเพศที่ยังไม่ถูกต้อง

การทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาสรุปได้ว่า การที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งทางด้านที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่น หนึ่งในนั้นคือการเปิดรับข่าวสารของวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ (จีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวารี, 2560; สิริลักษณ์ อุบลรัศมี, 2560; ภาวนีย์ เจนกิติวรพงศ์ และปัทมา สุวรรณภักดี, 2561; Boonchutima et al., 2017) ซึ่งการเปิดรับข่าวสารก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อผู้รับข่าวสารด้วย ดังนั้นการจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจึงควรส่งเสริมให้วัยรุ่นได้รับข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อใช้ในกระบวนการคิดและนำไปปรับใช้ในวิถีการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน และปัญหาเมื่อมีการตั้งครรภ์เกิดขึ้น ปัญหาที่จะเกิดกับชีวิตหลังจากนั้น การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับทางบวกและทางลบเมื่อเกิดปัญหาข้างต้นในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงข้อควรปฏิบัติในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับวัย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรมีการเรียนรู้จากการเปิดรับข่าวสาร จากโลกในปัจจุบันที่สื่อค่อนข้างมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าสื่อก็มีทั้งที่ดีและไม่ดีก็ต้องขึ้นอยู่กับการเลือกที่จะเปิดรับของบุคคลแต่ละบุคคล สำหรับความหมายของการเปิดรับข่าวสาร จากการศึกษา (Yang and Wu, 2019; กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2560) สรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสาร หมายถึงความถี่หรือความบ่อยในการเปิดรับข่าวสารของประชาชนจากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อภาพยนต์ สื่อวิทยุ สื่อนิตยสาร หรือสื่อโทรทัศน์ ล้วนแล้วเป็นการเปิดรับข่าวสารทั้งสิ้น แต่การเปิดรับข่าวสารในที่นี้เป็นการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศหรือพฤติกรรมทางเพศแบบต่างๆที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ (พีร์ พวงมะลิตและคณะ, 2561; กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ, 2562) พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นกระบวนการที่สมองตีความหรือแปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการสัมผัส (Sensation) ของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นสิ่งเร้าส่งผลให้เกิดการตอบสนองในรูปแบบของการกระทำหรือความนึกคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ การรับรู้ในที่นี้คือการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ว่าจะเป็นวิธีการป้องกันตนเอง วิธีการปฏิเสธ วิธีการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเพศที่ไม่ควรปฏิบัติ และพฤติกรรมที่เหมาะสมเกี่ยวกับเพศที่ควรจะปฏิบัติ การเลือกที่จะรับรู้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและควรนำไปปฏิบัติ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ (ยุพารัตน์ อดกลั้น และคณะ, 2559; ดวงใจ เปลี่ยนบำรุง, 2559; นิรันตา ศรีบุญทิพย์ และคณะ, 2561; กู้เกียรติ ก้อนแก้ว และคณะ, 2561; Wackowski et al., 2019; Yilmaz et al., 2020) พบว่า การรับรู้ด้าน

สุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพเป็นปัจจัยที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล สอดคล้องกับ จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ และคนอื่น ๆ (2562) ศึกษาเรื่องการรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุตรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการรับรู้บทบาททางเพศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) โดยนักเรียนชายมีสัดส่วนการรับรู้บทบาททางเพศระดับสูงมากกว่านักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.0 และ 53.7 ตามลำดับ และพบว่าทัศนคติทางเพศโดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน โดยทัศนคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลางทั้งวัยรุ่นชายและหญิง

นอกจากปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร และการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งทางด้านที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นแล้ว ยังพบว่า ทัศนคติก็อาจเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นด้วย เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความนึกคิดของมนุษย์ที่แตกต่างกันได้ ทัศนคติของคนจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันการเกิดพฤติกรรมจากการศึกษา (เมรญา ขวัญแก้ว และพีรพงษ์ ฟูศิริ, 2563; Mezirow, 1998; Cambridge Dictionary, 2020) พบว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่ง โดยทางด้านพฤติกรรมเป็นการแสดงความรู้สึกและประสบการณ์ของตัวบุคคลที่ประเมินต่อสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม บุคคลหรือสิ่งของต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ประเมินความพึงพอใจ ความชอบ หรือ ประเมิน ความไม่พึงพอใจ หรือความไม่ชอบ ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึงความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อของมนุษย์ ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์เรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทางเพศ หรือการกระทำที่ไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีความเชื่อจึงนำไปสู่การกระทำทั้งในทางด้านบวกและด้านลบ ละเมื่อเชื่อสิ่งใดแล้วแม้ความเชื่อเหล่านั้นจะสามารถเปลี่ยนได้ยากแต่จะสามารถเปลี่ยนได้จากการเรียนรู้ในเรื่องต่างในด้านที่เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (สาลินี แนวหล้า และปริญญา ผกานนท์, 2558; สมพร รุ่งเรืองกลกิจ และคณะ, 2560; จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ และคณะ, 2562; นารีรัตน์ มะลิวัลย์ และคณะ, 2562) พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพที่แสดงออกของบุคคล

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ที่แม้จะพบว่าอัตราคลอดบุตรในวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มลดน้อยลง แต่สวนทางกับการติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะปริมาณของการติดโรคซิฟิลิสที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องของวัยรุ่นไทย ดังคำกล่าวที่ว่า “ท้องน้อยลงแต่เสี่ยงโรคเพิ่มขึ้น”ย่อมเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนที่เปลี่ยนแปลงไป แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร และการรับรู้

ทัศนคติ ที่อาจเป็นปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และความสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้ที่สนใจใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในการสื่อสาร รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ในสังคมชุมชน และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมหรือโปรแกรมสร้างเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในสถาบันการศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติ กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานการวิจัย

การตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้มีที่มาจากการพิจารณาข้อมูลต่อไปนี้

จากการศึกษามีสาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Yang and Wu, 2019; กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2560) พบว่า เป็นการที่บุคคลเลือกเปิดรับข่าวสาร เลือกให้ความสนใจเลือกรับรู้และตีความหมาย และเลือกจดจำจนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ ยิ่งเปิดรับมากจะยิ่งมีโอกาสรู้เท่าทันมาก โดยเฉพาะการสื่อสารด้านสุขภาพซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข่าวสารและความรู้ การชักจูงใจให้คล้อยตามหรือให้คำแนะนำ การกระตุ้นเตือนในด้านสุขภาพ จนอาจนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลได้ และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับ

สื่อ (จีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวารี, 2560; สิริลักษณ์ อุบลรัศมี, 2560; ภาวนีย์ เจนกิติวรพงศ์ และปัทมา สุวรรณภักดี, 2561; Boonchutima et al., 2017; Yang and Wu, 2019) พบว่า การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเปิดรับสื่อส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ จากการศึกษา (พีร์ พวงมะลิตและคณะ, 2561; กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ, 2562) พบว่า เป็นกระบวนการแปลความหมายข้อมูลของสมองที่ได้จากการสัมผัสกับสิ่งเร้า โดยอาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยในการตีความหรือแปลความ จนมีผลทำให้เกิดการตอบสนองในรูปแบบของการกระทำหรือความนึกคิดที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ (ยุพารัตน์ อดกลั้น และคณะ, 2559; ดวงใจ เปลี่ยนบำรุง, 2559; นิรันตา ศรีบุญทิพย์ และคณะ, 2561; กู้เกียรติ ก้อนแก้ว และคณะ, 2561; Wackowski et al., 2019; Yilmaz et al., 2020) พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพเป็นปัจจัยที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล

สำหรับการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ จากการศึกษา (เมรญา ขวัญแก้ว และพีรพงษ์ ฟูศิริ, 2563; Mezirow, 1998; Cambridge Dictionary, 2020) พบว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่ง โดยทางด้านพฤติกรรมเป็นการแสดงความรู้สึกและประสบการณ์ของตัวบุคคลที่ประเมินต่อสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม บุคคล หรือสิ่งของต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ประเมินความพึงพอใจ ความชอบ หรือ ประเมิน ความไม่พึงพอใจ หรือความไม่ชอบ ซึ่งจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (สาลินี แนวหล้า และปริญญา ผกานนท์, 2558; สมพร รุ่งเรืองกลกิจ และคณะ, 2560; จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ และคณะ, 2562; นารีรัตน์ มะลิวัลย์ และคณะ, 2562) พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกของบุคคล แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติเกี่ยวกับสุขภาพและเพศเป็นปัจจัยที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมทางเพศของบุคคล

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับมาก

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional analytic study) มุ่งศึกษาความสัมพันธ์การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นปีที่ 4-6) ปีการศึกษา 2564 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปทางประชากร

1) เพศ

2) อายุ

3) ระดับชั้น

3.1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

1) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล

2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน

3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

3.1.3 การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

1) การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3) การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3.1.4 ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่

3.2.1 การแต่งกายที่เหมาะสม

3.2.2 การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ

3.2.3 การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อทางเพศ

3.2.4 การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

3.2.5 การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3.2.6 การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง

คำจำกัดความในการวิจัย

ข้อมูลลักษณะทั่วไปทางประชากร หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) เพศ หมายถึง ลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งออกตามเพศโดยกำเนิด ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

2) อายุ หมายถึง อายุเต็มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

3) ระดับชั้น หมายถึง ชั้นเรียนตามกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง การที่บุคคลมีการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จาก การอ่าน การดู และการฟังผ่านแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากความถี่ในการเปิดรับข่าวสารผ่านแหล่งข้อมูลจากสื่อ 3 ประเภท ดังนี้

1) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศจากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล หมายถึงการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (แพทย์ พยาบาล บุคลากรสาธารณสุข) เพื่อน ญาติ/ สมาชิกในครอบครัว ครู/อาจารย์

2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศจากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน หมายถึง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ (เฟซบุ๊ก ไลน์ทวิตเตอร์ เป็นต้น) หนังสือพิมพ์/นิตยสาร/วารสาร แผ่นพับ/โปสเตอร์/ป้ายปิดประกาศทุกชนิด

3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศจากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ หมายถึง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากการจัดงานในสถานที่ต่าง ๆ เสียงตามสาย/หอกระจายข่าว

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของข้อมูลจากการสัมผัสกับสิ่งเร้าในรูปของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของบุคคลผ่านกระบวนการรับรู้ใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การเลือกรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งประเมินได้จากพฤติกรรมการรับรู้ผ่านการฟัง การพูดคุยสนทนา การแลกเปลี่ยน การดู และการอ่านข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรทางเพศ หมายถึง การจัดองค์ประกอบของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งประเมินได้จากพฤติกรรมการจัดระบบข้อมูลข่าวสารที่ให้ความสนใจ การรวบรวมและเรียบเรียงเพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้รับ และการจัดกรอบความคิดหรือการจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3) การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การตีความหรือแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งประเมินได้จากพฤติกรรมการประเมินหรือการให้ความหมายกับข้อมูลนั้น การทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้รับมา การให้เหตุผลของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง หรือบุคคล หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นการแสดงความรู้สึกและประสบการณ์ของตัวบุคคลที่ประเมินต่อสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม บุคคล หรือสิ่งของต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ประเมินความพึงพอใจ ความชอบ หรือ ประเมินความไม่พึงพอใจ หรือความไม่ชอบ

ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์เรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทางเพศ หรือการกระทำที่ไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย

1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล อาจตรงหรือไม่ตรงกับเพศโดยกำเนิด และบทบาทหญิงชายที่สังคมกำหนดก็ได้

พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศที่เป็นไปในเชิงบวกที่เหมาะสมกับประเพณี วัฒนธรรมไทย เหมาะสมตามเพศและวัย และเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม ประกอบด้วย

1) การแต่งกายที่เหมาะสม

2) การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ

3) การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อทางเพศ

4) การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

5) การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

6) การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานและระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ได้ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลักษณะทางประชากร

3. ได้ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. เป็นแนวทางในการสื่อสาร รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้ที่สนใจใช้ในการจัดกิจกรรมหรือโปรแกรมสร้างเสริมพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
   1.1 ความหมายของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
   1.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
   1.3 การปรับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
   1.4 การประเมินผลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
   1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร
   2.1 ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร
   2.2 องค์ประกอบของการเปิดรับข่าวสาร
   2.3 กระบวนการในการเปิดรับข่าวสาร
   2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร
   2.5 การประเมินผลการเปิดรับข่าวสาร
   2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ทฤษฎีการรับรู้
   3.1 ความหมายของการรับรู้
   3.2 องค์ประกอบของการรับรู้
   3.3 กระบวนการของการรับรู้
   3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้
   3.5 การประเมินผลการรับรู้
   3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. ทัศนคติ
   4.1 ความหมายของทัศนคติ
   4.2 ประเภทของทัศนคติ
   4.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติ

4.5 การประเมินผลทัศนคติ

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5. กรอบแนวคิด

รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

1.1 ความหมายของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

จากการศึกษาถึงความหมายของพฤติกรรมทางเพศมีการใช้คำที่เกี่ยวข้องและใช้ในการสื่อความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งคำว่า พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่แสดงถึงพฤติกรรมทางเพศในเชิงบวก และคำว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่แสดงถึงพฤติกรรมทางเพศเชิงลบ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็น ดังนี้

ศิริวรรณ ทุมเชื้อ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือการแสดงออกด้วยการกระทำ ได้แก่ การคบเพื่อนต่างเพศ การโอบกอด การจูบ การจับมือถือแขนทั้งในสถานที่สาธารณะอย่างเปิดเผยและในสถานที่ลับตาคน

สมหมาย แตงสกุล และคณะ (2562) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลอาจตรงหรือไม่ตรงกับเพศโดยกำเนิดและบทบาทหญิงชายที่สังคมกำหนด

อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การกระทำหรือการปฏิบัติตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยครอบคลุมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สนใจเรื่องเพศและเป็นวัยที่ร่างกายเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่แตกต่าง โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ

สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำ การแสดงออกหรือการปฏิบัติตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยครอบคลุมทั้งการแสดงออกภายนอกที่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า ซึ่งการแสดงออกทางเพศของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับพื้นฐานในด้านของ ความรู้ ทัศนคติ ประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคลอาจตรงหรือไม่ตรงกับเพศโดยกำเนิดและบทบาทหญิงชายที่สังคม

กำหนดและมีนักการศึกษาที่ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งเป็นพฤติกรรมทางเพศในด้านลบซึ่งตรงข้ามกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ไว้ ดังนี้

วิไลลักษณ์ วงศ์อาสา ปิยะพร กองเงิน และสารารัตน์ วุฒิอาภา (2558) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ว่า พฤติกรรมที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ 1) ด้านการมีคู่รัก อาทิ การเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกันกับเพศชายในเชิงชู้สาวการอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับตา 2) ด้านการคบเพื่อน อาทิ การเที่ยวสถานเริงรมย์ 3) ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด 4) ด้านการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ได้แก่ การอ่านหนังสือ การชมภาพยนตร์และอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมดังกล่าว ทำให้การควบคุมตนเองน้อยลงขาดสติสัมปชัญญะขาดการคิดอย่างรอบคอบในการที่จะป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ณิชาภัทร ปุ่นมีกิจ (2559) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ว่า การกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยรวมถึงการตอบสนองความต้องการทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือของมึนเมา การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การแตะต้องสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว

พนมพร ปิยะกุล (2559) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ว่า พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของนักเรียนที่จะทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ หรือพฤติกรรมที่มีแนวโน้มต่อการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การดื่มสุราหรือของมึนเมา การสูบบุหรี่ การใช้ยาหรือสารเสพติดต่างๆ การนัดพบหรือไปเที่ยวกับแฟน/คู่รักหรือเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับตา การแสดงความรักกับแฟน/คู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศ โดยการจับมือ โอบเอว ไหล่ การแสดงความรักกับแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศ โดยการกอดจูบ เล้าโลม สัมผัสร่างกาย การไปค้างคืนเที่ยวพักแรมกับแฟน/คู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศ การอ่านหนังสือ/ภาพยนต์/ดูวีดีทัศน์ หรือคลิปวิดีโอ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การสำเร็จความใคร่ให้กับแฟน/คู่รักหรือเพื่อนต่างเพศ

ธิติพร สุวรรณอาภา บวรจิต เมธาฤทธิ์ อนันต์ เหมือนละม้ายและประเสริฐ ศรีอำนวย (2562) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ว่า พฤติกรรมที่ทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่มีการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมุมมองของชุมชนคือพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 6 พฤติกรรม ดังต่อไปนี้คือ 1) การติดโซเชียลมากเกินไป 2) การแอบเที่ยวกลางคืน 3) การอยู่ด้วยกันสองต่อสองกับเพศตรงข้ามในที่ลับตาคน 4) การที่ผู้หญิง/ผู้ชายแอบนัดกันมาหาที่บ้าน 5) ตั้งท้องตั้งแต่อายุน้อย 6) การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

สรุปได้ว่าพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศที่เป็นไปในเชิงบวกในทางที่เหมาะสมกับประเพณีและวัฒนธรรมไทยและที่บุคคลทั่วไปยอมรับตามเพศและวัยที่เหมาะสม ส่วนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งเป็นความหมายในทิศทางตรงข้าม หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ หรือพฤติกรรมที่มีแนวโน้มนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม รวมไปถึงการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัย

1.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

จากงานวิจัยที่ศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งเป็นทางลบของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ไว้ ดังนี้

วิไลลักษณ์ วงศ์อาสา ปิยะพร กองเงิน และสารารัตน์ วุฒิอาภา (2558) ได้ให้องค์ประกอบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไว้ว่า

1) ด้านการมีคู่รัก อาทิ การเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกันกับเพศชายในเชิงชู้สาวการอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับตา

2) ด้านการคบเพื่อน อาทิ การเที่ยวสถานเริงรมย์

3) ด้านการดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด

4) ด้านการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

พนมพร ปิยะกุล (2559) ได้ให้องค์ประกอบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ว่า

1) การดื่มสุราหรือของมึนเมา การสูบบุหรี่ การใช้ยาหรือสารเสพติดต่างๆ

2) การนัดพบหรือไปเที่ยวกับแฟน/คู่รักหรือเพื่อนต่างเพศตามลำพังในที่ลับตา

3) การแสดงความรักกับแฟน/คู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศ โดยการจับมือ โอบเอว ไหล่

4) การแสดงความรักกับแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศโดยการกอดจูบ เล้าโลม สัมผัสร่างกาย

5) การไปค้างคืนเที่ยวพักแรมกับแฟน/คู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศ

6) การอ่านหนังสือ/ภาพยนต์/ดูวีดีทัศน์ หรือคลิปวิดีโอ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

7) การสำเร็จความใคร่ให้กับแฟน/คู่รักหรือเพื่อนต่างเพศ

ธิติพร สุวรรณอาภา บวรจิต เมธาฤทธิ์ อนันต์ เหมือนละม้ายและประเสริฐ ศรีอำนวย (2562) ได้ให้องค์ประกอบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไว้ว่า

1) การติดโซเชียลมากเกินไป

2) การแอบเที่ยวกลางคืน

3) การอยู่ด้วยกันสองต่อสองกับเพศตรงข้ามในที่ลับตาคน

4) การที่ผู้หญิง /ผู้ชายแอบนัดกันมาหาที่บ้าน

5) ตั้งท้องตั้งแต่อายุน้อย

6) การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย

อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) ได้ให้องค์ประกอบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ไว้ว่า

1) การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน

2) การมีคู่นอนหลาย ๆ คนพรน้อมกันหรือทีละคน

3) การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือไม่พร้อม

4) การแลกเปลี่ยนคู่นอนกับคนรู้จัก

และได้ให้องค์ประกอบพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ไว้ว่า

1) ป้องกันทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

2) ไม่มีคู่นอนมากกว่า 1 คน

3) รู้จักหาความรู้เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศ

4) มีเพศสัมพันธ์เมื่อพร้อมจริง ๆ

อีกทั้งการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศ จากการสื่อ พูดคุย แลกเปลี่ยน และจากสื่อต่าง ๆ มีทั้งด้านที่ดีและไม่ดี

สิ่งที่ดีในการรับรู้พฤติกรรมทางเพศ

1) ใส่ถุงยางทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์

2) รู้วิธีรับมือ และปฏิเสธเมื่อไม่พร้อม

3) เรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องและระมัดระวัง

4) รู้วิธีเพื่อคุยและเข้าหาเพศตรงข้าม อย่างให้เกียรติซึ่งกันและกัน

5) รู้จักอดทนรอ ไม่เร่งรีบรบเร้าให้อีกฝ่ายยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย

สิ่งที่ไม่ดีในการรับรู้พฤติกรรมทางเพศ

1) ไม่ใส่ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์ เพราะรู้สึกดีกว่าตอนใส่ถุงยาง

2) ล่าแต้ม เพื่อต้องการให้เพื่อนยอมรับยกย่อง

3) มีเพศสัมพันธ์บ่อย ๆ หรือบริหารเสน่ห์

4) สมัครเล่นเว็บไซด์พนันเพื่อจะได้เข้ากลุ่มลับ

5) มีเพศสัมพันธ์กับคนที่มีแฟนแล้ว เพราะน่าตื่นเต้นกว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนโสด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากการทบทวนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และบทเรียนตามหลักสูตรของมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่ามีเรื่องการสอนเกี่ยวกับทักษะเรื่อง เพศศึกษา ดังนี้

1.การแต่งกาย

1.1 การแต่งกายเหมาะสมกับสถานที่

2.การวางตัวต่อกันและความรุนแรงทางเพศ

2.1 การวางตัวให้เหมาะสมกับเพศตามวัฒนธรรมไทย

3.การรู้เท่าทันสื่อทางเพศ

3.1 การรู้เท่าทันการรับสื่อทางบวกและทางลบที่เหมาะสมแต่เป็นประโยชน์กับตนเอง

4.การป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

4.1 การใช้วิธีการคุมกำเนิดรูปแบบต่าง ๆ คือ การสวมถุงยางอนามัย การกินยาเม็ดคุมกำเนิด การฝังเข็มคุมกำเนิด และการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉินในสถานการณ์ฉุกเฉิน

5.การป้องกันและแก้ไขสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

5.1 ทักษะการปฏิเสธจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

1) ปฏิเสธด้วยคำพูด น้ำเสียง และท่าทางที่จริงจัง หนักแน่น เพื่อแสดงความตั้งใจอย่าง ชัดเจนที่จะขอปฏิเสธ

2) ใช้ความรู้สึกมาเป็นข้ออ้างประกอบเหตุผล

3) ขอความเห็นชอบและแสดงความขอบคุณหรือขอโทษอย่างนุ่มนวลเมื่ออีกฝ่ายยอมรับการปฏิเสธ ถือเป็นการรักษาน้ำใจของอีกฝ่าย

4) มีสมาธิในการแก้ปัญหาเมื่อถูกรบเร้าหรือสบประมาท ไม่ควรหวั่นไหวไปกับคำพูดควรยืนยันการปฏิเสธด้วยการพูดปฏิเสธซ้ำโดยไม่ต้องใช้ข้ออ้างใด ๆ เช่น พูดว่า “เราไม่อยากไปจริง ๆ” หรือ “เราไม่อยากทำจริง ๆ” โดยไม่จำเป็นต้องขอร้องให้อีกฝ่ายเข้าใจหรือเห็นใจเพราะอาจทำให้มีการหักล้างเหตุผลที่อ้างไว้จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้และเมื่อปฏิเสธแล้วต้องเดินจากไปจริง ๆ หรือออกไปจากบริเวณนั้นทันที ห้ามใจอ่อนเด็ดขาด

5.2 ทักษะการคิดวิเคราะห์ตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

ทักษะการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น หมายถึง การแยกแยะข้อมูลข่าวสาร ปัญหาและสถานการณ์รอบตัวเกี่ยวกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวเกี่ยวกับสถานการณ์

เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับรู้ปัญหาสาเหตุของปัญหา หาทางเลือก และตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสร้างสรรค์ซึ่งมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

1) รู้จักสังเกต ตั้งคำถาม และหาคำตอบ เกี่ยวกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในสังคมปัจจุบัน
2) หากตกอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หรือเมื่อประเมินสถานการณ์แล้วพบว่าเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ให้ตั้งสติและหยุดคิดสักนิดด้วยความจริงใจ
3) การตัดสินใจและแก้ปัญหาหากตกอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หรือเมื่อประเมินสถานการณ์แล้วพบว่าเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

จากข้อมูล พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ข้างต้น สามารถสรุปได้องค์ประกอบของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ดังนี้

1) การแต่งกายที่เหมาะสม
2) การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ
3) การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อทางเพศ
4) การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร
5) การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
6) การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศทั้งพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนี้

ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล (2558) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมทางเพศไว้ว่า

1) ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การดูสื่อลามกมีช่องทางการเข้าถึงสื่อและความสะดวกในการเข้าถึงสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับสื่อสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์การแตะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิง และการเที่ยวสถานเริงรมย์

2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ อาทิเช่น การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ การรับรู้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน ความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครอง การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง

3) ปัจจัยด้านทักษะพฤติกรรม ได้แก่ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนการมีทักษะการใช้ถุงยางอนามัย การป้องกันการตั้งครรภ์ และการจัดการปัญหาที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ความสามารถของตนในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ความสามารถของตนในการเจรจาต่อรองการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และความสามารถของตนในการใช้ถุงยางอนามัย

ธิติพร สุวรรณอาภา บวรจิต เมธาฤทธิ์ อนันต์ เหมือนละม้ายและประเสริฐ ศรีอำนวย (2562) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมทางเพศไว้ว่า

1) ธรรมชาติของวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการปรับเปลี่ยนจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ทั้งด้านร่างกายเริ่มมีลักษณะทางเพศ ฮอร์โมนที่เปลี่ยนไป ได้แก่ การมีหน้าอกในวัยรุ่นหญิง การมีหนวด และการเปลี่ยนแปลงของเสียงในวัยรุ่นชาย อารมณ์ที่เปลี่ยนไป หงุดหงิดง่ายอารมณ์ฉุนเฉียวขณะเดียวกันก็มีการเปลี่ยนแปลงในพัฒนาการด้านอื่นๆ เช่น มีความสนใจในเพศตรงข้าม อยากรู้อยากลองกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้น

2) ครอบครัว สถาบันครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น เป็นส่วนใหญ่เนื่องจากพ่อแม่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีไม่เป็นต้นแบบให้กับลูกเด็กก็เกิดการเลียนแบบพ่อแม่ พ่อแม่ไม่สนใจลูกมัวแต่ทำงาน ปล่อยให้วัยรุ่นอยู่กับสื่อและเทคโนโลยี ขาดคำแนะนำที่ถูกต้องพลาดพลั้งได้ง่าย การไปทำงานต่างพื้นที่ ทิ้งลูกไว้กับ ปู่ ย่า ตา ยาย ที่แก่ชรา ซึ่งไม่มีความสามารถในการสอนในเรื่องต่าง ๆ ได้ ตามใจบุตรหลานในทางที่ผิด พ่อแม่ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำที่ดีโดยเฉพาะในเรื่องเพศ

3) สื่อสังคมโซเชียล กลุ่มวัยรุ่นติดโทรศัพท์มากเกินไป เล่นเกมส์ ทำให้อยู่แต่ในโลกส่วนตัว พ่อแม่ผู้ปกครองตามไม่ทันและมีสิ่งยั่วยุที่มากขึ้น มีการตั้งรหัสไม่ให้พ่อแม่เข้าไปดูและมีการใช้อินเตอร์เน็ตมากเกินไป ไม่สนใจเรียน ชอบนัดกันทางโทรศัพท์และไปเที่ยว

4) ประเพณีวัฒนธรรมในชุมชนไม่มีกิจกรรมที่จะช่วยทำให้สามารถดึงกลุ่มวัยรุ่นให้ทำกลับมาทำกิจกรรมในชุมชน ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐในการเข้ามาดูแลอยากส่งเสริมให้มีกิจกรรมในชุมชนเพื่อดึงให้วัยรุ่นไม่เที่ยวนอกพื้นที่และช่วยกันคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดีงาม

มาลี สบายยิ่ง (2562) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมทางเพศไว้ว่า

1) อิทธิพลจากสื่อ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนนิยมใช้สื่อเครือข่ายสังคมในการติดต่อสื่อสารระหว่างชายและหญิงบนโลกออนไลน์ ผ่านแชทเฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์จนนำไปสู่การนัดพบและมีเพศสัมพันธ์กันในครั้งแรกที่พบกันเนื่องจากมีความรู้สึกคุ้นเคยจากการพูดคุยกันทางสื่อออนไลน์การมีเพศสัมพันธ์ที่รู้จักตัวตนกันน้อยมีส่วนทำให้ระยะเวลาในการคบหากันต่อไปสั้น เลิกกันเร็ว ทำให้นักเรียนหญิงเสียใจก็จะต้องหาแฟนคนใหม่ ทำให้มีคู่นอนหลายคน สำหรับนักเรียนชายส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ในทางที่ผิด โดยการใช้สื่อกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศจึงต้องมีเพศสัมพันธ์

ประกอบกับปัจจุบันสื่อยั่วยุทางเพศต่างๆ สามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีความรวดเร็ว ทั้งยังขาดมาตรการควบคุม และขาดการจำกัดการเข้าถึงของวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

2) ทัศนคติทางเพศ เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากการศึกษาพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากความอยากรู้อยากลอง ประกอบกับมุมมองทางเพศของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งในเรื่องของมุมมองความรักกับการมีเพศสัมพันธ์การคบซ้อน การเสพติดเซ็กส์การมองเรื่องเซ็กส์เป็นเรื่องปกติเปิดเผย ยอมรับได้ในกลุ่มเพื่อนประกอบกับครอบครัวในยุคปัจจุบันมีการเปิดกว้างเรื่องเพศมากขึ้น กล่าวคือในช่วงวัยเรียนบางครอบครัวไม่ได้ปิดกั้นในการคบหาดูใจของวัยรุ่น อีกทั้งยังแสดงออกถึงการรับรู้และการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของลูกด้วยทั้งนี้ทัศนคติและมุมมองทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปของเพศหญิงและชาย ถือเป็นปัจจัยที่นำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

3) สถานการณ์ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กันที่บ้านของนักเรียน การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนส่วนหนึ่งมาจากสถานที่ บรรยากาศและสภาพแวดล้อมโดยรอบ จากสภาพสังคมปัจจุบันที่พ่อแม่ทำงานนอกบ้าน นักเรียนพาแฟนมาที่บ้านอยู่กันตามลำพังทำให้เปิดโอกาสของการอยู่ด้วยกันสองต่อสองของนักเรียนในสถานที่ลับตาคนทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ขึ้น เช่น บ้าน หอพัก และรีสอร์ต เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ประกอบกับการเกิดขึ้นของห้องพักรายวันที่มีราคาถูก เข้าถึงได้ง่าย และไม่มีการจำกัดอายุของผู้เข้าพัก ทำให้สถานที่เหล่านั้นกลายเป็นแหล่งมั่วสุมและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย

4) อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นแสดงออกถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญมากสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับทางสังคม โดยเฉพาะการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดและสนิทสนมมากที่สุด วัยรุ่นจึงเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผ่านการเลียนแบบและกระทำตาม ๆ กัน เพื่อไม่ให้เกิดรู้สึกแตกต่างจากคนอื่น

5) ความใกล้ชิดของครอบครัว ผลการศึกษาพบว่าการที่ผู้ปกครองไม่ให้การดูแลใกล้ชิด การไม่มีเวลาให้ของครอบครัว ทำให้วัยรุ่นต้องออกไปหาที่พึ่งจากคนอื่น โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนและแฟนประกอบกับครอบครัวในยุคปัจจุบันมีการเปิดกว้างเรื่องเพศมากขึ้น ทั้งยังมีการแสดงออกถึงการรับรู้และการยอมรับทางเพศ

อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมทางเพศไว้ว่า

1) ความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ผิด ๆ คือ การที่เยาวชนได้พบเห็น จดจำ พฤติกรรมทางเพศที่ปรากฏในเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้แสวงหา รับรู้ จนเกิดความเคยชินจนมองว่าเรื่องเพศจำเป็นที่ต้องมี ประกอบกับเนื้อหาที่ได้รับจากการแสวงหาของตนเอง และตัวแบบที่เป็นตัวอย่างที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์อยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้เยาวชนมีความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องว่าการที่มีเพศสัมพันธ์กันหลายคนเป็นเรื่องที่ดี ยิ่งมีประสบการณ์ทางเพศเยอะก็ยิ่งได้รับการยกย่อง ทำให้อยากได้รับการยกย่องชมเชย ทำให้เยาวชนเลือกที่จะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว เป็นต้น จากการที่ได้เปิดรับและได้พบเห็นกับพฤติกรรมทางเพศเหล่านี้ จึงส่งผลให้เยาวชนเกิดความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในทางที่ผิด ทำให้เลือกที่จะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ตามที่ตนได้พบเห็น รับรู้ และจดจำได้จากตัวแบบ

2) อิทธิพลจากครอบครัว คือ ครอบครัวเป็นสิ่งแรกที่เยาวชนได้เริ่มเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทั้งอบรมทางด้านจิตใจและพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนด้วยเช่นกัน การได้เห็นแบบอย่าง และการสื่อสารกันภายในครอบครัวจึงส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน

3) อิทธิพลของเพื่อน คือ การคบหาเพื่อนมีความสำคัญ และจำเป็นต่อชีวิตของเยาวชน เพราะการสื่อสารระหว่างเพื่อนในกลุ่มกับเยาวชนมีอิทธิพลต่อความคิด และความเชื่อ ตลอดไปถึงการให้คำปรึกษา หรือให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ และยังชักจูงไปในทางที่ดีหรือไม่ดีได้อีกด้วย

4) อิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรม คือ ด้วยในปัจจุบันประเด็นเรื่องเพศมีการเปิดกว้างมากขึ้นกว่าอดีต ประกอบกับที่สังคมในตอนนี้มีการเปิดรับเอาวัฒนธรรมของตะวันตกที่เรื่องเพศนั้นมีอิสระเสรีมากขึ้นในสังคมส่งผลให้เยาวชนในปัจจุบันสามารถที่จะเข้าถึง และเปิดรับ รวมถึงการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศได้เปิดเผยมากขึ้น มองว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องน่าอาย และต้องปกปิดอีกต่อไป ดังนั้น อิทธิพลของสังคม และวัฒนธรรมจึงมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในสมัยนี้

5) อิทธิพลของสื่อ คือ สื่อในปัจจุบันนี้มีอิทธิพลอย่างมากในการใช้ชีวิตของเยาวชน ด้วยภาพและเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นทางเพศที่ปรากฏอยู่ในสื่อต่าง ๆ ในตอนนี้มีอยู่มากมายและสามารถเข้าถึงได้อย่างมีอิสระ สื่อทางเพศที่ล่อแหลมมากยิ่งขึ้น หนัง การ์ตูน ซีรี่ย์เกือบทุกเรื่องมีการสอดแทรกเนื้อหาทางเพศปะปนอยู่ อีกทั้งการนำเสนอสิ่งต่าง ๆ ในสื่อที่ไม่มีการควบคุมอย่างเหมาะสม ส่งผลต่อการที่เยาวชนแสวงหา/เลือกเปิดรับสื่อทางเพศเพื่อตอบสนองความต้องการของตนได้ตามที่ตนต้องการ ส่งผลให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ จดจำ ถึงพฤติกรรมทางเพศที่มีอยู่จากที่ได้รับ ยิ่งได้รับบ่อยๆ ก็ยิ่งทำให้เกิดความสนใจ และอยากรู้อยากลอง ต้องการที่จะทำตามสิ่งที่เห็นในสื่อ

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศทั้งพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศนั้นเป็นปัจจัยที่ค่อนข้างใกล้ตัวและเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวของผู้แสดงพฤติกรรมโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น ครอบครัว เพื่อน สังคม และสื่อสังคมโซเชียล ไม่ว่าจะเป็นการดูละคร การ์ตูน หรือซีรี่ย์ที่มีฉากการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่เหมาะสม รวมไปถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ แรงจูงใจทั้งทางบวกทางลบ และทักษะพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นการสวมถุงยางอนามัย การกินยาคุมกำเนิด ล้วนแล้วมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งสิ้น

1.4 การประเมินผลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมามีการประเมินผลพฤติกรรมโดยการใช้เครื่องมือในการประเมินผลดังรายการดังต่อไปนี้

1) การประเมินผลโดยใช้แบบวัดมาตรประมาณค่า ซึ่งมีการวิจัยที่ใช้เครื่องมือดังนี้

นวลพรรณ อิศโร ชนัญชิดาดุษฎี ทูลศิริ และ รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ (2559) มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ดังนี้

- แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัดมาตรประมาณค่า 4 ระดับ คือ มั่นใจมากที่สุด (4) มั่นใจมาก (3) มั่นใจปานกลาง (2) และไม่มั่นใจ (1) คะแนนมาก หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับดี

- แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิงของนักเรียน วัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ คือ เป็นประจำ (1) บ่อยครั้ง (2) บางครั้ง (3) และไม่เคย (4) คะแนนมากหมายถึง ความถี่ในการเข้าถึงสถานบันเทิงน้อย

- แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศ แบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ คือ เป็นประจำ (4) บ่อยครั้ง (3) บางครั้ง (2) ไม่เคย (1) คะแนนมาก หมายถึง ความถี่ในการเข้าถึงสื่อทางเพศมาก

- แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 3 ระดับ คือ ใช่ (3) ไม่เสมอไป (2) ไม่ใช่ (1) คะแนนมาก หมายถึง การควบคุมกำกับของครอบครัวดี

- แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 3 ระดับ คือ มี (3) ไม่มี (2) และไม่เคย (1) คะแนนมาก หมายถึง เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมาก

- แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ ไม่เคยเลย (5) นานๆ ครั้ง (4) บางครั้ง (3) บ่อยครั้ง (2) เป็นประจำ (1)

- แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีการวัดเป็นแบบลิเคิร์ท (Likert's scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด (5) เห็นด้วยมาก (4) เห็นด้วยปานกลาง (3) เห็นด้วยน้อย (2) และเห็นด้วยน้อยที่สุด (1) คะแนนมาก หมายถึง มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ

วรรณศิริ ประจันโน รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2560) มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ดังนี้

- แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ เป็นแบบลิเคร์ท 3 ระดับ คือ เห็นด้วยมาก (3) เห็นด้วยปานกลาง (2) และไม่เห็นด้วย (1) คะแนนมาก หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์สูง

- แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ บ่อยครั้ง (3) บางครั้ง (2) และไม่เคย (1) คะแนนมาก หมายถึง ความถี่ในการใช้สื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศสูง

- แบบสอบถามการรับรู้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ ส่วนใหญ่ (3) บางคน (2) และไม่มี (1) คะแนนมาก หมายถึงเพื่อนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง

- แบบสอบถามความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ สะดวกใจมาก (4) ค่อนข้างสะดวกใจ (3) ค่อนข้างไม่สะดวกใจ (2) และไม่สะดวกใจเลย (1) คะแนนมาก หมายถึงมีความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมาก

- แบบสอบถามการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ ทุกครั้ง (3) บางครั้ง (2) และไม่ต้องทำ (1) คะแนนมาก หมายถึง มีการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองสูง

- แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 3 ระดับ คือ มั่นใจมาก (3) มั่นใจปานกลาง (2) และไม่มั่นใจ (1) คะแนนมาก หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์สูง

- แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 3 ระดับ คือ บ่อยครั้ง (3) บางครั้ง (2) และไม่เคยเลย (1) คะแนนมาก หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงมาก

สรุปได้ว่า เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามเป็นส่วนใหญ่และเป็นวิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่าเป็นส่วนใหญ่ ระดับในการประเมินอยู่ที่ 2 – 5 ระดับ แต่ละแบบสอบถามมีการอธิบายการให้ค่าไว้แตกต่างกัน และมีการใช้คำที่สอดคล้องกับงานวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศมีงานวิจัยที่ผ่านมา จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ณิชาภัทร ปุ่นมีกิจ (2559) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองพัทยาและเพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยภายในบุคคลได้แก่ อายุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปี ที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา ตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง และแบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติสมการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจับพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด (M = 1.47, SD = 0.47) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่การดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ (M = 2.08, SD = 1.04) การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป (M = 2.07, SD = 1.05) และการมีการสัมผัสร่างกาย แตะเนื้อต้องตัว (M = 1.95, SD = 1.19) สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ซื้อบริการทางเพศ (M = 1.02, SD = .21) การใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (M = 1.05, SD = .26) และการเปลี่ยนคู่นอน (M = 1.07, SD = .41)

เรื่องที่ 2 พนมพร ปิยะกุล (2559) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ วัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์และ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาระดับปวช.ปีที่ 1-3 และ ปวส. ปีที่ 1-2 ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ เครื่องมือที่ใช้ การให้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ANOVA, และ Pearson's Correlations ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 92.7 มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 5% คือ เพศ สาขาที่เรียน ความพอเพียงของเงินที่ได้รับรายเดือน ทัศนคติเรื่องเพศ มีสถานบันเทิงอยู่ใกล้โรงเรียนในระยะทาง 5 กิโลเมตร การใช้บริการสถานบันเทิงในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ความเข้มงวดของผู้ปกครอง โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองเข้มงวด และไม่สนับสนุนในการทำกิจกรรม จะมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า การที่จะการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษานี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาให้ความสำคัญในเรื่องสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน มีโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรม ให้ความสนใจและดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี

เรื่องที่ 3 วรรณศิริ ประจันโน รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2560) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายตามแนวคิดการให้ข้อมูลข่าวสาร แรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 306 คน จังหวัดจันทบุรี เครื่องมือที่ใช้ แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน ความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครอง การควบคุมกำกับของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรม และพฤติกรรมทางเพศ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสมการถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น ผลการวิจัย:กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 4.5 (เพศชายร้อยละ 10.6 และเพศหญิงร้อยละ0.5) ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศโดยควบคุมปัจจัยด้านเพศ พบว่า การรับรู้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน (β = .328) การเข้าถึงสื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ (β = .242) การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ (β = -.157) และการรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมที่นำาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (β = -.120) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศได้ร้อยละ 30.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($R2$ = .306, $p < .05$)

เรื่องที่ 4 ชัชวรรณ จูงกลาง (2562) ศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารูป” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะกับสังคมไทย หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน

60 คน โรงเรียนเสาไห้ “วิมลวิทยานุกูล” จังหวัดสระบุรี แบ่งเป็นนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”เรื่องเพศศึกษาโดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรม“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้แผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาโดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 8 แผนกิจกรรม และแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยการทดสอบค่าที ในการทดสอบภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่องที่ 5 ประชิต สุขอนันต์ เฉลียว บุรีภักดี และ สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์ (2562) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาค่านิยมและพฤติกรรมรักนวลสงวนตัว โดยการคิดเชิงระบบเสริมด้วยการกระจ่างค่านิยมและการสร้างพลังอำนาจแห่งตน ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัญหาเรื่องเพศและปัจจัยเชิงเหตุเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องในนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น สร้างและทดลองยุทธศาสตร์ การพัฒนาค่านิยมและพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวโดยการคิดเชิงระบบ เสริมด้วยการกระจ่างค่านิยมและการสร้างพลังอำนาจแห่งตนของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น และ ประเมินผลยุทธศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างทำการคัดเลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่ายและวิธีสมัครใจ ได้ 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 100 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดเพชรบุรี และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเสริมจากภาคีเครือข่ายทางสังคมของนักเรียนผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 303 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด ชุดแรกเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับมุมมองสถานการณ์ปัญหาและความคิดเห็นต่อบทบาททางเพศส่วนแบบสอบถาม ชุดที่สอง เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการหาปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อการมีค่านิยมและพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวที่แตกต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานคือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการทดสอบค่าที ผลการการวิจัยพบว่าสถานการณ์การตั้งครรภ์ก่อนอายุ 20 ปี เป็นปัญหาที่พบมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับรุนแรงทั้งในจังหวัดเพชรบุรี ผลการทดลองยุทธศาสตร์ 1 เดือน นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมรักนวลสงวนตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าช่วงก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p< 0.05$) ข้อค้นพบจากการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการออกแบบหลักสูตรที่เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือทำจำนวน 10 กิจกรรมและใช้เวลาอบรม จำนวน 30 ชั่วโมง เพียงพอในการเพิ่มค่านิยมรักนวลสงวนตัว

เรื่องที่ 6 อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารและการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการสื่อสารประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศและการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนอายุ 13-22 ปี จำนวน 20 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากบทสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างแสวงหาข้อมูลทางเพศจากสื่อออนไลน์โดยใช้เครื่องมือการสื่อสารคือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์แสวงหาเนื้อหาความบันเทิงและแสวงหาข้อมูลเพื่อเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศผ่านสื่อออนไลน์รูปแบบต่างๆ ดังนี้ 1) สื่อประเภทซีรี่ย์และภาพยนต์ 2) สื่อประเภทนิตยสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 3) สื่อประเภทเว็บไซด์บอร์ดอินเทอร์แอ็คทีฟ 4) สื่อประเภทแอปพลิเคชัน 5) สื่อประเภทเพลง ซึ่งช่องทางที่เยาวชนใช้มากที่สุดในการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศ คือ สมาร์ตโฟน โดยที่เนื้อหาต่าง ๆ ที่เยาวชนได้รับจากการแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเยาวชน มักมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่สอดแทรก ปะปนอยู่ในรูปแบบเนื้อหาต่าง ๆ มากมายจึงก่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของเยาวชน และส่งผลต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตัวเยาวชน

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 แหล่งข้อมูล ผู้วิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ ได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการพฤติกรรมทางเพศ

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
1.ณิชาภทัร ปุ่นมีกิจ (2559)	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมธัยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา	1.แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2.แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ 3.แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว 4.แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน 5.แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง และ	1. วิเคราะห์ข้อมูลความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2. วิเคราะห์ปัจจัยทำนายด้วยสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
2.พนมพร ปิยะกุล (2559)	พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ	แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ทัศนคติเรื่องเพศ ตอนที่ 2 การควบคุมตนเอง/ความเชื่อมั่นในความสามารถในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรม/สถานการณ์ ตอนที่ 3 การเห็นคุณค่าในตนเอง ตอนที่ 4 การเข้าถึงสถานบันเทิง และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ตอนที่ 5 การเปิดรับและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนตอนที่ 6 การควบคุมและการสนับสนุนพฤติกรรมวัยรุ่นของผู้ปกครอง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์	วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ANOVA, และ Pearson's Correlations ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
3.วรรณศิริ ประจันโน และคนอื่นๆ (2560)	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิด	แบบสอบถาม การเข้าถึงสื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ การรับรู้ความรุนแรงของโรค เอดส์และการตั้งครรภ์ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสมการถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
	การให้ข้อมูลข่าวสาร แรงจูงใจ ทักษะ พฤติกรรม	ของเพื่อน ความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครอง การควบคุมกำกับของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมและพฤติกรรมทางเพศ	
4. ชัชวรรณ จูงกลาง (2562)	ผลการใช้จกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารูป” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย	แผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาโดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 8 แผนกิจกรรม และแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย	ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยการทดสอบค่าที ในการทดสอบภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
5.ประชิต สุขอนันต์ เฉลียว บุรีภักดี และสุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์ (2562)	การพัฒนาค่านิยมและพฤติกรรมรักนวลสงวนตัว โดยคิดเชิงระบบเสริมด้วยการกระจ่างค่านิยมและการสร้างพลังอำนาจแห่งตนของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเพชรบุรี	แบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด ชุดแรกเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับมุมมองสถานการณ์ปัญหาและความคิดเห็นต่อบทบาททางเพศส่วนแบบสอบถามชุดที่สอง เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการหาปัจจัยเหตุที่ส่งผลต่อการมีค่านิยมและพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวที่แตกต่างกัน	การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการทดสอบค่าที

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
6.อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564)	พฤติกรรมการสื่อสารและการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่	รวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์	วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาจากบทสัมภาษณ์และการศึกษาเนื้อหาทางเพศที่ปรากฏในสื่อออนไลน์

จากตารางที่ 1 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 6 เรื่อง พบว่า งานวิจัยมีการใช้แบบสอบถาม แบบวัดและ แผนกิจกรรม โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ 2 เรื่อง (วรรณศิริ ประจันโน รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์, 2560; อภิเชษฐ จันทนา สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์ และวรากร ทรัพย์วิระปกรณ์, 2561) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการเข้าถึงสื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ และความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมและพฤติกรรมทางเพศ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 3 เรื่อง (นวลพรรณ อิศโร ชนัญ ชิดาดุษฎี ทูลศิริ และ รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, 2559) มี 1 เรื่องใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา, 2564) แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศวัดโดยใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีการวัดเป็นแบบลิเคิร์ท (Likert’s scale) 5 ระดับ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ (ชัชวรรณ จูงกลาง, 2562) แบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย เป็นแบบหลายตัวเลือก ให้คะแนน 2 ระดับ (ประชิต สุขอนันต์ เฉลียว บุรีภักดี และสุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์, 2562) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังนำข้อมูลงานวิจัยทั้ง 6 แหล่งข้อมูล มาวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ได้ พบว่ามีเพียง 4 แหล่งข้อมูล ที่พบประเด็นและข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
1.ณิชาภัทร ปุ่นมีกิจ (2559)	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา	1.การแต่งกาย -การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป -การใส่เสื้อสายเดี่ยว เอวลอย เกาะอก แต่งกายรัดรูป 2.การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ -การพักอาศัยอยู่กับแฟน -การนอนหนุนตักกันและกันกับแฟน -การอยู่ตามลำพังกับแฟนสองต่อสอง -การมีการสัมผัสร่างกายแตะเนื้อต้องตัว 3.การใช้สื่อ 4.การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร -การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน แฟนไม่ใช้ถุงยางอนามัย -การมีเพศสัมพันธ์โดนไม่ได้ป้องกันการตั้งครรภ์ -การมีเพศสัมพันธ์แล้ว 5.การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน แฟนไม่ใช้ถุงยางอนามัย -การเปลี่ยนคู่นอน 6.การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง -การดื่มเหล้า เบียร์ ไวน์ -การดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อนๆ
2.พนมพร ปิยะกุล (2559)	พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ	1.การแต่งกาย 2.การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ - การจับมือถือแขนกับแฟน/คนรักเป็นเรื่องปกติ -การอยู่ด้วยกันสองต่อสองตามลำพังในที่ลับตากับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		แฟน/คนรักเป็นเวลานานๆ เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ 3.การใช้สื่อ -เข้าดูเว็ปไซต์ลามก/ดาวน์โหลดรูปโป๊/คลิปลามกทางอินเตอร์เน็ต -หนังสือการ์ตูนโป๊ เช่น การ์ตูนญี่ปุ่นที่มีฉากกอดจูบ ร่วมเพศการ์ตูนเกย์ -เป็นสมาชิกกลุ่ม line หรือ facebook ที่มีการพูดคุยเรื่องเพศ/แลกเปลี่ยนคลิปโป๊หรือคลิปลามก -ดาวน์โหลดรูปโป๊หรือคลิปลามกทางโทรศัพท์มือถือ -การใช้โปรแกรมสนทนาเพื่อพูดคุยเรื่องเพศ 4.การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร -การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน -ผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ไม่ดี -การที่ผู้หญิงรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะแต่งงานถือเป็นเรื่องล้าสมัย 5.การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 6.การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง -หลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังกับแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศในที่ลับตาคน -หักห้ามใจตนเองไม่ให้ถูกเนื้อต้องตัวจับมือ โอบกอดกับแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศได้ -ปฏิเสธแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศได้เมื่อถูกชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันตามลำพังใน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		เวลากลางคืน -ปฏิเสธแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศได้เมื่อถูกชักชวนไปเที่ยวค้างคืนที่อื่นหรือต่างจังหวัดโดยลำพังสองต่อสอง
3.วรรณศิริ ประจันโน และคนอื่นๆ (2560)	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิดการให้ข้อมูลข่าวสาร แรงจูงใจ ทักษะ พฤติกรรม	1.การแต่งกาย - การแต่งกาย นุ่งสั้น สายเดี่ยว เอวลอย เกาะอก แต่งตัวโป๊ล่อแหลม ฯ2.การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ -อยู่ใกล้ชิดกับแฟน (เพื่อนสนิทต่างเพศ) -การเต้นท่ายั่วยวน - การจับมือถือแขน การกอดหรือหอมกับเพื่อนต่างเพศ - ไปเที่ยวค้างคืนกับแฟน 3.การใช้สื่อ 4.การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร - การหาประสบการณ์ทางเพศ (เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจ) 5.การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 6.การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง
4. อัครวัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564)	พฤติกรรมการสื่อสารและการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของเยวชนในจังหวัดเชียงใหม่	1.การแต่งกาย 2.การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ - รู้วิธีเพื่อคุยและเข้าหาเพศตรงข้าม อย่างให้เกียรติซึ่งกันและกัน - รู้จักอดทนรอ ไม่เร่งรีบรบเร้าให้อีกฝ่ายยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย -ล่าแต้ม เพื่อต้องการให้เพื่อนยอมรับยกย่อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		3.การใช้สื่อ 4.การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร - มีเพศสัมพันธ์บ่อย ๆ หรือบริหารเสน่ห์ 5.การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ - เรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องและระมัดระวัง -ไม่ใส่ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์ เพราะรู้สึกดีกว่าตอนใส่ถุงยาง - ใส่ถุงยางทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ - มีเพศสัมพันธ์กับคนที่มีแฟนแล้ว เพราะน่าตื่นเต้นกว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนโสด 6.การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง - รู้วิธีรับมือ และปฏิเสธเมื่อไม่พร้อม - สมัครเล่นเว็บไซด์พนัน

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า การประเมินพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ มีประเด็นที่กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศอยู่หลากหลายประเด็นด้วยกัน คือ การแต่งกาย การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ การใช้สื่อ การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์เป็นแบบสอบถามโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศคติ และพฤติกรรมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจะระบุไว้ในส่วนที่ 5 ของแบบสอบถาม โดยใช้เป็นแบบทดสอบ จำนวน 2 ตัวเลือก คือ เคยและไม่เคย จำนวน 30 ข้อ โดยคำถามจะครอบคลุมความเชื่อ ความคิดเห็น การแสดงออกและพฤติกรรมทางเพศในหัวข้อ 1) การแต่งกายที่เหมาะสม 2) การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ 3) การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อ 4) การป้องกัน

การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร 5) การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ 6) การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง

2. ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร

2.1 ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร

ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงได้สะดวกมากขึ้น มีช่องทางในการให้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น ทำให้การเปิดรับข่าวสารมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิต ของบุคคลมากยิ่งขึ้นตามไปด้วยในปัจจุบัน โดยแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure Theory) ที่ กล่าวมานี้ได้พัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ (Hawkins and Mothersbaugh, 2010; สายทิพย์ วชิรพงศ์, 2556) ดังนี้

Rogers and Sevenning (1969) กล่าวว่า การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง บุคคลที่เปิดรับสื่อมวลชนซึ่งมีความครอบคลุมสื่อมวลชนถึง 5 ประเภท คือ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อภาพยนตร์ สื่อวิทยุ สื่อนิตยสาร และสื่อโทรทัศน์

Becker (1972) ได้นิยามความหมายของการเปิดรับสารข่าวโดยจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารไว้ดังนี คือ

1) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) กล่าวคือ บุคคลที่จะแสวงหาข้อมูล ก็ต่อเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือในเรื่องทั่วๆไป

2) การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับ ข่าวสารก็เพื่อท้าให้ทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ อยากรู้ สนใจ หากมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ก็จะให้ความสนใจที่จะอ่านและฟังมากเป็นพิเศษ

3) การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) กล่าวคือ บุคคลที่จะ เปิดรับข่าวสารเพราะต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเพื่อเป็นการผ่อนคลายอารมณ์

Atkin (1973) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารว่า การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง การที่บุคคลมีการเปิดรับข่าวสารมากยิ่งจะส่งผลให้มีหูตาที่กว้างไกลมาก มีความรู้มาก มีความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่เปิดรับข่าวสารน้อยกว่า

สายทิพย์ วชิรพงศ์ (2556) การเปิดรับข่าวสารของบุคคลจะประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ โดยเริ่มจากการเปิดรับสื่อที่มีอยู่มากมาย การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้และตีความหมายและเลือกการจดจำตามลำดับ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันไป ตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลและมีการตีความข่าวสารที่ได้รับมาตามความเข้าใจหรือตามทัศนคติของตน

พิติดา แจ้งกิจจา (2560) การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับสื่อ ช่วงเวลาที่เปิดรับสื่อ เหตุผลในการเปิดรับ และประเภทของข่าวสารที่เปิดรับเป็นประจำผ่านสื่อต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่หรือความบ่อยในการเปิดรับข่าวสารของประชาชนจากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อภาพยนต์ สื่อวิทยุ สื่อนิตยสาร หรือสื่อโทรทัศน์ ล้วนแล้วเป็นการเปิดรับข่าวสารทั้งสิ้น แต่การเปิดรับข่าวสารในที่นี้เป็นการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศหรือพฤติกรรมทางเพศแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

2.2 องค์ประกอบของการเปิดรับข่าวสาร

ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์ (2544) ได้ให้องค์ประกอบของการเปิดรับข่าวสารไว้ว่า

1) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยผู้รับสารมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่าการบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย หรือเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างได้ โดยการเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นจะขึ้นอยู่กับความต้องการ หรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง เพราะบุคคลแต่ละบุคคลมีวัตถุประสงค์ และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์แตกต่างกันไป

2) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล โดยสื่อบุคคล หมายถึง ผู้ที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) ซึ่งจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างกัน ซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้ สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ การติดต่อโดยตรง (Direct Contact) เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อสร้างความเข้าใจหรือชักจูงโน้มน้าวใจกับประโยชน์โดยตรง และการติดต่อโดยกลุ่ม (Group Contact of Communication Public) โดยกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนร่วมช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้ เพราะเมื่อกลุ่มมีความสนใจในเรื่องหรือทิศทางเดียวกัน บุคคลส่วนใหญ่ในกลุ่มก็จะมีความสนใจนั้นด้วย

3) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ โดยสื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาสาระที่เฉพาะเจาะจง และมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม

ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ (2558) ได้ให้องค์ประกอบของการเปิดรับข่าวสารไว้ว่า

1) องค์ประกอบทางด้านจิตใจ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่จะทำให้มนุษย์เกิดความสนใจหรือเกิดความไม่สนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้น จิตใจจะเป็นตัวกำหนดหรือสั่งการที่สำคัญ เช่น การเลือกรับข่าวสาร การเลือกรับรู้ตามทัศนคติ ประสบการณ์หรือความชอบส่วนตัวของบุคคล

2) องค์ประกอบทางด้านสังคม เป็นองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวของมนุษย์ เช่นครอบครัว วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม หรือแม้แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นต้น การที่มนุษย์จะเลือกเปิดรับข่าวสารใด หรือเลือกที่จะไม่เปิดรับข่าวสารใดนั้น อาจขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจของมนุษย์ และสภาพสังคม เป็นสำคัญ ในส่วนของสภาพสังคม หากสังคมรอบข้างของมนุษย์ให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารใด ๆ เป็นพิเศษก็อาจจะส่งผลต่อการเกิดแรงบันดาลใจให้คนเราเกิดความสนใจตามบุคคลรอบข้างเหล่านั้น นอกจากองค์ประกอบในด้านจิตใจ และด้านสังคมที่ส่งผลต่อการเปิดรับข่าวสารของ มนุษย์แล้ว มนุษย์ยังมีการเลือกที่จะเปิดรับข่าวสาร โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการที่จะชี้วัดได้ว่า ควรเลือกเปิดรับข่าวสารนั้นๆ หรือไม่

สุจิตรา ลิอินทร์ (2558) ได้ให้องค์ประกอบของการเปิดรับข่าวสารไว้ว่า

1) ความเหงา เพราะมนุษย์ต้องการมีเพื่อน จึงไม่สามารถอยู่ได้โดยลำพัง ต้องหาวิธีต่อสื่อสารกันบุคคลอื่น ความอยากรู้อยากเห็น เพราะเป็นสัญชาติญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

2) ประโยชน์ใช้สอย ที่ต้องการรับรู้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ได้รับความรู้ความสนุกสนาน ความสุขกายสบายใจ

3) สาเหตุจากตัวสื่อซึ่งมีลักษณะกระตุ้น ชี้นำ ทำให้ผู้รับข่าวสารเกิดความต้องการได้รับข่าวสารนั้น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของการเปิดรับข่าวสารมีองค์ประกอบที่คนสามารถเลือกเปิดรับข่าวสารได้มาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน และแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ นอกจากนี้องค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมในการเปิดรับข่าวสารมีองค์ประกอบทางด้านจิตใจซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้มนุษย์สนใจหรือเกิดความไม่สนใจต่อสิ่งหนึ่ง เช่น การเลือกรับรู้ตามทัศนคติ ประสบการณ์หรือความชอบส่วนตัวของบุคคล ต่อมาคือด้านสังคม เช่น ครอบครัว วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม การที่มนุษย์จะเปิดรับข่าวสารใดนั้นมักเกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจของมนุษย์ และสภาพสังคม นอกจากองค์ประกอบที่กล่าวมานั้น การเปิดรับข่าวสารก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ผู้รับข่าวสารกำลังเผชิญ เช่น ความเหงา ความต้องการที่จะใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้นอาจจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสนุกสนานหรือทำให้สบาย หรือแม้แต่มีสิ่งเร้ามากระตุ้น เช่น มีเพื่อนมาพูดกับเราเรื่องนี้แต่เรายังไม่มีข้อมูล จึงทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะรับข่าวสารในแต่ละเรื่องแตกต่างกันออกไปอีกด้วย

2.3 กระบวนการในการเปิดรับข่าวสาร

การเปิดรับข่าวสารผู้รับสารอาจเปิดรับสารโดยผ่านกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร ซึ่งกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร (Klapper, 1960; ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ, 2558) มีดังนี้

1) การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อหรือข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ตามความสนใจ และความต้องการของตน ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์มักต้องการที่จะปกป้อง รักษา และส่งเสริมความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-concept)

2) การเลือกรับรู้ หรือตีความ (Selective Perception or Selection Interpretation) หมายถึง การรับรู้ และการตีความมีความเกี่ยวข้องกันเกือบเป็นสิ่งเดียวกัน การรับรู้ คือกระบวนการตีความหมายในสิ่งที่สนใจ บุคคลจะเลือกรับรู้ หรือเลือกตีความข่าวสารที่ได้ตามความเข้าใจของตนตามทัศนคติ ความต้องการ แรงจูงใจ หรือ สภาวะอารมณ์ขณะนั้น และมักจะบิดเบือนข่าวสารนั้นให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตน

3) การเลือกจดจำ (Selective Retention) หมายถึง บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะที่สอดคล้องหรือตรงกับความต้องการ รสนิยม ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความสนใจของตนเองโดยจะลืมข่าวสารในส่วนที่ตัวเองไม่สนใจ หรือไม่เห็นด้วย หรือเรื่องที่ขัดแย้งกับความคิดของตัวเอง ข่าวสารที่คนเราจดจำไว้นั้นมักมีเนื้อหาช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุน ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม หรือความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงให้ยากขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับเรื่อง ใดเรื่องหนึ่ง

4) การเลือกสนใจ (Select Attention) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแห่งใดแหล่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง โดยการเลือกเปิดรับข่าวสารจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ซึ่งโดยปกติแล้วเรามักจะเลือกให้ความสนใจกับสิ่งที่สอดคล้องกับทัศนคติ ความคิด และความเชื่อดั้งเดิมของตน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

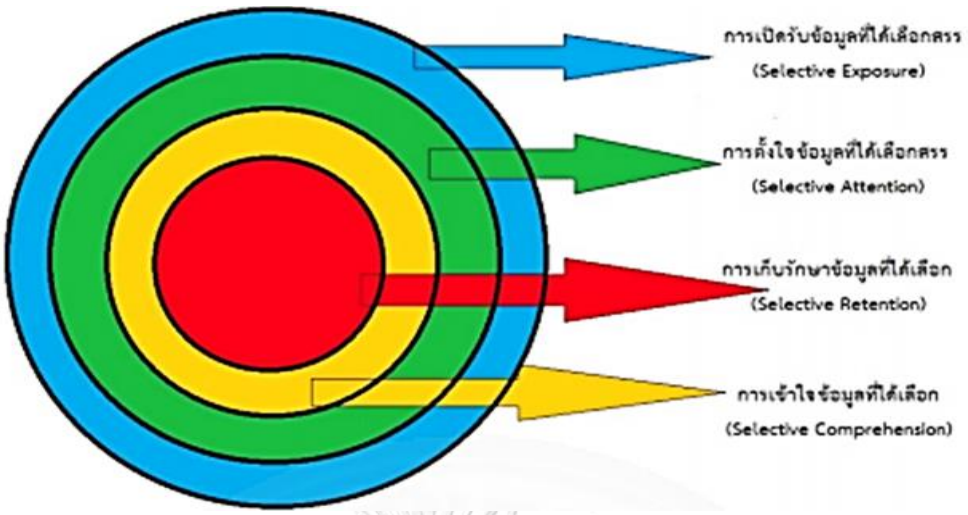

แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการเปิดรับข่าวสาร เสรี วงษ์มณฑา (2542)

การเปิดรับข่าวสารผู้รับสารอาจเปิดรับสารโดยผ่านกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร ซึ่งกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร (สุจิตรา ลิอินทร์, 2558) มีดังนี้

1) เลือกรับสื่อที่จัดหามาให้ (Availability) ผู้รับสารจะเลือกรับสื่อที่ไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามมากในการค้นหา

2) การเลือกสื่อที่คนสะดวกและนิยม (Convenience Preference) ผู้รับสารสามารถเลือกสื่อตามความสะดวกของตน ซึ่งแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ

3) การเลือกสื่อตามความเคยชิน (Accustomed) ผู้รับสารบางคนไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการรับสื่อจะเลือกรับสื่อตามความเคยชิน

4) ลักษณะสื่อเฉพาะบุคคล (Characteristic of Media) คุณลักษณะเฉพาะของสื่อมีผลต่อการเลือกสื่อของผู้รับสาร เช่น คุณลักษณะของหนังสือพิมพ์ คือสามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้ละเอียด ราคาถูกและสามารถพกติดตัวไปได้ด้วย

5) เลือกสื่อที่สอดคล้องกับตนเอง (Consistency) ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่มีลักษณะสอดคล้องกับความรู้ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตนเอง

สรุปได้ว่ากระบวนการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกันตามข้อจำกัดของแต่ละบุคคลไม่ว่าจะเป็นการเลือกเปิดรับตามความสนใจหรือความต้องการที่แตกต่างกันออกไปของบุคคล ความคิด ทัศนคติ และความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลที่รับข่าวสาร หรือแม้แต่การเลือกจดจำข่าวสารที่ได้ผ่านการรับข่าวสารแล้วนั้นมักขึ้นอยู่กับความต้องการ รสนิยม ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความสนใจของแต่ละบุคคล ถ้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ข่าวสารที่ได้รับไม่ได้ตอบสนองความต้องการของตนเมื่อเวลาผ่านไปแค่นิดเดียวก็อาจจะลืมข่าวสารที่ได้รับมาได้ แต่ข่าวสารที่จะทำให้เกิดการจดจำนั้นมักมีเนื้อหาที่สนับสนุน ค่านิยมและความเชื่อที่ผู้รับสารนั้นมีอยู่เดิมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวมา การเลือกที่เปิดรับข่าวสารมักขึ้นอยู่กับการเลือกข่าวสารจากสื่อแต่ละประเภทที่แตกต่างกัน เกิดจากความเคยชิน ความเฉพาะของบุคคล ความสอดคล้องของสื่อกับความต้องการอีกด้วย

2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร

การเลือกเปิดรับข่าวสารนั้น มีโอกาสเข้าถึงการรับรู้ของผู้เปิดรับได้ไม่ง่าย เพราะต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกหลายขั้นตอนในขณะที่มีข่าวสารต่าง ๆ มากมาย ให้ผู้เปิดรับได้ เลือกดู ฟัง สนใจ และจดจำ ดังนั้นจึงต้องพยายามทำให้ข่าวสารมีจุดเด่นออกมาเพื่อให้สามารถผ่าน ขั้นตอนของการเปิดรับสารของผู้เปิดรับให้ได้ สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของ บุคคลนั้น ฮันต์ และ รูเบน (Merill and Lowenstein, 1971; Schramm, 1973; Hunt and Ruben, 1993; กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. กองสุขศึกษา, 2560) ได้กล่าวถึง ปัจจัยหลัก ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลไว้ดังนี้

1) ความต้องการ (Need) ปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งในกระบวนการเลือกของมนุษย์ คือ ความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ทั้งกายและทางใจ ความต้องการระดับสูงและความต้องการระดับต่ำย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกตอบสนองความต้องการของเรา เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยม เพื่อการยอมรับในสังคม เพื่อความพอใจ

2) เป้าหมาย (Goal) มนุษย์ทุกคนมีเป้าหมาย มนุษย์ทุกคนกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิตทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสมาคม การพักผ่อน เป้าหมายของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรากำหนดขึ้นนี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมาย และการเลือกจดจำเพื่อสนองเป้าหมายของตน

3) ทัศนคติและค่านิยม (Attitude and Values) ทัศนคติ คือ ความชอบและมีใจ โน้มเอียง (Preference and Predisposition) ต่อเรื่องต่าง ๆ ส่วนค่านิยม คือหลักพื้นฐานที่เรายึดถือ เป็นความรู้สึกที่ว่าเราควรจะทำหรือไม่ควรทำอะไรในการมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและคน ซึ่ง 20 ทัศนคติและค่านิยมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมาย และการเลือกจดจำ

4) การใช้ประโยชน์ (Utility) กล่าวโดยทั่วไปแล้ว เราจะให้ความสนใจและใช้ ความพยายามในการที่จะเข้าใจ และจดจำข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

5) ความสามารถ (Capability) ความสามารถของเราเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมทั้งความสามารถด้านภาษามีอิทธิพลต่อเราในการที่จะเลือกรับข่าวสาร เลือกตีความหมาย และเลือกเก็บเนื้อหาของข่าวนั้นไว้

6) สภาวะ (Context) สภาวะในที่นี้หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ใน สถานการณ์การสื่อสาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วยมี อิทธิพลตรงต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราต้องถูกมองว่าเป็นอย่างไร การที่เราคิดว่าคนอื่นมองเราอย่างไร เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา และการที่คิดว่าคนอื่นคิดว่าเราอยู่ในสถานการณ์อะไร ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเลือกของเรา

7) ลีลาในการสื่อสาร (Communication Style) การเป็นผู้รับสารของเรานั้นส่วนหนึ่ง ขึ้นอยู่กับลีลาในการสื่อสารของเรา คือ ความชอบหรือไม่ชอบสื่อบางประเภท ดังนั้นบางคนจึงชอบฟังวิทยุ บางคนชอบดูโทรทัศน์ บางคนชอบอ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

8) ประสบการณ์และนิสัย (Experience and Habit) ในฐานะของผู้รับสาร ผู้รับสาร แต่ละคนพัฒนานิสัยการรับสารอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของเรา เราพัฒนาความชอบสื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง รายการประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นเราจึงเลือกใช้สื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง สนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง และเลือกจดจำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สถาพร สิงหะ (2556) กล่าวว่า บุคคลจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร วัตถุประสงค์และความต้องการ ในการเปิดรับสารที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปแล้วบุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยผู้รับสารมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่าการบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการของเขาได้ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยหรือเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างได้โดยการเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นจะขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง เพราะบุคคลแต่ละบุคคลมีวัตถุประสงค์และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์แตกต่างกันไป

2) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล โดยสื่อบุคคล หมายถึง ผู้ที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) ซึ่งจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างกัน ซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

2.1) การติดต่อโดยตรง (Direct Contact) เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อสร้างความเข้าใจหรือชักจูงโน้มน้าวใจกับประโยชน์โดยตรง

2.2) การติดต่อโดยกลุ่ม (Group Contact of Communication Public) โดยกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนรวมช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้เพราะเมื่อกลุ่มมีความสนใจในเรื่องหรือทิศทางเดียวกัน บุคคลส่วนใหญ่ในกลุ่มก็จะมีความสนใจนั้นด้วย

3) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจโดยสื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่มีเป้าหมายหลักที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่มและมีเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มเป้าหมายนั้น แต่อย่างไรก็ตาม บุคคลจะเลือกรับรู้เพียงส่วนที่ตนคิดว่ามีประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น จะไม่ได้รับหรือจดจำทุกๆ ข่าวสารที่ผ่านเข้ามาทั้งหมด ดังนั้น ข่าวสารที่เหมาะสมหรือมีความน่าสนใจตามความคิดหรือทัศนคติของผู้รับสารจึงจะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จ

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคลเป้าหมายในการดำเนินชีวิตในเรื่องของอาชีพ การเข้าสังคม และการพักผ่อนต่าง ๆ หรือแม้แต่ทัศนคติและค่านิยม ความเชื่อของแต่ละบุคคลที่ทำให้บุคคลนั้น ๆ เลือกที่จะข่าวสารอย่างใดอย่างหนึ่ง บุคคลส่วนใหญ่จะมองถึงประโยชน์ที่ได้รับในการเปิดรับข่าวสารว่าเมื่อรับข่าวสารมาแล้วเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสามารถนำสิ่งที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจะวันได้อย่างไรบ้าง สิ่งเหล่านี้ทำให้บุคคลแต่ละบุคคลมีการเลือกรับข่าวสารตามปัจจัยที่แตกต่างกันออกไป โดยแต่ละคนจะมีวัตถุประสงค์และความต้องการ ในการเปิดรับสารที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจโดยสื่อเฉพาะกิจซึ่งทั้งสามช่องทางนี้ล้วนเกิดจากการมีวัตถุประสงค์และความต้องการที่แตกต่างกันของบุคคลมีผลต่อการเปิดรับข่าวสารในเรื่องที่แตกต่างกันออกไปและการเลือกช่องทางในการรับข่าวสารก็จะต่างออกไปด้วยเช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.5 การประเมินผลการเปิดรับข่าวสาร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมามีการประเมินผลการเปิดรับข่าวสารโดยการใช้เครื่องมือในการประเมินผลดังรายการดังต่อไปนี้

1) การประเมินผลโดยใช้แบบวัดมาตรประมาณค่า ซึ่งมีการวิจัยที่ใช้เครื่องมือดังนี้

ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเปิดรับข่าวสาร ดังนี้

- แบบสอบถามคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคมของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) การวัดตัวแปรในเรื่องทัศนคติที่มีต่อ

โครงการส่งเสริมสังคม จากคำถาม จำนวน 10 ข้อ โดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ทั้งทัศนคติเชิงบวก โดยกำหนดระดับคะแนนไว้ ดังนี้ ข้อความที่เป็นทัศนคติเชิงบวก เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5) เห็นด้วย (4) ไม่แน่ใจ (3) ไม่เห็นด้วย (2) และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)

สุจิตรา ลิอินทร์ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ พฤติกรรมการใช้บริการและความภักดีของผู้บริโภคที่มีต่อสถานีบริการน้ำมัน พีทีที ไลฟ์ สเตชั่น (PTT Life Station) มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเปิดรับข่าวสาร ดังนี้

- แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์, วิทยุ, หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับสถานีบริการน้ำมัน พีทีที ไลฟ์สเตชั่น ข้อคำถามใช้การวัดแบบมาตรด้วยระดับ 5 ระดับดังนี้ ทุกวันให้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน 4-6 ครั้งต่อสัปดาห์ ให้คะแนนเท่ากับ 3 คะแนน 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน น้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และไม่เคยรับเลย ให้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน
- แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล ประกอบด้วย พนักงานสถานีบริการน้ำมัน พนักงาน ปตท. พ่อ แม่ ญาติเพื่อน คนรู้จัก อื่นๆ สื่อเฉพาะกิจ ประกอบด้วยกิจกรรมส่งเสริมการขาย ณ สถานีบริการน้ำมัน กิจกรรมมอเตอร์สปอร์ต วารสารพลังไทย โดยข้อ คำถามใช้การวัดแบบมาตรด้วยระดับ 5 ระดับดังนี้ มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน ให้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน 3-4 ครั้ง ต่อเดือน ให้คะแนนเท่ากับ 3 คะแนน 1-2 ครั้ง ต่อเดือน ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และไม่เคยรับเลย ให้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

วสิริลักษณ์ อุบลรัศมี (2560) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ การแบ่งปันข้อมูล และการรู้เท่าทันข้อมูลด้านสุขภาพ ในสื่อสังคมออนไลน์มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเปิดรับข่าวสาร ดังนี้

- แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการแบ่งปันข้อมูล 4 ด้าน ได้แก่ 1. แรงจูงใจที่เกิดจากความคาดหวังในการแลกเปลี่ยน 2. แรงจูงใจที่เกิดจากการได้รับการยอมรับที่เพิ่มขึ้น 3. แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกมีความสามารถ และ 4. แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โดยมีคำถามด้านละ 3 ข้อ และมีคำถามทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การ ประเมินผลดังนี้ เกณฑ์การให้คะแนน ระดับ 5 หมายถึง ต้องการมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง ต้องการมาก ระดับ 3 หมายถึง ต้องการปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง ต้องการน้อย และระดับ 1 หมายถึง ต้องการน้อยที่สุด
- แบบสอบถามเกี่ยวกับความเห็นด้วยกับข้อความที่เกี่ยวกับการรู้เท่าทันข้อมูลด้านสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ 1. การตระหนักรู้ถึงผลกระทบของสื่อที่มีต่อบุคคล 2. ความเข้าใจกระบวนการทำงานของสื่อหรือธรรมชาติของสังคมออนไลน์ 3. การมีทักษะในการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของสาร 4. ความเข้าใจเนื้อหาในฐานะเป็นตัวบทสะท้อนให้เห็นมุมมองทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต 5. ความสามารถในการสนุกสนาน เข้าใจ และชื่นชมเนื้อหาของสื่อสังคมออนไลน์ได้ 6. ความ

เข้าใจเงื่อนไขทางศีลธรรม 7. การพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 9 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การประเมินผลดังนี้ เกณฑ์การให้คะแนน ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย และระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

สรุปการประเมินผลการเปิดรับข่าวสารโดยการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามเป็นส่วนใหญ่และเป็นวิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า Likert Scale เป็นส่วนใหญ่ ระดับในการประเมินอยู่ที่ 1 – 5 ระดับ แต่ละแบบสอบถามมีการอธิบายการให้ค่าไว้แตกต่างกัน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสาร

การเปิดรับข่าวสารที่ให้ข้อมูลสุขภาพถือว่ามีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพรวมถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้รับสาร จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าว โดยมีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อ จำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ปารณีย์ จงรักษ์ และอนุชา ทีรคานนท์ (2557) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ ทัศนคติ การแสดงออกทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิง วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มหญิงรักหญิง ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิง และการแสดงออกทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มหญิงรักหญิงจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม และเพื่อให้การศึกษาครั้งนี้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกจากกลุ่มแกนนำเพื่อหญิงรักหญิงจำนวน 4 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ F-test ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหญิงรักหญิงส่วนใหญ่มีอายุ20-29 ปีมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้มากกว่า 20,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อประเภทภาพยนตร์มากที่สุด และจากการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์พบว่า รายได้และระดับการศึกษาของกลุ่มหญิงรักหญิงมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อายุและระดับการศึกษาของกลุ่มหญิงรักหญิงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาชีพของกลุ่มหญิงรักหญิง มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เรื่องที่ 2 ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ (2558) การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียนและ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟ

ซบุ๊ก (Facebook) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคมของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างผู้นำเยาวชนทั้ง 11 ประเทศโดยยึดกลุ่มผู้นำเยาวชนที่ผ่านโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ที่มีอายุ 18-35 ปี จำนวนประเทศละ 30 คน รวมทั้งหมด 330 คน เครื่องมือที่ใช้โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือIndependent t-test, One-Way Analysis of Variance ANOVA และ วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson’s product moment Correlation Coefficient) ผลการวิจัยพบว่า ประเทศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารในโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก(Facebook) แตกต่างกัน โดยเฉพาะเยาวชนประเทศฟิลิปปินส์ และลาว มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารมากกว่าประเทศอื่นๆ ทั้งยังพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ($R = .367$ $P < 0.01$) มีความสัมพันธ์ปานกลาง และยังพบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก(Facebook) ($R = .627$ $P < 0.01$) มีความสัมพันธ์เป็นเชิงบวก

เรื่องที่ 3 จีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวารี (2560) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นไทยที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 410 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยใน กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) และการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ (Correlation) ผลการวิจัยพบว่ามีการใช้สมาร์ทโฟนเป็นส่วนใหญ่ในการเปิดรับเนื้อหาข้อมูลข่าวสารและมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์รูปแบบเซ็กส์ติ้งจากสื่อออนไลน์ จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า การเข้าใช้บริการสื่อออนไลน์มีความแตกต่างระหว่างเพศของผู้ใช้ การถ่ายภาพเซ็กซี่ตนเองที่เน้นสัดส่วนแล้วโพสต์/ส่งผ่านสื่อออนไลน์และสื่อออนไลน์รูปแบบเซ็กส์ติ้ง มีความแตกต่างระหว่างเพศ

เรื่องที่ 4 สิริลักษณ์ อุบลรัศมี (2560) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ การแบ่งปันข้อมูล และการรู้เท่าทันข้อมูลด้านสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร พฤติกรรม และความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อ การแบ่งปันข้อมูล และการรู้เท่าทัน

ข้อมูลด้านสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เคยมีการเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพจากสื่อสังคมออนไลน์ และเคยแบ่งปันข้อมูลสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ T-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารสุขภาพอยู่ระหว่าง 18:01-21:00 น. โดยมักใช้สมาร์ทโฟนเป็นอุปกรณ์ในการเปิดรับ เนื้อหาข้อมูลด้านสุขภาพที่เปิดรับส่วนใหญ่เกี่ยวกับเรื่องการออกกำลังกาย และความถี่ในการเปิดรับข่าวสารสุขภาพจากสื่อสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรู้เท่าทันข้อมูลด้านสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารสุขภาพมีส่วนสำคัญต่อการรู้เท่าทันสื่อของบุคคล

เรื่องที่ 5 ภาวนีย์ เจนกิติวรพงศ์ และปัทมา สุวรรณภักดี (2561) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ ทัศนคติ พฤติกรรม และการรู้เท่าทันในการใช้วาจาสร้างความเกลียดชังของวัยรุ่นไทย ในเขตกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อ ทัศนคติ พฤติกรรม และการรู้เท่าทันในการใช้วาจาสร้างความเกลียดชังของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อ ทัศนคติ พฤติกรรมในการใช้วาจาสร้างความเกลียดชัง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ วัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 12 – 18 ปี และทั้งหมดมีการติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก(Facebook) จำนวน 420 เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิเคราะห์ข้อมูลโดยร้อยละ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า เพศ ระดับการศึกษา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย ที่แตกต่างกันจะมีการเปิดรับเนื้อหาที่สร้างความเกลียดชังผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ไม่แตกต่างกันทั้งยังพบว่าการเปิดรับเนื้อหาที่สร้างความเกลียดชังมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้วาจาสร้างความเกลียดชัง โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก ด้านทัศนคติต่อการใช้วาจาสร้างความเกลียดชังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการใช้วาจาสร้างความเกลียดชังของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกอีกทั้งยังพบว่าวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีการรู้เท่าทันในการสื่อสารผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน จะมีการรู้เท่าทันในการสื่อสารผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) แตกต่างกัน

เรื่องที่ 6 Boonchutima et al. (2017) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมของคนไทยในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุระดับความตระหนักรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกและความรู้ของประชากรไทยในการป้องกันและควบคุมโรค การมีส่วนร่วมของสื่อในการให้ความรู้ มาตรการควบคุมสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค โดยดำเนินการใน 25 จังหวัดของประเทศไทยระหว่างปี 2556-2558 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และไม่มีประวัติการเจ็บป่วยทางจิต จำนวน 7,772 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการรับรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก การป้องกันและมาตรการควบคุม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ F-test ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในช่วงสามปีมีแนวโน้มเชิงบวก เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของสื่อในการให้ความรู้และเตือนสติคนไทย เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้รับสื่อมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์หรือทุกวัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เพียงพอต่อการสร้างการรับรู้ แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับสื่อเพื่อรับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับไข้เลือดออกไม่สม่ำเสมอ ไม่เพียงพอจึงส่งผลให้กระบวนการรับรู้และนำไปใช้ในการป้องกันโรคไข้เลือดออกขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นสหวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของชุมชน สื่อมวลชน และรัฐบาลจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการในเรื่องดังกล่าว เพื่อเอาชนะภัยไข้เลือดออกในประเทศไทย รวมถึงโรคระบาดอื่น ๆ ต่อไป

เรื่องที่ 7 Yang and Wu (2019) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลสุขภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพในด้านมลพิษทางอากาศของประชาชนจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการเปิดรับข้อมูลด้านสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะ Weibo และพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพในการตอบสนองต่อหมอกควันโดยเฉพาะการสวมหน้ากากป้องกันฝุ่น PM 2.5 ของประชาชนจีน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนจีนที่อาศัยอยู่ในจีนแผ่นดินใหญ่ในจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาหมอกควัน เช่น ปักกิ่ง เหอเป่ย หูเป่ย เจียงซี หูหนาน ซานซี และได้รับคัดเลือก โดยใช้แพลตฟอร์มบนเว็บไซต์ http://www.sojump.com จำนวน 1,091 คน ในระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงมกราคม พ.ศ. 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลสุขภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพในด้านมลพิษทางอากาศของประชาชนจีน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า การใช้ Weibo เพื่อค้นหาข้อมูลด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการสวมหน้ากากอนามัยเพื่อป้องกันฝุ่น PM 2.5 ในช่วงที่มีปัญหามลพิษทางอากาศ การเปิดรับข้อมูลสุขภาพบน Weibo เพิ่มทัศนคติในการตระหนักถึงอันตรายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศและวิธีการป้องกันตัวเองอย่างถูกต้อง เช่น การสวมหน้ากากอนามัยเพื่อป้องกันฝุ่น PM 2.5 ซึ่งจากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการเผยแพร่ข้อมูลด้านสุขภาพผ่านสื่อสังคม

ออนไลน์ เพื่อให้ความรู้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับความรู้และข้อมูลด้านสุขภาพสามารถเพิ่มทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันโรค ซึ่งจะช่วยกำหนดสถานะทางสุขภาพของบุคคลได้

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ ได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการการเปิดรับข่าวสาร

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
1.ปารณีย์ จงรักษ์ อนุชา ทีรคานนท์ (2557)	การเปิดรับสื่อ ทัศนคติ การแสดงออกทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิง	แบบสอบถามกลุ่มหญิงรักหญิง ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 4 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 พฤติกรรมเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิง	1.ใช้ค่าความถี่ และร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2.ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงรักหญิง
2. ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ 2558	การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และแนวโน้มพฤติกรรมที่มี	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) ซึ่งประกอบไปด้วยแบบสอบถามชนิดปลาย	1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลพื้นฐาน โดยทางด้านลักษณะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
2. ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ 2558	ต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) ซึ่งประกอบไปด้วย แบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) และแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง (Self-Administered Questionnaire) โดยแบ่งโครงสร้างแบบสอบถามออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความรู้ที่มีต่อโครงการ	1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลพื้นฐาน โดยทางด้านลักษณะประชากรแสดงตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ของร้อยละ (Percentage) และทางด้านตัวแปรการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรม แสดงเป็นความถี่ (Frequency) ของร้อยละ (Percentage)ค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรในสมมติฐานต่างๆ โดย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
		ส่งเสริมสังคม ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของโครงการส่งเสริมสังคม ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคมกรุงเทพมหานคร	ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment CorrelationCoefficient)โดยใช้สถิติ t. พรรณาบัณฑิตและการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ (Correlation) เป็นหลัก
3. จีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวารี (2560)	พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยในกรุงเทพมหานคร	แบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยใน กรุงเทพมหานคร	วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณา(Descriptive analysis) และการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ (Correlation)
4. สิริลักษณ์ อุบลรัศมี (2560)	การเปิดรับสื่อ การแบ่งปันข้อมูล และการรู้เท่าทันข้อมูลด้านสุขภาพ ในสื่อสังคมออนไลน์	แบบสอบถามการเปิดรับ สื่อ การแบ่งปันข้อมูล และการรู้เท่าทันข้อมูล ด้านสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ โดยในส่วน ของการเปิดรับสื่อเป็น แบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ร่วมกับคำถามแบบปลายปิด	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ T-test ความแปรปรวนทางเดียว และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
5. ภาวนีย์ เจนกิติวรพงศ์ ปัทมา สุวรรณ	การเปิดรับสื่อ ทัศนคติ พฤติกรรม การใช้วาจาสร้างความเกลียดชัง	แบบสอบถาม ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่ม	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
(2561)	ของวัยรุ่นไทย ในเขตกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)	ตัวอย่าง ส่วนที่ 2 การเปิดรับสื่อผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก ส่วนที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อการใช้วาจาสร้างความเกลียดชังผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ส่วนที่ 4 พฤติกรรมในการใช้วาจาสร้างความเกลียดชังผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook) ส่วนที่ 5 การรู้เท่าทันในการสื่อสารผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)	
6.Smith Boonchutima et al. (2017)	การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมของคน ไทยในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก	แบบสอบถามการรับรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก ได้แก่ ความรู้แบบสอบถามการรับรู้ ทั่วไปเกี่ยวกับโรค ไข้เลือดออก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก การป้องกัน และมาตรการควบคุม โดยในส่วนของการเปิดรับสื่อเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า F-testค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า F-test

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
7.Yang and Wu (2019)	ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลสุขภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพในด้านมลพิษทางอากาศของประชาชนจีน	แบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลสุขภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพในด้านมลพิษทางอากาศของประชาชนจีน	วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร จำนวน 7 เรื่อง พบว่า งานวิจัยทุกเรื่องใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อหรือข้อมูลข่าวสารพบว่ามี 2 เรื่อง (จีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวารี, 2560; ภาวนีย์ เจนกิติวรพงศ์ และปัทมา สุวรรณภักดี, 2561) ใช้คำถามแบบปลายปิด 1 เรื่อง (สิริลักษณ์ อุบลรัศมี, 2560) เป็นคำถามแบบปลายปิดร่วมกับมาตรประมาณค่า 5 ระดับ 1 เรื่อง (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. กองสุขศึกษา, 2560) เป็นแบบมาตรประมาณค่า 3 ระดับ 1 เรื่อง (นิรันตา ศรีบุญทิพย์ และคณะ, 2561) เป็นแบบมาตรประมาณค่า 6 ระดับ 1 เรื่อง (2018; Yang and Wu, 2019) เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5ระดับ และ 1 เรื่อง (Smith Boonchutima et al., 2017) เป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นมีจำนวน 7 แหล่งข้อมูล มีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นที่กล่าวถึง 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล

2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน

3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากงานวิจัยทั้ง 7 แหล่งข้อมูลมาวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินการเปิดรับข่าวสารในการศึกษาครั้งนี้ซึ่งพบว่ามีเพียง 3 แหล่งข้อมูล ที่พบประเด็นและข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินการเปิดรับข่าวสาร

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
1. จีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวาร 2560	พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยในกรุงเทพมหานคร	1)การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล -แชร์ความรู้เรื่องเพศกับเพื่อน หรือ คนรัก -แชร์ความรู้เรื่องเพศกับเพื่อน แล้วสนใจจะค้นหาความจริงเพิ่มเติม 2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน -ถ่ายภาพที่เซ็กซี่ตนเองที่เน้นสัดส่วนแล้วโพสต์/ส่ง ผ่านสื่อออนไลน์ -โพสต์/แชร์ภาพ โป๊ กึ่งโป๊เปลือย หรือเซ็กซี่ผ่านสื่อออนไลน์ส่งต่อให้ -พูดคุย/แชท เรื่องเพศผ่านสื่อออนไลน์ -ส่งภาพเคลื่อนไหวที่เกี่ยวกับเพศแชร์ให้เพื่อนๆหรือคนรู้จักผ่านสื่อออนไลน์ -เขียนบอกเล่าเรื่องเพศของตนผ่านสื่อออนไลน์ -แชร์ความรู้เรื่องเพศกับเพื่อน หรือ คนรักผ่านสื่อออนไลน์ -สื่อออนไลน์รูปแบบเซ็กส์ติ้งมีผลทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ -สื่อออนไลน์รูปแบบเซ็กส์ติ้งมีผลต่อความเสี่ยงอันตรายต่อตัวท่าน 3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ -มีกลุ่มสนใจเกี่ยวกับการแชร์เรื่องเพศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
2. สิริลักษณ์ อุบลรัศมี (2560)	การเปิดรับสื่อ การแบ่งปันข้อมูล และการรู้เท่าทันข้อมูลด้านสุขภาพ ในสื่อสังคมออนไลน์	1) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล -ต้องการเป็นผู้ให้ หรือผู้แบ่งปันข้อมูลความรู้แก่ผู้อื่น -คาดหวังว่าจะได้รับข้อมูลเรื่องสุขภาพของผู้อื่นกลับคืนมาเช่นกัน -ต้องการโน้มน้าวให้ผู้อื่นเกิดความสนใจในเรื่องสุขภาพ 2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน -ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นในสื่อสังคมออนไลน์ -ต้องการเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้ที่แนะนำวิธีการดูแลสุขภาพให้แก่ผู้อื่นในสื่อสังคมออนไลน์ -ต้องการให้คนในสื่อสังคมออนไลน์ ตระหนักว่าเรื่องการดูแลสุขภาพเป็นเรื่องที่สำคัญ -ท่านคิดอย่างไตร่ตรองและมีเหตุผลเสมอ ไม่หลงเชื่อข้อมูลนั้นโดยง่ายเมื่อได้รับข้อมูลด้านสุขภาพในสื่อสังคมออนไลน์ 3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ
3.ภาวนีย์ เจนกิติวรพงศ์ ปัทมา สุวรรณ (2561)	การใช้วาจาสร้างความเกลียดชังของวัยรุ่นไทย ในเขตกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook)	1)การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล -ท่านมักจะตักเตือนเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดเรื่องการแชร์ภาพ หรือข้อมูลต่าง ๆ หากรู้ว่าเรื่องเหล่านั้นไม่ใช่เรื่องจริง 2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		เพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน -การโพสต์คำพูดเรื่องเล่า รูปภาพหรือคลิปวีดีโอที่มีเนื้อหาสร้างความเกลียดชังเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ -ท่านเคยใช้วาจาและถ้อยคำที่หยาบคายในการสื่อสารผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก -ท่านเคยใช้คำพูด ข่มขู่ คุกคามเพื่อให้ ผู้อื่นหวาดกลัวผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก -ท่านเคยแบ่งปัน (share) บทความ รูปภาพหรือคลิปวีดีโอที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทของผู้อื่น 3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินการเปิดรับข่าวสารสรุปได้ว่า การประเมินการเปิดรับสื่อหรือข่าวสารส่วนใหญ่จะเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นแบบมาตรประมาณค่าตั้งแต่ 3 ถึง 6 ระดับ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยที่เลือกประเมินการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยใช้แบบสอบถามการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมงทางเพศที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะระบุไว้ในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม โดยมีคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ ซึ่งประเมินจากความบ่อยของการใช้หรือเปิดรับสื่อและข่าวสารอย่างเฉพาะเจาะจงในเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ โดยมีมาตรวัด 5 หน่วย ได้แก่ ได้รับเป็นประจำ ได้รับบ่อยครั้ง ได้รับบางครั้ง ได้รับนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้รับ ทั้งนี้เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เพียงพอต่อการศึกษาความเชื่อมโยงของการเปิดรับข่าวสารกับพฤติกรรมทางเพศอย่างรอบด้านและมีความสมบูรณ์มากที่สุด การเปิดรับข่าวสารเพิ่มโอกาสการเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

3. ทฤษฎีการรับรู้

3.1 ความหมายของการรับรู้

นักวิชาการและหน่วยงาน (Santrock, 2004; พีร์ พวงมะลิต และ คนอื่น ๆ, 2560; กรมควบคุมโรค สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ, 2562) ได้ให้ ความหมายของการรับรู้ไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่มีอิทธิพล ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ที่เกิดจากการตีความหรือแปลความหมายข้อมูลเป็นความจำ ความคิด และประสบการณ์ทางความคิด โดยผ่านกระบวนการรับรู้ข่าวสาร คือ การคัดเลือกข้อมูล (Selection) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล (Organization) และการแปลความหมายของข้อมูล (Interpretation) ที่ได้จากการสัมผัส (Sensation) ของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นสิ่งเร้าผ่านการอ่าน การดู และการฟัง ทำให้เกิดการตอบสนองในรูปแบบของการกระทำหรือความนึกคิด โดยอาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยในการตีความหรือแปลความ

สรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของข้อมูลจากการสัมผัสกับสิ่งเร้าของบุคคลผ่านกระบวนการรับรู้ใน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย การคัดเลือกข้อมูล การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล และการแปลความหมายของข้อมูล โดยอาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยในการแปลความ แล้วตอบสนองออกมาในลักษณะของการกระทำหรือความคิด ซึ่งแตกต่างกันไปตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องในแต่ละบุคคล

3.2 องค์ประกอบของการรับรู้

Schiffman and Kanuk (2000) กำหนดองค์ประกอบของการรับรู้ไว้อย่างสอดคล้องกันว่าประกอบด้วยกระบวนการรับรู้ใน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การคัดเลือกข้อมูล (Perceptual Selection) เป็นการคัดสรรทางการรับรู้จากประสาทสัมผัส ที่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ซึ่งจะแตกต่างไปตามความสามารถในการรับสัมผัสและการให้ความ สนใจหรือตั้งใจของแต่ละบุคคล โดยเมื่อบุคคลเปิดรับต่อสิ่งเร้า (Exposure) และตั้งใจรับต่อสิ่งเร้า ที่เข้ามากระทบแล้ว (Attention) บุคคลจะเลือกสรรเฉพาะสิ่งเร้าที่ตรงกับความต้องการและทัศนคติ ของตนเท่านั้น หรือคัดเลือกโดยมักอาศัยพื้นฐานทางจิตวิทยาของตนเองเป็นสำคัญ

2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล (Perceptual Organization) เป็นขั้นการรวบรวมและเรียบเรียงเพื่อประมวลผลสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่ได้เปิดรับจากแหล่งต่าง ๆ โดยสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาจะเข้าสู่กระบวนการประมวลผล เพื่อให้มีความหมายที่เข้าใจได้มากขึ้นและเพื่อให้สามารถแสดง

พฤติกรรมตอบสนองได้ถูกต้อง โดยใช้การจัดกรอบความคิดหรือการจัดกลุ่มตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่แต่ละคนใช้ในการรับรู้ เช่น ใช้หลักของความคล้ายคลึงกัน ความต่อเนื่องกัน

3) การแปลความหมายของข้อมูล (Perceptual Interpretation) เป็นขั้นการแปลผลการประเมินหรือการให้ความหมายกับสิ่งเร้านั้น เพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งเร้าที่เลือกรับมาและทำให้ทราบถึงเหตุผลของการกระทำที่จะเกิดขึ้นตามมา ซึ่งผลของการแปลความหมายดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม ความต้องการ เจตคติ ความเชื่อ อคติส่วนบุคคล แรงจูงใจ สภาวะทางร่างกายและจิตใจ และยังขึ้นอยู่กับบริบทที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น สังคม วัฒนธรรม ดังแผนภาพที่ 2

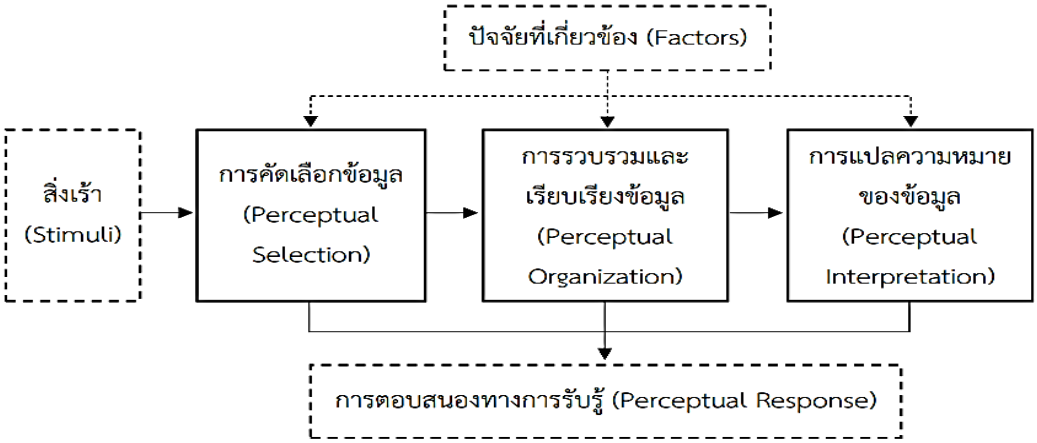

แผนภาพที่ 2 การแปลความหมายของข้อมูล (ผู้วิจัยจัดทำขึ้น)

ที่มา : Schiffman and Kanuk (2000)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รัจรี นพเกตุ (2540) กำหนดองค์ประกอบของการรับรู้ไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ด้านความสนใจ (Interest) เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ กล่าวคือเป็นความรู้สึกในทางที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ดี เช่น นักท่องเที่ยวให้ความสนใจต่อสิ่งที่พบเห็นเป็นอย่างมาก และสนใจที่จะกลับมายังสถานที่แห่งนั้นอีกครั้ง

2) ด้านความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึงความรู้สึกความต้องการที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบันไปจนถึงอนาคตข้างหน้า เป็นการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะมากระทบต่อการรับรู้ของคนเราโดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นตัวบ่งบอก เช่น นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังที่ดีที่จะกลับมาท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้นอีกครั้งในอนาคต เนื่องจากได้รับความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ดีในการท่องเที่ยวครั้งนั้นๆ

3) ด้านความต้องการ (Need) หมายถึง รูปแบบทางจิตวิทยาหรือความรู้สึกที่นำไปสู่จุดมุ่งหมาย หรือเหตุผล การกระทำของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้นอีกครั้งหรือต้องการที่จะบอกเล่าประสบการณ์ในการท่องเที่ยวครั้งนั้นๆ ให้แก่บุคคลอื่นได้รับรู้

4) ด้านการเห็นคุณค่า (Value) หมายถึง การรับรู้ขึ้นกับการเห็นคุณค่าในสิ่งนั้นๆ ที่มนุษย์ได้ไปเยือนหรือไปสัมผัส เช่น นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในสถานที่แห่งนั้นๆ มีความรู้สึกที่ดีต่อการท่องเที่ยวและมองเห็นถึงคุณค่าที่ดีงามที่ได้รับในสถานที่แห่งนั้น และพร้อมที่จะบอกต่อคุณค่านั้นให้แก่บุคคลอื่นๆได้รับรู้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการรับรู้ ประกอบด้วย การคัดเลือกข้อมูล เป็นการคัดสรรข้อมูลที่ขึ้นอยู่กับการให้ความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล เป็นการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้รับจากการคัดเลือกข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไปตามข้อมูลที่ได้รับ และการแปลความหมายของข้อมูล ซึ่งการแปลความหมายของข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม ความต้องการ เจตคติ ความเชื่อ อคติส่วนบุคคล แรงจูงใจ สภาวะทางร่างกายและจิตใจ และยังขึ้นอยู่กับบริบทที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น สังคม วัฒนธรรม นอกจากองค์ประกอบหลักข้างต้นแล้วยังมีองค์ประกอบย่อย ๆ อีก คือ ความสนใจ ความคาดหวัง ความต้องการ และการเห็นคุณค่าที่จะนำไปสู่การเลือกรับรู้และสามารถรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 กระบวนการของการรับรู้

Assael (1998) กล่าวถึงกระบวนการของการรับรู้ ไว้ว่า

1) การเลือกรับรู้ (Perceptual Selection) เมื่อบุคคลเปิดรับต่อสิ่งเร้าทางการตลาด และตั้งใจรับต่อสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบแล้ว บุคคลจะเลือกสรรเฉพาะสิ่งเร้าที่ตรงกับความต้องการและทัศนคติของตน ตัวอย่างเช่น ผู้ที่จะซื้อเครื่องสำอางเกาหลีจะเลือกสนใจเครื่องสำอางเกาหลีทั้งนี้รูปแบบของการรับรู้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ การเปิดรับ (Exposure) ความสนใจ (Attention) และการรับรู้แบบเลือกสรร (Selective Perception)

2) การจัดระเบียบการรับรู้(Perceptual Organization) เป็นกระบวนการที่ผู้บริโภคทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ออกมาเป็นภาพรวม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น และนำไปสู่พฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งนั้นได้ หลักพื้นฐานของการประมวลการรับรู้นี้ คือการผสมผสาน (Integration) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้สิ่งเร้าต่างๆ ที่หลากหลายแล้วมีการจัดระเบียบออกมาเป็นภาพรวม หลักการนี้อ้างอิงมาจากหลักจิตวิทยาของ Gestalt (Gestalt Psychology) ซึ่งได้อธิบายไว้ว่าการสื่อสารข้อมูลใดๆ ถึงบุคคล เช่น การโฆษณา ราคา และลักษณะของตราสินค้า ควรจะมีความ

สอดคล้องเป็นหนึ่งเดียว เพราะบุคคลจะรับรู้องค์ประกอบเป็นภาพรวมและสรุปผลโดยรวมกลายเป็นภาพลักษณ์ของสินค้า (Brand Image) ด้วยหลักการรับรู้แบบผสมผสานโดยการสร้างภาพรวมของสิ่งที่ตนสนใจนั้นมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ การต่อเติมส่วนที่ไม่สมบูรณ์ (Closure), การจัดกลุ่ม (Grouping) และบริบทแวดล้อม (Context)

3) การตีความ (Perceptual Interpretation) การตีความเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้เลือกและรวบรวมข้อมูล หรือสิ่งเร้าที่ตนได้รับ จากนั้นจะทำการตีความหมายของข้อมูลที่ได้รับจากสิ่งเร้า โดยอาศัยหลักการพื้นฐานของการตีความอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ การจัดประเภท (Perceptual Categorization) และการอนุมาน (Perceptual Inference) ดังแผนภาพที่ 3

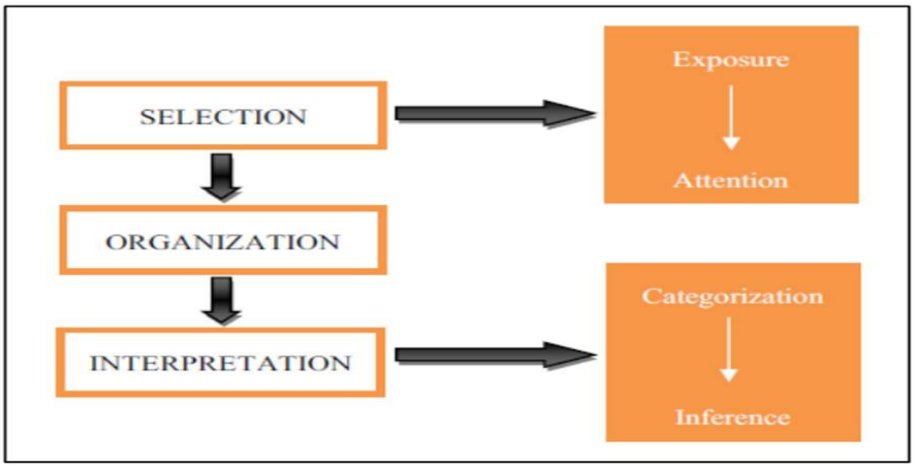

แผนภาพที่ 3 กระบวนการรับรู้ของ Assael (1998)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Schermerhorn et. al. (2011) กล่าวถึงแบ่งกระบวนการรับรู้ออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยขั้นตอน ที่ 1-3 สอดคล้องกับองค์ประกอบของการรับรู้ใน 3 ขั้นตอนดังที่ได้กล่าวไปแล้วในข้างต้น แต่ได้เพิ่ม ขั้นตอนที่ 4 เข้ามาเพื่อให้เกิดเข้าใจในผลการรับรู้ปลายทางมากยิ่งขึ้น คือ ขั้นการค้นคืนข้อมูล (Retrieval) โดยอธิบายว่า จากการเลือกให้ความสนใจ จัดระบบข้อมูลข่าวสารที่เลือกให้ความสนใจมาจนถึงขั้นตอนของการตีความ ข้อมูลทั้งหมดที่เกิดจากการรับรู้นั้นจะถูกเก็บอยู่ในส่วนความทรงจำของแต่ละบุคคล ดังนั้นในส่วนของขั้นตอนการค้นคืนข้อมูลนั้นจึงเป็นการนำข้อมูลที่เข้าใจและถูกเก็บอยู่ในความทรงจำขึ้นมาเมื่อต้องการ ดังแผนภาพที่ 4

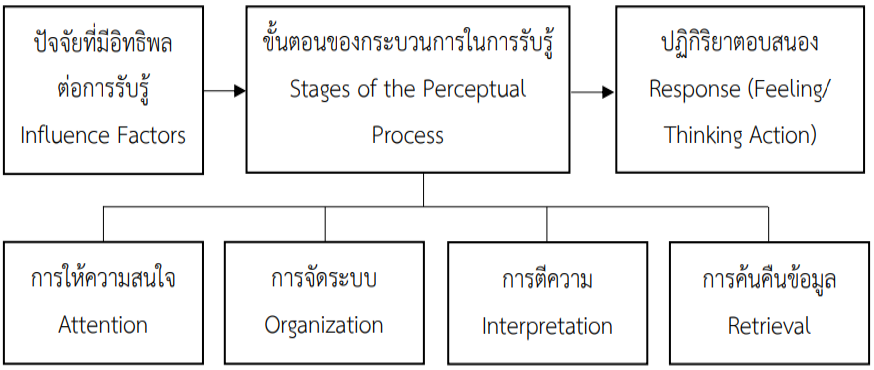

แผนภาพที่ 4 กระบวนการรับรู้ของ Schermerhorn et. al. (2011)

วรวัฒน์ เดชวงค์ยา (2551) และ ชยรพ ประทิศ (2561) กล่าวถึงแบ่งกระบวนการรับรู้ โดยเริ่มต้นจากการสัมผัสต่อสิ่งเร้า(ขบวนการภายนอก) ผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 (ขบวนการภายใน) ขั้นตอนที่ 2 จะเกิดการตีความโดย อาศัยการคิด ความเข้าใจ ความจำการเรียนรู้ และมโนภาพ ขั้นตอนที่ 3 คือ คิดตัดสินใจจากสิ่งที่ประสาทสัมผัสได้รับไปและนำไปสู่ ขั้นตอนสุดท้าย คือ การแสดงออกทางพฤติกรรม (ขบวนการแสดงออก) ดังแผนภาพที่ 5

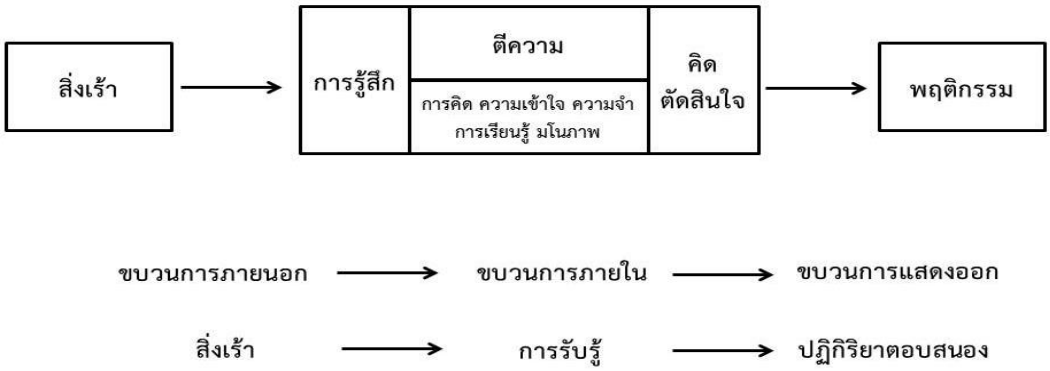

แผนภาพที่ 5 กระบวนการรับรู้ของ วรวัฒน์ เดชวงค์ยา (2551)

สรุปได้ว่ากระบวนการรับรู้เกิดจากการรับสิ่งเร้าจากการเลือกรับรู้เมื่อได้รับรู้ข้อมูลมาแล้วจะเกิดการจัดระเบียบการรับรู้ของตนเพื่อให้สามารถเรียบเรียงข้อมูลที่รับมาได้ง่ายขึ้น และตีความกลายเป็น การคิด ความเข้าใจ การเรียนรู้ หรือสร้างมโนภาพขึ้นมา เมื่อเกิดสิ่งดังกล่าวมาแล้วจะเกิดการตัดสินใจและการตัดสินใจนั่นเองที่นำไปสู่การแสดงพฤติกรรมหรือการมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้มาหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์ (2556) และ กรมควบคุมโรค สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ (2562) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ไว้ ดังนี้

1) ปัจจัยทางด้านตัวผู้รับรู้ ลักษณะคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะรับรู้ ซึ่งจะมีผลต่อการรับรู้ ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่

(1) ความสมบูรณ์หรือความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัส บุคคลที่มีอวัยวะรับสัมผัสที่สมบูรณ์ย่อมเกิดการรับรู้ได้ถูกต้องหรือผิดพลาดน้อยกว่าบุคคลที่อวัยวะรับสัมผัสผิดปกติหรือเสื่อมสมรรถภาพ

(2) ประสบการณ์เดิม (Previous experience) การรับรู้จะถูกต้อง ผิดพลาด หรือชัดเจนมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมที่แต่ละบุคคลมีอยู่ อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับวัยและการเรียนรู้จากสังคมที่แตกต่างกันเป็นสำคัญด้วย

(3) ความรู้เดิม (Prior Knowledge) กระบวนการรับรู้เมื่อเกิดการรับสัมผัสแล้ว ต้องแปลง เป็นสิ่งที่มีความหมายโดยอาศัยความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะต้องรับรู้ หากการรับรู้เดิมเป็นไป อย่างถูกต้อง การรับรู้ครั้งใหม่ก็จะถูกต้อง ถ้าไม่มีการรับรู้เดิมหรือการรับรู้เดิมมีความคลาดเคลื่อน การรับรู้ครั้งใหม่ก็อาจจะผิดหรือคลาดเคลื่อนตามไปด้วย

(4) ความต้องการที่จะรับรู้ (Need) ตามปกติแล้วบุคคลจะเกิดการรับรู้สิ่งเร้าใด ๆ บุคคลนั้น มักจะเกิดความต้องการที่จะรับรู้ขึ้นเสียก่อน ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการจะสร้างแรงขับหรือแรงจูงใจ ที่จะรับรู้สิ่งเร้านั้น ๆ

(5) ความตั้งใจ (Attention) และทางเลือก (Selection) ที่จะรับรู้สิ่งเร้า ถ้าบุคคลตั้งใจหรือให้ความใส่ใจและเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้าใด บุคคลนั้นก็จะสามารถรับรู้สิ่งเร้านั้นได้ก่อนเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญของการให้ความใส่ใจและเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้านั้นจะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติ บางประการของสิ่งเร้านั้นว่าจะมีอิทธิพลในการดึงดูดใจให้เกิดการรับรู้ได้มากน้อยเพียงใดด้วย

(6) ความสนใจ (Interest) บุคคลมักจะเลือกรับรู้ข้อมูลที่ตนเองสนใจเพื่อตอบสนองความสนใจใครรู้นั้นก่อน

(7) สภาวะทางอารมณ์ (Emotion state) บุคคลที่มีสภาวะทางอารมณ์ก่อนหรือในขณะรับรู้ จะส่งผลให้การแปลความหมายถูกต้องหรือผิดพลาดได้เช่นกัน เช่น คนที่ความเครียดหรือวิตกกังวล มาก ๆ ก็มักจะเกิดการรับรู้ข้อมูลและตีความไปในด้านลบเกินความเป็นจริงได้

(8) ความคาดหวัง (Expectancy) ต่อสิ่งเร้า โดยทั่วไปแล้วบุคคลมักจะมีความคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเอาไว้ล่วงหน้า ความคาดหวังนี้เองที่จะเป็นปัจจัยทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะรับรู้ต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น ๆ มากกว่าการไม่มีความคาดหวัง

(9) สติปัญญาและความสามารถ (Intelligence and capacity) บุคคลที่มีสติปัญญาอยู่ในระดับดีมักจะแปลความหมายของสิ่งเร้าได้อย่างลึกซึ้ง มีเหตุผล สามารถที่จะวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยได้อย่างมาก จึงส่งผลให้มีการรับรู้ข้อมูลได้เป็น อย่างดี

(10) เจตคติ (Attitude) เจตคติหรือแนวความคิดของบุคคลย่อมแตกต่างกันจึงส่งผลทำให้การรับรู้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันด้วย ซึ่งหากบุคคลหนึ่ง ๆ มีทัศนคติที่ขัดแย้งกับความเป็นจริงและยึดมั่นกับทัศนคตินั้น ๆ การรับรู้ก็จะบิดเบือนไปจากความเป็นจริง

(11) อายุ (Age) ผู้รับรู้ที่เป็นผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ชีวิตมักจะนำประสบการณ์ในอดีตพร้อมทั้งเหตุผลมาประกอบการรับรู้มากกว่าผู้รับรู้ที่อยู่ในวัยเด็ก

(12) การให้คุณค่า (Value) ต่อสิ่งที่รับรู้ สิ่งเร้าใดที่บุคคลให้คุณค่าและความสำคัญ สิ่งเร้านั้นจะสามารถเพิ่มความสนใจและความตั้งใจที่จะรับรู้ให้มากขึ้นได้

(13) การถูกชักจูง (Persuasion) บุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคมจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของ บุคคล โดยบุคคลมักจะให้ความสนใจที่จะรับรู้ข้อมูลจากการชักจูงของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคม รวมถึงกระแสของสังคมที่เกิดขึ้นด้วย

2) ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสิ่งเร้าปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสิ่งเร้าเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลทั้งนี้เนื่องจากสิ่งเร้าที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้ของบุคคลที่แตกต่างกันด้วย หรืออาจจะทำให้การรับรู้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ ซึ่งในที่นี้สามารถจำแนกคุณลักษณะของสิ่งเร้าได้ดังนี้

(1) ขนาดของสิ่งเร้า (Size) สิ่งเร้าที่มีขนาดใหญ่จะสร้างความสนใจที่จะรับรู้ได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่มีขนาดเล็ก เช่น ผู้รับสารมักจะสนใจอ่านพาดหัวข่าวใหญ่ของหนังสือพิมพ์ก่อนอ่านพาดหัวรอง

(2) ความเข้มของสิ่งเร้า (Intensity) สิ่งเร้าที่มีความเข้ม เช่น วัตถุที่มีสีเข้ม เสียงที่มีความดังมาก สิ่งเหล่านี้จะดึงดูดความสนใจที่จะรับรู้ได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่มีความเจือจาง เช่น คนที่พูดเสียงดังจะได้รับความสนใจมากกว่าคนพูดเสียงเบา

(3) การเคลื่อนไหว (Movement) สิ่งเร้าที่มีการเคลื่อนไหวจะทำให้เป็นจุดสนใจที่จะรับรู้มากกว่าสิ่งเร้าที่อยู่นิ่ง ๆ เช่น ผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่นมักจะสนใจสื่อเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบมัลติมีเดียมากกว่ารูปแบบของเอกสาร

(4) การกระทำซ้ำ ๆ (Repetition) ในบางครั้งบุคคลจะให้ความสนใจที่จะรับรู้หรือเกิดการรับรู้เร็วขึ้น ถ้าสิ่งเร้านั้นเกิดขึ้นซ้ำกันบ่อย ๆ หรือมีความถี่ในการเกิดสูงมากกว่าสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง เช่น เสียงตามสายที่มีเนื้อหาเรื่องการป้องกันโรค หากเปิดซ้ำจะทำให้ผู้รับสารได้ยินผ่านหูมากขึ้นจนเกิดการรับรู้มากขึ้นได้

Hawkins, Best & Coney (2001) และ ชยรพ ประทิศ (2561) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ไว้ ดังนี้

1) ลักษณะส่วนบุคคล (Individual Characteristics) คือ การเรียนรู้ (Learning) ของผู้รับสาร เช่น การที่ผู้รับสารเรียนรู้ความหมายต่าง ๆ ในวัฒนธรรมของตนและความคาดหวังของผู้รับสาร

2) ลักษณะของสถานการณ์ (Situation Characteristics) เป็นปัจจัยทางด้านเวลาของผู้รับสารในขณะที่เปิดรับสิ่งเร้านั้น รวมทั้งลักษณะทางกายภาพของสถานการณ์นั้น ๆ เช่น อุณหภูมิและเหตุผลที่ผู้รับสารประมวลสารนั้น ก็มีผลต่อการให้ความหมายของข้อมูล

3) ลักษณะของสิ่งเร้า (Stimulus Characteristics) คือ ลักษณะของการใช้คำพูดสัญลักษณ์ (Sign) และสีของสิ่งเร้านั้น ๆ โดยทุก ๆ องค์ประกอบของสารนั้น จะมีอิทธิพลต่อการให้ความหมายของข้อมูลของผู้รับสารแทบทั้งสิ้น

4) การตีความภาพ (Interpreting Images) รูปภาพมีคุณค่าเท่ากับถ้อยคำมากมายเนื่องจากรูปภาพสามารถนำเสนอให้เห็นความเป็นจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้ถ้อยคำอีกทั้งรูปภาพยังสามารถสื่อสารถึงความหมายที่ถ้อยคำไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ โดยรูปภาพนั้นมีความสามารถในการสื่อสารที่แตกต่างกัน ดังนั้นนักการตลาดจึงนิยมใช้ภาพเพื่อสื่อสารกับผู้รับสารโดยเฉพาะในงานโฆษณา ประชาสัมพันธ์

5) การอนุมานของผู้บริโภค (Consumer Inference) คือ กระบวนการที่ทำให้ผู้รับสารเล็งเห็นคุณค่ากับสิ่งที่ไม่ได้นำเสนออยู่ในสื่อต่าง ๆ โดยผู้รับสารจะใช้ข้อมูลที่หามาได้และความคิดของตนเองในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่ไม่ได้นำเสนอ เมื่อข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติใดคุณสมบัติหนึ่งของสินค้าหายไปผู้รับสารก็จะให้คุณค่ากับคุณสมบัตินั้น ๆ โดยการสันนิษฐานถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติที่ขาดหายไปกับคุณสมบัติอื่น ๆ ที่มีในข้อมูล ซึ่งการให้ความเห็นของผู้รับสารนี้อาจจะไม่ถูกต้องกับสิ่งที่นำเสนอก็ได้

สรุปได้ว่าทั้ง 3 แหล่งข้อมูล ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้มีความสอดคล้องกัน สามารถแบ่งปัจจัยการรับรู้เป็น 3 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยทางด้านตัวผู้รับรู้ เช่น ประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม ความสนใจ การให้คุณค่า อายุ ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของสิ่งเร้า เช่นขนาดของสิ่งเร้า ความเข้มของสิ่งเร้า การเคลื่อนไหว การกระทำซ้ำ ๆ และปัจจัยด้านสถานการณ์ เช่น เวลา อุณภูมิ เหตุผลที่เป็นปัจจัยหลักในการตอบสนองต่อการรับรู้ นอกจากนั้นก็จะมีการตีความไม่ว่าจะเป็นการตีความจากถ้อยคำหรือจากรูปภาพ บางครั้งรูปภาพสามารถสื่อสารถึงความหมายที่ถ้อยคำไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ โดยรูปภาพนั้น มีความสามารถในการสื่อสารที่แตกต่างกัน

3.5 การประเมินผลการรับรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมามีการประเมินผลการเปิดรับข่าวสารโดยการใช้เครื่องมือในการประเมินผลดังรายการดังต่อไปนี้

1) การประเมินผลโดยใช้แบบวัดมาตรประมาณค่า ซึ่งมีการวิจัยที่ใช้เครื่องมือดังนี้

รุ่งนภา กลิ่นขวัญ และพิษนุ อภิสมาจารโยธิน (2561) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการรับรู้ดังนี้

- แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง เป็นลักษณะปลายปิด (Closed Questions) ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ไม่เคยเลย (5) นานๆ ครั้ง (4) บางครั้ง (3) บ่อยครั้ง (2) เป็นประจำ (1)

จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ และคณะ (2562) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุตรดิตถ์ มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการรับรู้ดังนี้

- แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศ จำนวน 14 ข้อ เป็นข้อความด้านบวก 9 ข้อ ข้อความด้านลบ 5 ข้อ เป็นแบบ 2 คำตอบ คือ ใช่หรือไม่ใช่ โดยข้อที่ตอบใช่จะได้ 2 คะแนน ข้อที่ตอบไม่ใช่จะได้ 1 คะแนน แบ่งระดับการรับรู้เป็น 3 ระดับ ตามเกณฑ์ของบลูม คือการรับรู้ระดับต่ำ มีค่าคะแนนระหว่าง 1-16 คะแนน การรับรู้ระดับปานกลาง มีค่าคะแนนระหว่าง 17-22 และการรับรู้ระดับสูง มีค่าคะแนน 23-28 ตามลำดับ

กษศรณ์ นุชประสพ และสุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ (2563) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการรับรู้ดังนี้

- แบบสอบถามประเมินการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศเป็นการวัดความรู้สึกนึกคิดหรือการตระหนักรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาวะหรือสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงต่อการนำ ไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมโดยผู้วิจัยสร้างข้อคำถามขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและดัดแปลงมาจากแบบประเมินการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นของPhanharach (2003) แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 6 ระดับ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.846

สรุปการประเมินผลการรับรู้โดยการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามเป็นส่วนใหญ่และเป็นวิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale เป็นส่วนใหญ่ ระดับในการประเมินอยู่ที่ 1 –6 ระดับ แต่ละแบบสอบถามมีการอธิบายการให้ค่าไว้แตกต่างกัน และมีการใช้คำที่สอดคล้องกับงานวิจัย

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการรับรู้

นักวิชาการได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางด้านสุขภาพ จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ยุพารัตน์ อดกลั้น และคณะ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร ความรู้และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคกระดูกพรุนของประชาชนในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคกระดูกพรุนของประชาชนในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรผู้สูงอายุเพศชายและหญิงอายุเฉลี่ย 70 ปี จำนวน 122 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันโรคกระดูกพรุน ด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคกระดูกพรุน และด้านการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคกระดูกพรุน เป็นแบบมาตราประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารเรื่องโรคกระดูกพรุนของประชากรส่วนใหญ่ได้รับจากสื่ออื่น ๆ เช่น แผ่นพับ, โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์, อาสาสมัครสาธารณสุข และเสียงตามสายในชุมชน รองลงมาคือ วิทยุ โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องโรคกระดูกพรุนอยู่ในระดับต่ำ ทั้งในเรื่องอาหาร การทำกิจกรรม การออกกำลังกาย โดยมีความรู้ในเรื่องสาเหตุโรคกระดูกพรุนและการป้องกันโรคกระดูกพรุนอยู่ในระดับต่ำมาก การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคกระดูกพรุนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ การรับรู้ข่าวสารเรื่องการป้องกันโรคกระดูกพรุนมีความแตกต่างกันตามคุณลักษณะประชากรด้านอาชีพ ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าควรมีการพัฒนาการให้ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพแก่ประชาชนผ่านสื่อในหลากหลายช่องทางและเลือกสรรให้สอดคล้องกับคุณลักษณะทางด้านประชากรที่แตกต่างกัน อันจะช่วยส่งเสริมระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การมีความรู้และพฤติกรรมสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นตามมาได้

เรื่องที่ 2 ดวงใจ เปลี่ยนบำรุง (2559) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้สุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้บริการกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้สุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้บริการกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้บริการกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูง จำนวน 240 คน จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการรับรู้สุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ แบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูล

โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวโรคความดันโลหิตสูงโดยรวมและรายด้านในระดับดี การรับรู้สุขภาพด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพด้านการควบคุมน้ำหนัก การจัดการความเครียด และพฤติกรรมสุขภาพโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การรับรู้สุขภาพด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคและการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพด้านการทำกิจกรรมและออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการรับรู้สุขภาพด้านการรับรู้อุปสรรคในการป้องกันโรคมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมสุขภาพด้านการทำกิจกรรมและการออกกำลังกาย การจัดการความเครียด และพฤติกรรมสุขภาพโดยรวม และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมสุขภาพด้านการควบคุมน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตที่ระดับ .001 ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ข้อมูลสุขภาพจะส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล

เรื่องที่ 3 นิรันตา ศรีบุญทิพย์ และคณะ (2561) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ การรับรู้ความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพของประชาชนไทย ประจำปี 2561 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้เรื่องโรคและภัยสุขภาพและพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพ รวมทั้งปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพของประชาชนไทย ประจำปี 2561 กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 2,889 คนจากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามประเด็นการสื่อสารที่เป็นจุดเน้นของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (Department of Disease Control, Ministry of Public Health, 2018) ได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ โรคหัวใจและหลอดเลือด โรควัณโรค และโรคพิษสุนัขบ้า ซึ่งในส่วนของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคและภัยสุขภาพของประชาชนมีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประเมินค่า 6 ระดับ ได้แก่ ได้รับมากที่สุด ได้รับมาก ได้รับปานกลาง ได้รับน้อย ได้รับน้อยที่สุด และไม่ได้รับ จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ โทรทัศน์/เคเบิลทีวี บุคลากรทางสาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้เรื่องโรคและภัยสุขภาพ และพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพอยู่ในระดับมาก และพบว่า การเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เรื่องโรคและภัยสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพ (r = 0.381, 0.477 และ 0.348 ตามลำดับ) ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอิทธิพลต่อความรู้และพฤติกรรมในการป้องกันโรคและภัยสุขภาพของประชาชน ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

เรื่องที่ 4 รุ่งนภา กลิ่นขวัญ และพิษนุ อภิสมาจารโยธิน (2561) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศ บนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง เพื่อศึกษาลักษณะและพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ที่แสดงถึงความ รุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง และ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ และพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 376 คน เครื่องมืที่ใช้เก็บข้อมูลแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูล ส่วนบุคคล แบบสอบถามลักษณะการใช้สมัยใหม่ พฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ และ แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง ซึ่งเป็นลักษณะปลายปิด (Closed Questions) ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตรา ส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงปริมาณ (Quantitative Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) สถิติค่าเฉลี่ย (X) ผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบน ร่างกายผู้หญิงในระดับปานกลาง (= 3.18) และการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ พบว่า ลักษณะการใช้สื่อสมัยใหม่กับพฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับ การรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = -0.377 และ = -0.298) แต่พฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก

เรื่องที่ 5 กู้เกียรติ ก้อนแก้ว และคณะ (2562) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสซิกาในหญิงตั้งครรภ์ อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสซิกาในหญิงตั้งครรภ์ อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่าง คือ หญิงตั้งครรภ์ในพื้นที่อำเภอไทรงาจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบทดสอบ แบ่งออกเป็น 8 ส่วน โดยในส่วนของการรับรู้ข่าวสารเป็นแบบเลือกตอบว่าได้รับหรือไม่ได้รับจำนวน 15 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อีตา (Eta correlation coefficient) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสซิกา ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้ (ร้อยละ23.12) การรับรู้ข่าวสาร (ร้อยละ 56.45) การรับรู้ความรุนแรง (ร้อยละ 60.22) การรับรู้ประโยชน์(ร้อยละ 43.01) และการรับรู้อุปสรรคต่อการเกิดโรค (ร้อยละ 46.78) ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคต่าง ๆ และการป้องกันโรคผ่านสื่อสารมวลชนอยู่เสมอเพื่อเพิ่มโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลจนเกิดความรู้และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคทีถูกต้อง

เรื่องที่ 6 กษศรณ์ นุชประสพ และสุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ (2563) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความฉลาดทางอารมณ์ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ระดับปริญญาตรีภาคปกติ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และแบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.846, 0.869, 0.920 และ 0.938 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัว แบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึกความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เรื่องที่ 7 Wackowski et al. (2019) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของวัยรุ่นเกี่ยวกับบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของการเปิดรับข่าวสารและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของวัยรุ่นเกี่ยวกับบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และอังกฤษ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์กับระดับการรับรู้อันตรายจากบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างคือ วัยรุ่นที่มีอายุ 16-19 ปี ในประเทศแคนาดา อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา จำนวน 12,064 คนเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2017 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามออนไลน์เรื่องการเปิดรับข่าวสารและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ ได้แก่ บ่อย บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์การถดถอยโลจีสติก (LogisticRegression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเรื่องบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อยที่สุด "บางครั้ง" ในช่วงเวลา 30 วันที่ผ่านมา หรือคิดเป็นร้อยละ 17.1 ในขณะที่อีกร้อยละ 73.4ไม่เคยเห็นหรือได้ยินข่าวบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์เลย เมื่อศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ได้ยินหรือเห็นข่าวบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์พบว่า ข่าวสารเรื่องบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นเชิงลบ (35.7%) รองลงมาคือเป็นข่าวแบบผสมผสาน (34.8%) และน้อยที่สุดคือเป็นข่าวเชิงบวก (19%) และยังพบอีก ว่า ผู้ที่ได้รับข่าวสารเรื่องบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะรับรู้ว่า

บุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ก่อให้เกิดอันตรายเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่ได้รับข่าวบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ภายใน 30 วันที่ผ่านมาพบว่า มีความตั้งใจที่จะเลิกบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ในเดือนหน้า ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะเนื้อหาในเชิงลบส่งผลต่อการรับรู้อันตรายจากบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์และความตั้งใจหรือพฤติกรรมการเลิกบุหรี่ได้

เรื่องที่ 8 Yilmaz et al. (2020) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพของนักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพและทัศนคติต่อการใช้บริการการแพทย์ทางเลือก Complementary and Alternative Medicine: CAM) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อสังคมออนไลน์ที่มีบทบาทสำคัญในการเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับปัญหาสุขภาพและประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารสุขภาพกับทัศนคติต่อการใช้ CAM ของนักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ ประเทศตุรกี จำนวน 736 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารสุขภาพและทัศนคติต่อการใช้บริการการแพทย์ทางเลือกโดยในด้านการรับรู้ข่าวสารสุขภาพเป็นลักษณะข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ฉันไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ฉันไม่เห็นด้วย ฉันไม่มีความเห็น ฉันเห็นด้วย และฉันเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 11 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐาน การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยด้วย Mann–Whitney U Test การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงกลุ่ม (Kruskal-Wallis test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารด้านสุขภาพบนสื่อสังคมออนไลน์ (ร้อยละ 82.2) รองลงมาคือ ติดตามข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อบทความที่เป็นลายลักษณ์อักษร (ร้อยละ 79.1) ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์พบว่า มีแนวโน้มที่นักศึกษาจะใช้ข้อมูลออนไลน์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนข้อมูลความรู้เรื่องสุขภาพ ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสุขภาพพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อทัศนคติในการใช้ CAM ของนักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($r = 0.189$, $p = 0.000$) ซึ่งจากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข่าวสารด้านสุขภาพส่งผลต่อทัศนคติด้านสุขภาพของบุคคลและมีส่วนสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ ได้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
1.ยุพารัตน์ อดกลั้น และคนอื่น ๆ (2559)	การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคกระดูก พรุนของประชาชน ในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก	แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคกระดูกพรุน โดยในด้านการรับรู้ข่าวสารจำแนกตามพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนตามช่องทางต่างๆเป็นแบบมาตรา ประมาณค่าตั้งแต่ 3 ระดับ จนถึง 6 ระดับ	การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย
2.ดวงใจ เปลี่ยนบำรุง (2559)	การรับรู้สุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้บริการกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูง	แบบสอบถามการรับรู้สุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ เป็นแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ	การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
3.นิรันตา ศรีบุญทิพย์ และคนอื่น ๆ (2561	การเปิดรับสื่อ การรับรู้ความรู้และพฤติกรรมการป้องกันและภัยสุขภาพของโรคความดันโลหิตสูง	แบบสอบถามการเปิดรับ สื่อ การรับรู้ความรู้ และพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพของโรคความดันโลหิตสูง	การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
4.รุ่งนภา กลิ่นขวัญ และ พิษนุ อภิสมาจารโยธิน (2561)	ความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก	แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูล ส่วนบุคคล แบบสอบถามลักษณะการใช้สมัยใหม่ พฤติกรรมการใช้สื่อสมัยใหม่ และแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกาย	ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงปริมาณ (Quantitative Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) สถิติค่าเฉลี่ย (X)
5.กู้เกียรติ ก้อนแก้ว และคนอื่น ๆ (2562)	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน โรคไวรัสซิกาในหญิงตั้งครรภ์ อำเภอ ไทรงาม จังหวัด กำแพงเพชร	แบบสอบถามและแบบทดสอบ โดยในส่วนของการรับรู้ข่าวสารเป็นแบบเลือกตอบว่าได้รับหรือไม่ได้รับ จำนวน 15 ข้อ	การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย สหสัมพันธ์ เพียร์สัน และสหสัมพันธ์อีตา
6.กษศรณ์ นุชประสพ และ สุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ (2563)	ความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ	1.แบบประเมินการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ 2.แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ 3.แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ 4.แบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1.การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง 2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์การรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรม

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
			เสี่ยงทางเพศ 3. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
7.Wackowski et al. (2019)	การเปิดรับข่าวสารและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของวัยรุ่นเกี่ยวกับบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์ในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และอังกฤษ	แบบสอบถามออนไลน์เรื่องการเปิดรับข่าวสารและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์แบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ	การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์การถดถอย โลจีสติก (Logistic Regression Analysis)
8.Yilmaz et al. (2020)	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพของนักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพและทัศนคติต่อ การใช้การแพทย์ทางเลือก	แบบสอบถามการรับรู้ ข่าวสารสุขภาพและทัศนคติต่อการใช้การแพทย์ทางเลือก โดยในด้านการรับรู้ข่าวสารสุขภาพเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ	การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐาน การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ด้วย Mann –Whitney U Test การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือ สถิติที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ จำนวน 7 เรื่อง พบว่า งานวิจัยทุกเรื่องใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพบว่าแบบสอบถามส่วนใหญ่จะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับโรค พฤติกรรมทางเพศ ความเสี่ยง และการป้องกันตนเอง ซึ่งในจำนวนนี้มี 7 เรื่อง (ดวงใจ เปลี่ยนบำรุง, 2559; Wackowski et al., 2019;

Yilmaz et al., 2020; นิรันตา ศรีบุญทิพย์ และคณะ, 2561; ยุพารัตน์ อดกลั้น และคณะ, 2559; กษศรณ์ นุชประสพ และสุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ, 2563; รุ่งนภา กลิ่นขวัญ และ พิษนุ อภิสมาจารโยธิน (2561) เป็นลักษณะคำถามแบบมาตรประมาณค่าเริ่มตั้งแต่ 4 ระดับ จนถึง 7 มี 1 เรื่อง (กู้เกียรติ ก้อนแก้ว และคณะ, 2562) เป็นแบบเลือกตอบว่าได้รับและไม่ได้รับ และยังพบว่า มีงานวิจัยจำนวน 1 เรื่อง (Wackowski, et al., 2019) เป็นแบบสอบถามออนไลน์อีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นจำนวน 8 แหล่งข้อมูล มีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นที่กล่าวถึง 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1) การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3) การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากงานวิจัยทั้ง 8 แหล่งข้อมูล มาสังเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินการรับรู้ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งพบว่ามีเพียง 2 แหล่งข้อมูลแหล่งข้อมูลที่พบประเด็นและข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินการรับรู้

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
1.รุ่งนภา กลิ่นขวัญ และ พิษนุ อภิสมาจารโยธิน (2561)	ความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก	1) การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -เห็นการนำเสนอภาพร่างกายของผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่เป็นเรื่องปกติที่ใครก็ทำได้ 2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะแอ๊บแบ๊วเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมบนสื่อสมัยใหม่ -ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะเซ็กซี่เป็นภาพที่ไม่เหมาะสมบนสื่อสมัยใหม่ 3) การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -การโพสต์ภาพร่างกายของผู้หญิงลงบนสื่อสมัยใหม่เป็นเรื่องที่ทำได้อย่างเสรี -การโพสต์ข้อความต่าง ๆ เกี่ยวกับร่างกายของ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
1.รุ่งนภา กลิ่นขวัญ และ พิษนุ อภิสมาจารโยธิน (2561)	ความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศบนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก	ผู้หญิง เช่น ชื่นชมความสวย ความงามเป็นเรื่องที่ปกติ ผู้หญิง เช่น ชื่นชมความสวย ความงามเป็นเรื่องที่ปกติ -การแชร์ภาพผู้หญิงที่มีลักษณะโป๊เปลือยเป็นเรื่องของความพึงพอใจส่วนบุคคลซึ่งไม่ใช่เรื่องผิด -การแสดงความคิดเห็นไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ วิดีโอ ข้อความที่เกี่ยวกับร่างกายผู้หญิงเป็นเรื่องปกติบนสื่อสมัยใหม่ -การใช้ข้อความแซวความสวยงามหรือเกี่ยวกับร่างกายผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่ถือว่าเป็นเรื่องปกติไม่คิดว่าแปลก -การโชว์เรือนร่างของตัวเองบนสื่อสมัยใหม่ถือว่าเป็นสิ่งที่พบได้อย่างเคยชิน -หยอกล้อกับเพื่อนในสื่อสมัยใหม่ เช่น อ้วนจัง ดำจัง เตี้ยจัง ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาบนสื่อสมัยใหม่-การชมเพื่อนในสื่อสมัยใหม่ เช่น สวยจัง เท่ห์จัง ดูดีจัง หุ่นดีจัง ถือว่าเป็นเรื่องปกติบนสื่อสมัยใหม่ -การนำเสนอร่างกายของผู้หญิงบนสื่อสมัยใหม่ที่มีลักษณะสวย เซ็กซี่ น่ารัก หุ่นดีแล้วส่งต่อหรือแชร์เป็นสิ่งที่ควรทำ -รู้สึกเฉย ๆ กับการใช้ร่างกายผู้หญิงในการขายสินค้าบนสื่อสมัยใหม่ -การไลฟ์ (Live) โชว์เรือนร่างของผู้หญิงบนเฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นเรื่องที่ผู้หญิงทุกคนทำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
2.กษศรณ์ นุชประสพ และ สุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ (2563)	ความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ	- การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ - การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ - การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ-การคบเพื่อนต่างเพศ -การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ -การบริโภคสิ่งกระตุ้นทางเพศและการเที่ยวสถานเริงรมย์ -การมีเพศสัมพันธ์

สรุปได้ว่า การประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่จะนิยมใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่าเริ่มตั้งแต่ 4 ระดับ จนถึง 7 ระดับ ดังนั้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เพื่อประเมิน 1) การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ 2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และ 3) การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ โดยใช้มาตรประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีมาตรวัด 5 หน่วยได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย ตามลำดับ การรับรู้สร้างความเข้าใจในความหมายของเนื้อหาจากการแปลความสารที่เปิดรับมาจากสื่อต่าง ๆ สามารถนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ได้

4. ทัศนคติ

4.1 ความหมายของทัศนคติ

ธัญทิพ บุญเยี่ยม และ ทิวาพร ทาวะรมย์ (2556) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ความรู้สึก และความคิดดังกล่าวเป็นไปได้ในทางชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันมี

แนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระท าต่อสิ่งนั้นๆ ทั้งในการสนับสนุนและต่อต้านทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลหนึ่งได้ก็ต้อง ใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก ซึ่งอาจจะเป็นแบบหนึ่งขององค์ประกอบของทัศนคติก็ได้

ภัทรภร เฉลยจรรยา (2558) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง เป็นความรู้สึกนึกคิดหรือสภาพจิตใจ หรือความคิดเห็นและกริยาท่าทางการแสดงออกถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมในเชิงประมาณค่าว่ามีคุณหรือโทษ ที่อาจแสดงออกในรูปของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจและมีผลทำให้บุคคลนั้นตอบสนองหรือแสดงความรู้สึกโดยการสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งเหล่านั้น ในลักษณะความชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ยอมรับหรือไม่ยอมรับต่อบุคคลสถานที่สิ่งของ หรือเหตุการณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง สร้างขึ้นจากประสบการณ์ในอดีตและปัจจุบันของบุคคลหนึ่งๆ สามารถตรวจวัดและเปลี่ยนแปลงได้ ส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมของบุคคล

มะนาวาวี มามะ และคณะ (2559) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ทัศนคติคือความรู้สึกในจิตใจของแต่ละบุคคลที่มีผลต่อการตอบสนองของบุคคลด้วยการแสดงพฤติกรรมเชิงบวกหรือพฤติกรรมเชิงลบ ซึ่งทัศนคติที่แตกต่างกันนั้นเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อหรือสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

นริศรา คำสิงห์ (2561) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ความชอบ หรือไม่ชอบ พึงใจหรือไม่พึงใจที่บุคคลแสดงออกมาต่อสิ่งต่างๆ
มงคล เอกพันธ์ การุณ พงศ์ศาสตร์ และอภิรดี คำไล (2561) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ผลผสมผสานของความเชื่อ และอารมณ์ที่บุคคลโน้มเอียงจะตอบสนองต่อบุคคลวัตถุ หรือสถานการณ์ในทางบวกหรือลบ

Schiffman & Kanuk (2000) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นทัศนคติในเชิงบวกหรือทัศนคติในเชิงลบก็ได้ โดยถ้ามีทัศนคติในเชิงบวก (Positive Attitude) ทำให้เกิดการปฏิบัติออกมาในทางบวก (Act positively) ถ้ามีทัศนคติในเชิงลบ (Negative Attitude) การปฏิบัติก็ออกมาในทางลบ (Negative Attitude)

สรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความชอบ หรือไม่ชอบ ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่บุคคลแสดงออกมาต่อสิ่งต่าง ๆ ผสมผสานในด้านขอองความเชื่อ และอารมณ์ที่บุคคลตอบสนองต่อบุคคลวัตถุและสถานการณ์ในทางบวกหรือทางลบ เมื่อบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดดีหรือหากบุคคลใดมีความรู้สึกว่ารักหรือชอบพอในบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ก็มักมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งนั้นด้วย

ในทางตรงข้าม หากบุคคลใดเชื่อว่าบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ดี หรือมีความรู้สึกไม่ชอบพอ ก็มักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งนั้น และมักแสดงออกต่อบุคคลหรือสิ่งนั้นในทางที่ไม่ดีด้วยเช่นกัน

4.2 ประเภทของทัศนคติ

มีการศึกษาประเภทของทัศนคติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Walters (1978) สามารถแบ่งประเภททัศนคติได้ทั้งหมด 5 ประเภท

1) ความเชื่อ คือ ความโอนเอียงที่ทำให้ต้องยอมรับเพราะเป็นข้อเท็จจริงและเป็นสิ่งที่มีการสนับสนุนโดยความเป็นจริงหรือข้อมูลอื่นๆใดๆที่มีน้ำหนักมากความเชื่อส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่ถาวรแต่อาจจะมีหรือไม่มีความสำคัญก็ได้

2) ความคิดเห็น คือความโน้มเอียงก็ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอน ซึ่งความคิดเห็นนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริงบางอย่างก็ได้แต่ข้อเท็จจริงนั้นเป็นเพียงข้อสรุปของคำแนะนำที่ผู้บริโภคแสดงออกความคิดเห็นมักจะเกี่ยวข้องกับคำถามในปัจจุบันและง่ายที่จะเปลี่ยนแปลงไป

3) ความรู้สึก คือ แนวโน้มเอียง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากอารมณ์โดยธรรมชาติ โดยอารมณ์สามารถมีลักษณะถาวรและมีสมมติฐานลึกแต่ความรู้สึกไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่สนับสนุนโดยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

4) ความโอนเอียง คือ รูปแบบบางส่วนของทัศนคติเมื่อผู้บริโภคอยู่ในสภาวะที่ตัดสินใจไม่ได้

5) ความมีอคติ คือความเชื่อทางจิตใจที่ทำให้เกิดอคติหรือความเสียหายในทางตรงข้ามกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่ผู้บริโภคอาจมีความรู้สึกหรือความคิดเป็นหรือความเชื่อที่เป็นอคติ

ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย (2560) จำแนกการแสดงออกทางทัศนคติเป็น 3 ประเภท

1) ทัศนคติในทางบวก คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ดี หรือยอมรับ ความพอใจ เช่น บุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อบุหรี่ไฟฟ้าเพราะตนเองนั้นเป็นผู้ใช้บุหรี่ไฟฟ้า

2) ทัศนคติในทางลบ คือ การแสดงออก หรือ เช่น โจไม่ชอบคนสูบบุหรี่เพราะเห็นว่าบุหรี่นั้นให้โทษอย่างร้ายแรง

3) การไม่แสดงออกทางทัศนคติ หรือมีทัศนคติเฉย ๆ คือ มีทัศนคติเป็นกลางอาจจะเพราะว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ หรือไม่มีแนวโน้มทางความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาก่อน

สรุปได้ว่าประเภทของทัศนคติมี 3 ประเภท ดังนี้ คือทัศนคติทางบวก เช่น การมีความรู้สึกดีต่อสิ่งแวดล้อม ความพอใจ ทัศนคติในทางลบ เช่น ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทาง ที่ไม่พอใจ ไม่ดี ไม่ยอมรับ ไม่มีความรู้มาก และ การไม่แสดงออกทางทัศนคติหรือทัศนคติเฉยๆ คือ มีทัศนคติเป็นกลางอาจจะเพราะว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ และนอกจากประเภทที่กล่าวมานั้นก็ยังมีความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความโอนเอียง ความมีอคติ ที่มีผลต่อการเกิดทัศนคติทางบวก ทางลบหรือเฉย ๆ

4.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

กรวินท์ กรประเสริฐวิทย์ (2558) ได้เสนอแนวคิดว่าองค์ประกอบของทัศนคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ

1) องค์ประกอบทางความคิด หรือการรับรู้เป็นความเชื่อ ความรู้หรือความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งใด เช่น ตราสินค้า ซึ่งความเชื่อในวัตถุเดียวกันอาจจะแตกต่างกันได้ในแต่ละบุคคล

2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก คือ ความรู้สึกโดยรวมในเรื่องของความชอบ และอารมณ์ที่มีต่อวัตถุนั้น ๆ เช่น อาจเกิดจากผลของการประเมินในคุณสมบัติหลาย ๆ คุณสมบัติของสินค้าก็ได้เรื่องของความรู้สึกนั้นขึ้นอยู่กับบุคคลและสถานการณ์ด้วย

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือ แนวโน้มในการกระทำหรือการแสดงออก ความโน้มเอียงที่จะซื้อผลิตภัณฑ์

ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย (2560) ระบุว่าทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ

1) องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) ประกอบด้วยส่วนย่อยคือ ความรู้ ความคิด และความเห็น ที่บุคคลมีต่อที่หมายของทัศนคติ (Attitude Object)

2) องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึงความรู้สึก ชอบ-ไม่ชอบ หรือท่าทางที่ดี-ไม่ดีที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติ

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึงแนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติ

เมรญา ขวัญแก้ว และพีรพงษ์ ฟูศิริ (2563) ศึกษาองค์ประกอบของทัศนคติ สามารถแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ในส่วนนี้เป็นการเรียนรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับวัตถุสิ่งของ บุคคล เหตุการณ์ กล่าวคือการที่บุคคลสามารถนำเอาคุณค่าหากรู้ในทางที่ดีก็จะมีทัศนคติที่ดี หากไม่รู้เลยก็ไม่มีทัศนคติ ข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับความรู้สึกคือการพิจารณาของบุคคลในส่วนนี้จะมี ลักษณะปลอดจากอารมณ์แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึงลักษณะทางอารมณ์ที่สอดคล้องกับความคิด เช่น บรรดาความรู้สึกที่ชอบ ไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย คิดว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึงความพร้อมที่จะทำหรือมี แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม (Action Tendency) อันเป็นผลต่อเนื่องมาจากความคิด และความรู้สึกซึ่งออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของทัศนคติมีอยู่ด้วยกันหลายองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศรวมไปจนถึงด้านความคิดเมื่อมีสิ่งเหล่านี้จะเกิดเป็นความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต่อมา คือองค์ประกอบด้านการจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศเรื่องความชอบหรือไม่ชอบ ความพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้น ๆ ความรู้สึกจะเกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสถานการณ์ด้วย สุดท้าย คือองค์ประกอบด้านการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ คือ แนวโน้มในการกระทำหรือแสดงออกของบุคคล ซึ่งต่อเนื่องมาจากความคิด ความรู้สึกจะออกมาในรูปแบบของการยอมรับหรือปฏิเสธ

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติ

กรวินท์ กรประเสริฐวิทย์ (2558) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติไว้ว่า

1) การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivation) ทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งกาลังดาเนินการตอบสนองตามความต้องการหรือแรงผลักดันทางร่างกายตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้

2) ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารที่ได้รับรวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่าง ๆ (Selective Perception) ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่บุคคลนั้นจะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

3) การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมีการถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งท าให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงานเป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (Primary Group) ที่จะเป็นแหล่งสร้าง ทัศนคติให้แก่บุคคลได้

4) ประสบการณ์(Experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสาคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มาจนกลายเป็นทัศนคติได้

5) ลักษณะท่าทาง (Personality) ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคล

ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย (2560) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติไว้ว่า

1) การตอบสนองความต้องการของบุคคล สิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนได้ บุคคลนั้นก็มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้บุคคลนั้นก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2) การได้เรียนรู้ความจริงต่าง ๆ อาจโดยการอ่าน หรือ จากคำบอกเล่าของผู้อื่นก็ได้ ฉะนั้นบางคนจึงอาจเกิด ทัศนคติ ไม่ดีต่อผู้อื่น จากการฟังคำติฉินที่ใคร ๆ มาบอกไว้ก่อนก็ได้

3) การเข้าไปเป็นสมาชิก หรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คนส่วนมากมักยอมรับเอาทัศนคติของกลุ่มมาเป็นของตน หากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนเกินไป

4) ทัศนคติ ส่วนสำคัญกับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย คือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมี ทัศนคติ ในทางตรงข้าม คือ มักมองว่า มีคนคอยอิจฉาริษยา หรือคิดร้ายต่าง ๆ ต่อตน

นอกจากนี้ ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติเพิ่มเติมว่า

1) เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้ว รับมาปฏิบัติตามต่อไป

2) เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3) เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมี ทัศนคติ ไม่ดีต่อครู เพราะเคยตำหนิตน แต่บางคน มี ทัศนคติ ที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้น เพราะเคยเชยชมตนเสมอ

4) เกิดจากการเลียนแบบ หรือ รับเอา ทัศนคติ ของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทัศนคติ ของบิดามารดา หรือ ครูที่ตนนิยมชมชอบ มาเป็น ทัศนคติ ของตนได้

สรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกิดจากการตอบสนองของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ความจริงต่าง ๆ จากการอ่าน การพบเห็น คำบอกเล่าทำให้ทัศนคติอาจจะเปลี่ยนหรือเกิดขึ้นตามสิ่งที่ได้เรียนรู้มา การเข้าไปเป็นสมาชิกของกลุ่มก็อาจจะเปลี่ยนทัศนคติตามกลุ่มที่เข้าไปอยู่ได้ รวมถึงทัศนคติส่วนตัวด้วย เช่น บางคนมองโลกในแง่บวกก็จะมีทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ที่พบเจอบวกเช่นเดียวกัน ตรงกันข้ามถ้าเป็นคนที่มองโลกในแง่ลบก็จะมีทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ที่พบเจอเป็นด้านลบ นอกจากสิ่งที่กล่าวมาประสบการณ์ที่บุคคลพบเจอก็เป็นปัจจัยสำคัญในการเกิดทัศนคติทางบวกหรือทางลบต่อสิ่ง ๆ หนึ่งได้ เช่น บางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ชายเพราะเคยโดนลวนลามก็อาจจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ชายทั่ว ๆ ไปได้ แตกต่างจากบางคนที่พบเจอแต่ผู้ชายที่ช่วยเหลือดูแลก็จะทำให้ทัศนติของบุคคลนั้นเป็นด้านบวกกับผู้ชายทั่ว ๆ ไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.5 การประเมินผลทัศนคติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมามีการประเมินผลการเปิดรับข่าวสารโดยการใช้เครื่องมือในการประเมินผลดังรายการดังต่อไปนี้

1) การประเมินผลโดยใช้แบบวัดมาตรประมาณค่า ซึ่งมีการวิจัยที่ใช้เครื่องมือดังนี้

พิชญา พจนโพธา ศุภโชค สิงหกันต์ ฐิตวี แก้วพรสวรรค์ และสุพร อภินันทเวช (2560) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและความรู้เพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายไทยในเขตกรุงเทพมหานคร มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการรับรู้ดังนี้

- แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติความรู้ทางเพศศึกษา และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยข้อคำาถามเกี่ยวกับทัศนคติเป็น Rating Scale 5 ระดับ คือ ไม่เคยเลย (5) นานๆ ครั้ง (4) บางครั้ง (3) บ่อยครั้ง (2) เป็นประจำ (1) จำนวน 10 ข้อ และข้อคำาถามความรู้เป็นแบบถูกผิด ถ้าตอบถูกในคำถามความหมายด้านบวกก็จะได้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิดได้คะแนน 0 คะแนน ถ้าตอบถูกในคำถามความหมายด้านลบก็จะได้คะแนน 0 คะแนน ตอบผิดได้คะแนน 1 คะแนน

นารีรัตน์ มะลิวัลย์ วิภารัตน์ โอสถสุวรรณ์ กนกวรรณ แก้วแดง และศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ (2562) ศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชนและบทบาทของภาครัฐกับแนวทางการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม : กรณีศึกษา อำเภอเมืองยะลา มีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการรับรู้ดังนี้

- แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เป็นคำถามปลายปิด มีคำตอบให้เลือก 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และไม่ใช่ จำนวน 15 ข้อ
- แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน จำนวน 8 ข้อ เป็นคำถามแบบ rating scale 5 ระดับ คือ ไม่เคยเลย (5) นานๆ ครั้ง (4) บางครั้ง (3) บ่อยครั้ง (2) เป็นประจำ (1) จำนวน 8 ข้อ
- แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน เป็นคำถามแบบ rating scale 5 ระดับ คือ ไม่เคยเลย (5) นานๆ ครั้ง (4) บางครั้ง (3) บ่อยครั้ง (2) เป็นประจำ (1) จำนวน 7 ข้อ
- แบบสอบถามแนวทางในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน เป็นคำถามแบบ rating scale 5 ระดับ คือ ไม่เคยเลย (5) นานๆ ครั้ง (4) บางครั้ง (3) บ่อยครั้ง (2) เป็นประจำ (1) จำนวน 15 ข้อ สำหรับ คำถามตอนที่ 2 มีการแบ่งระดับคะแนนความรู้ เป็น 3 ระดับ กล่าวคือช่วงคะแนนตอบถูก ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 0 - 5 คะแนน แปลความหมาย ความรู้ระดับน้อย ช่วงคะแนนตอบถูก ค่าเฉลี่ย มากกว่า 6 - 9 คะแนน แปลความหมาย ความรู้ระดับปานกลาง ช่วงคะแนนตอบถูก

ค่าเฉลี่ย มากกว่า 10 - 15 คะแนน แปลความหมาย ความรู้ระดับมาก ทั้งนี้ คำถามตอนที่3 - 6 เป็นคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า (rating scale) มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ และมีเกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกัน คือ มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1

สรุปการประเมินผลทัศนคติโดยการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามเป็นส่วนใหญ่และเป็นวิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale เป็นส่วนใหญ่ ระดับในการประเมินอยู่ที่ 1 –5 ระดับ แต่ละแบบสอบถามมีการอธิบายการให้ค่าไว้แตกต่างกัน และมีการใช้คำที่สอดคล้องกับงานวิจัย

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทัศนคติ

มีนักวิจัยที่ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติไว้จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 พิชญา พจนโพธา ศุภโชค สิงหกันต์ ฐิตวี แก้วพรสวรรค์ และสุพร อภินันทเวช (2557) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและความรู้เพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายไทยในเขตกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและความรู้เพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร 1,459 คน ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความรู้เพศศึกษา และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนาที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมานนำาเสนอเป็นค่า Odd Ratio, p, และ 95%CI ผลการวิจัยพบว่าข้อคำาถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ข้อ 1. การควบคุมตนเองไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ถือเป็นการให้เกียรติฝ่ายหญิงและครอบครัว ข้อ 5. เป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับ “กิ๊ก” แม้จะมีคนรักแล้ว ข้อ 6. ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ทำให้ท่านรู้สึกเป็นที่ยอมรับของเพื่อนมากขึ้น ข้อ 7. หากมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน เป็นความรับผิดชอบของฝ่ายหญิงที่ควรไปหาซื้อยาคุมกำาเนิดแบบฉุกเฉินมารับประทานในภายหลัง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยกับข้อ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยกับข้อ 5-7 มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เรื่องที่ 2 สาลินี แนวหล้า และปริญญา ผกานนท์ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมเสียงทางเพศของวัยรุ่น จังหวัดอุบลราชธานี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น (ม.1 - ม.3) ภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา 2558 อายุ 13-15 ปี จำนวน 399 คน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีค่าเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการของ Cronbach Alpha Coefficientt มีความ

เชื่อมั่นด้านทัศนคติ เท่ากับ 0.72 และด้านการพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศเท่ากับ 0.71 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าเพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน (ร้อยละ 61.2) และพบว่า ร้อยละ 48.5 เห็นด้วยกับการดูมิวสิกวีดีโอมีส่วนกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศพบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับเพื่อนต่างเพศและเพศเดียวกัน (ร้อยละ 95.5) ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็ปโป๊กับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 93.7) ไม่เคยดูหนัง/หนังสือ/วิดีโอโป๊กับเพื่อนต่างเพศ(ร้อยละ 92.5) ไม่เคยมีพฤติกรรมไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 90.2) ไม่เคยสูบบุหรี่,ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์ ร้อยละ 91.5 และ 75.6 ตามลำดับ

เรื่องที่ 3 สมพร รุ่งเรืองกลกิจ อิงคฏา โคตนารา เนตรชนก แก้วจันทา และชมพูนุท กาบคำบา (2560) ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งต่อเพศภาวะในสังคมไทย วัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อเพศภาวะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจทัศนคติต่อเพศภาวะ ซึ่งมี 5 ด้าน คือ 1) บรรทัดฐานความเป็นผู้หญิง/ผู้ชายไทย 2) บทบาทผู้หญิงกับผู้ชายไทยในครอบครัว 3) บทบาทผู้หญิงกับผู้ชายไทยในชุมชน/ในที่ทำงาน 4) ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ 5) บทบาทผู้หญิงกับผู้ชายไทยเรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าคะแนนยึดติดต่อบทบาทหญิงชายที่สะท้อนความคิดแบบชายเป็นใหญ่ มากกว่าเพศหญิง 3 ด้าน (บทบาทผู้หญิงผู้ชายในชุมชน ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ และ บทบาทผู้หญิงกับผู้ชายไทยเรื่องเพศ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p< 0.05$)

เรื่องที่ 4 จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ ธัญญลัลน์พิมเสน นันทิกา คบลา นิภาวดีสีสนิท ปิยะภาภรณ์ อ่อนวงษ์และวราภรณ์ ม่วงโมด (2562) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุตรดิตถ์ วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศองวัยรุ่นในสถานศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดอุตรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 6 จำนวน 230 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะบุคคล การรับรู้บทบาททางเพศ และทัศนคติทางเพศของนักเรียนชายและหญิง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ทดสอบความแตกต่างของการรับรู้บทบาททางเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงด้วยสถิติไคสแคว์ และทดสอบความ แตกต่างของทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงด้วยการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการรับรู้บทบาททางเพศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) โดยนักเรียนชายมีสัดส่วนการรับรู้บทบาททางเพศระดับสูงมากกว่านักเรียนหญิง (67.0%, 53.7%) ทัศนคติทางเพศโดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทั้งวัยรุ่นชายและหญิง สถานศึกษาควรมีการเรียนการสอนเพศศึกษาที่สอดคล้องกับความ

ต้องการของวัยรุ่นเพื่อส่งเสริมทัศนคติทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และส่งเสริมการรับรู้บทบาททางเพศที่เท่าเทียมกันและความรับผิดชอบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาย

เรื่องที่ 5 นารีรัตน์ มะลิวัลย์ วิภารัตน์ โอสถสุวรรณ์ กนกวรรณ แก้วแดง และศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ (2562) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน และบทบาทของภาครัฐกับแนวทางการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม : กรณีศึกษา อำเภอเมืองยะลา วัตถุประสงค์เพื่ออศึกษา 1) ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน 2) ทัศนคติเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน 3) พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน 4) บทบาทของหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ต่อนโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน และ 5) แนวทางการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือเยาวชนในอำเภอเมืองยะลา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม แบบ rating scale สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก (x = 10.45) ทัศนคติเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด (x =4.51, S.D.=0.62) พฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก (x =4.30, S.D.=0.61) ส่วนบทบาทของหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ต่อนโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน (x =4.06, S.D.=0.48) และแนวทางในการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน (x =4.49, S.D.= 0.47) โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมากเช่นเดียวกัน

จากข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ ได้ ดังตารางที่ 7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้ และเครื่องมือที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
1.พิชญา พจนโพธา และคณะ (2557)	ทัศนคติและความรู้เพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายไทยใน	แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความรู้ทางเพศศึกษา และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ โดยข้อคำาถามเกี่ยวกับ	สถิติพรรณนาที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
	เขตกรุงเทพมหานคร	ทัศนคติเป็น Rating Scale จำานวน 10 ข้อ และข้อคำถามความรู้เป็นแบบถูกผิดจำนวน 10 ข้อ	อนุมานนำเสนอเป็นค่า Odd Ratio, p, และ 95%
2. สาลินี แนวหล้า และคนอื่น ๆ (2558)	ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่พักอาศัย ในปัจจุบัน แบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ และแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะการหามาตราส่วนเป็น 2 ระดับคือ เคยและไม่เคย จำนวน 8 ข้อ	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการแจกแจง ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3.สมพร รุ่งเรืองกลกิจ และคนอื่น ๆ (2560)	ทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งต่อเพศภาวะใน	1.แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย เพศ อายุ คณะ ชั้นปี	ใช้สถิติพรรณนา สำหรับการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
	สังคมไทย	เป็นต้น 2. แบบสำรวจทัศนคติต่อเพศภาวะ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) บรรทัดฐานความเป็นผู้หญิง/ผู้ชายไทย 2) บทบาทผู้หญิงกับผู้ชายไทย	แตกต่างของค่ามัธยฐานของทัศนคติต่อเพศภาวะในแต่ละรายข้อและรายด้านระหว่างนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย ใช้สถิติ Mann-Whitney U test (Wilcoxon rank-sum
4.จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ และคนอื่นๆ (2562)	การรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุตรดิตถ์	แบบสอบถามส่วนการรับรู้บทบาททางเพศ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะบุคคล จำนวน 6 ข้อส่วนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศ จำนวน 14 ข้อ เป็นข้อความด้านบวก 9 ข้อ ข้อความด้านลบ 5 ข้อ เป็นแบบ 2 คำตอบ คือ ใช่หรือไม่ใช่ โดยข้อที่ตอบใช่จะได้ 2 คะแนน ข้อที่ตอบไม่ใช่จะได้ 1	วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ทดสอบความแตกต่างของการรับรู้บทบาททางเพศโดยสถิติไคสแควร์ และทดสอบความแตกต่างของทัศนคติทางเพศโดยใช้สถิติIndependent t-test
5. นารีรัตน์ มะลิวัลย์ และคนอื่น ๆ (2562)	ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อมของ	ครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม เป็น	ช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเป็นจำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้
	เยาวชน และบทบาทของ ภาครัฐกับแนวทางการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม : กรณีศึกษา อำเภอเมืองยะลา	คำถาม 6 ตอน คือ ตอนที่ 1 คำถามทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม เป็นคำถามปลายปิด มีคำถาม 6 ข้อ ตอนที่2คำถามความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เป็นคำถามปลายปิด มีคำตอบให้เลือก 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และไม่ใช่ จำนวน 15 ข้อ	วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อ 1 ใช้สถิติในการวิเคราะห์คือค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละส่วนวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2 ถึงข้อ 5 ใช้สถิติในการวิเคราะห์คือค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือ สถิติที่ใช้ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ จำนวน 5 เรื่อง พบว่า งานวิจัยทุกเรื่องใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพบว่าแบบสอบถามส่วนใหญ่จะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติพฤติกรรมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งในจำนวนนี้มี 5 เรื่อง (พิชญา พจนโพธา ศุภโชค สิงหกันต์ ฐิตวี แก้วพรสวรรค์ และสุพร อภินันทเวช, 2557; สาลินี แนวหล้า และปริญญา ผกานนท์, 2558; สมพร รุ่งเรืองกลกิจ อิงคฏา โคตนารา เนตรชนก แก้วจันทา และชมพูนุท กาบคำบา, 2560; จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ ธัญญลัลน์ พิมเสน นันทิกา คบลา นิภาวดีสีสนิท ปิยะภาภรณ์ อ่อนวงษ์และวราภรณ์ ม่วงโมด, 2562) เป็นลักษณะคำถามแบบมาตรประมาณค่าเริ่มตั้งแต่ 2 ระดับ จนถึง 5 มี 1 เรื่อง (นารีรัตน์ มะลิวัลย์ และคนอื่น ๆ, 2562) เป็นข้อคำถามด้านบวกและข้อคำถามด้านลบเป็นแบบเลือกตอบว่าใช่และไม่ใช่

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้นมีจำนวน 5 แหล่งข้อมูล พบว่ามีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากงานวิจัยทั้ง 5 แหล่งข้อมูล มาวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินทัศนคติในการศึกษาครั้งนี้ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินทัศนคติ

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
1.พิชญา พจนโพธา และคณะ (2557)	ทัศนคติและความรู้เพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายไทยในเขตกรุงเทพมหานคร	1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -การช่วยตัวเองบ่อยๆทำให้สมรรถภาพทางเพศเสื่อมลง -ถ้ามีเพศสัมพันธ์ขณะฝ่ายหญิงมีประจำเดือน ก็จะไม่ตั้งครรภ์ -โอกาสตั้งครรภ์จากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ต่ำกว่าครั้งต่อๆมาสองเท่า -การคุมกำเนิดโดยการหลั่งภายนอกได้ผลพอๆกับการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด -หลังร่วมเพศเสร็จและมีการหลั่งน้ำอสุจิเรียบร้อยแล้ว ให้รีบถอดถุงยางอนามัยทันที 2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ทำให้ท่านรู้สึกเป็นที่ยอมรับของเพื่อนมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		-เป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับ “กิ๊ก” แม้จะมีคนรักแล้ว 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -การควบคุมตนเองไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ถือเป็นการให้เกียรติฝ่ายหญิงและครอบครัว - หากมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน เป็นความรับผิดชอบของฝ่ายหญิงที่ควรไปหาซื้อยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินมารับประทานในภายหลัง
2. สาลินี แนวหล้า และคนอื่น ๆ (2558)	ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดอุบลราชธานี	1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -ผู้ที่มีสิวเต็มหน้าแสดงว่าหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป 2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน -การที่บุคคลหนึ่งพูดจาดีแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -การดูมิวสิกวีดีโอที่มีท่าเต้นประกอบเพลงโดยมีการส่ายโยกย้ายอวัยวะของร่างกายแบบปัจจุบันทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ -การจับมือถือแขนกับเพศตรงข้ามถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา
3.สมพร รุ่งเรืองกลกิจ และคนอื่น ๆ (2560)	ทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง	1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -หญิงที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันจน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
	ต่อเพศภาวะในสังคมไทย	ตั้งครรภ์ ไม่ควรเรียกร้องให้ฝ่ายชายต้องมาร่วมรับผิดชอบการตั้งครรภ์นั้น 2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -การดื่มเหล้าจนเมามายเป็นสิ่งที่น่าอายสำหรับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย -ชายมีความต้องการทางเพศมากกว่าผู้หญิง -หญิงที่พกถุงยางอนามัย/มีถุงยางอนามัยแสดงว่าเป็นผู้หญิงที่ “ง่าย” -เป็นหน้าที่รับผิดชอบของผู้หญิงในการป้องกันการตั้งครรภ์ 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -หญิงไม่ควรพูดคุยในเรื่องเพศทั้งในที่สาธารณะและสถานที่ส่วนตัว -หญิงที่ดีไม่ควรเป็นฝ่ายที่จีบผู้ชายก่อน -ชายมีสิทธิที่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนถ้าเขาต้องการ แม้ผู้หญิงจะไม่ต้องการก็ตาม
4.จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ และคนอื่นๆ (2562)	การรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุตรดิตถ์	1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ -การใช้สารเสพติดทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ -สื่อทางอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูลภาพอนาจารได้ง่าย - หากมีปัญหาหรือข้อสงสัยเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ท่านจะไปปรึกษา พ่อแม่/

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		ครู/แพทย์ -สื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ในปัจจุบันก่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไปในทางที่ไม่ดี -ความรู้เรื่องการคุมกำเนิดช่วยลดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมได้ -ค่านิยมที่ควรปลูกฝังให้กับวัยรุ่นคือ การรักนวลสงวนตัว 2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ-เป็นเรื่องปกติที่จะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศเมื่ออยู่ใกล้ชิดคนที่ถูกใจวงศ์ตระกูล -ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน -การที่จะรักใครสักคน ต้องยอมแลกด้วยร่างกาย -การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของ -การพูดคุยเรื่องเพศกับคนในครอบครัวเป็นเรื่อธรรมชาติไม่น่าอาย 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -ถ้ามีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ท่านจะทำเพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติในการแสดงความรัก -คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย -ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกันสามารถเล่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		ถูกเนื้อต้องตัวกันหรือจับมือถือแขนกันได้ -ผู้หญิงมีสิทธิที่จะปฏิเสธเมื่อไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์
5. นารีรัตน์ มะลิวัลย์ และคนอื่น ๆ (2562)	ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวกับการ ตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน และบทบาทของภาครัฐกับแนวทางการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พร้อม : กรณีศึกษา อำเภอเมืองยะลา	1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -ยาคุมกำเนิดแบบฉีด แต่ละครั้งคุมได้นานกี่เดือน -ปกติการคุมกำเนิดโดยนับวันของรอบเดือนถือว่าช่วงไหนเป็นวันปลอดภัย -วิธีเลือกถุงยางอนามัยในข้อใดไม่ถูกต้อง -วิธีคุมกำเนิดแบบใดในเพศหญิงที่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ดีที่สุด -กินยาคุมแบบแผง 21เม็ดต้องเว้นช่วงกี่วันถึงจะเริ่มกินแผงใหม่ได้ -ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินที่จะช่วยลดโอกาสเกิดการตั้งครรภ์ได้มากที่สุด ควรกินช่วงไหน-การมีเซ็กส์อย่างปลอดภัยต้องป้องกันด้วยวิธีอะไร 2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -ความอยากลองเป็นสาเหตุที่มีบทบาทในการยั่วยุให้วัยรุ่นมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน -การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นการพิสูจน์ความรักที่แท้จริงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อม 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ -วัยรุ่นผู้หญิงที่แต่งตัวโป๊อาจก่อให้เกิด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี พ.ศ.)	ตัวแปรที่ศึกษา	เครื่องมือที่ใช้
		พฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ -การเที่ยวกลางคืนหรือจัดงานปาร์ตี้ในหมู่วัยรุ่น เป็นช่วงเวลาที่อาจมีเพศสัมพันธ์ได้

จากตารางที่ 8 การวิเคราะห์เครื่องมือที่นำมาใช้ประเมินทัศนคติ สรุปได้ว่า การประเมินทัศนคติส่วนใหญ่จะนิยมใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่าเริ่มตั้งแต่ 4 ระดับ จนถึง 7 ระดับ ดังนั้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกประเมินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เพื่อประเมิน 1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ 2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และ 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ โดยใช้มาตรประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีมาตรวัด 5 หน่วยได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย ตามลำดับ ทัศนคติสร้างความเชื่อ ความนึกคิดบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงจากข้อมูลที่ได้รับ สามารถนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

5. กรอบแนวคิด

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสาร (ยุพา สุภากุล, 2534; สถาพร สิงหะ, 2556; สุจิตรา ลิอินทร์, 2558) ให้องค์ประกอบเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ดังนี้ 1) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล 2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน 3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ส่วนการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สื่อเฉพาะกิจ (Assael, 1998; Schiffman and Kanuk, 2000; กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ, 2562) ให้องค์ประกอบเกี่ยวกับการรับรู้ ดังนี้ 1) การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ 2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ 3) การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

และการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษา (ดารณี พานทอง, 2542; ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย, 2560) ให้

องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติ ดังนี้ 1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ 2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และ 3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

และการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษา (วิไลลักษณ์ วงศ์อาสา และคณะ, 2558; พนมพร ปิยะกุล, 2559; ธิติพร สุวรรณอาภา และคณะ, 2562; อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา, 2564) ให้องค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนี้ 1) การแต่งกายที่เหมาะสม 2) การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ 3) การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อทางเพศ 4) การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร 5) การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ 6) การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 6

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนภาพที่ 6 กรอบแนวคิด

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional analytic study) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2.1 การติดต่อประสานงานก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3 การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ดังรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสาร

1.1.2 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้

1.1.3 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1.1.4 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1,087,169 คน (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสารสนเทศ, 2564)

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 450 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power 3.1 (Faul et al., 2009) ซึ่งอ้างอิงกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตามลักษณะทั่วไปทางประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยสถิติไคว์สแควร์ (Chi-square) กำหนดให้ Effect size (w) เท่ากับ 0.3, α เท่ากับ 0.05, Power เท่ากับ 0.95 และ Degree of Freedom (df) เท่ากับ 12 จะได้ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม เท่ากับ 288 คน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดให้ Effect size (w) เท่ากับ 0.3, α เท่ากับ 0.05, Power เท่ากับ 0.95 และกำหนดค่า ρ สมมติฐานหลัก เท่ากับ 0 จะได้ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม เท่ากับ 138 คน

ผลการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ อย่างน้อย 288 คน ซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์ผลทางสถิติทุกประเภทในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยชดเชยอัตราการตอบกลับของข้อมูล ด้วยอัตราร้อยละ 20 เพื่อชดเชยอัตราการตอบกลับของข้อมูลและป้องกันกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบข้อมูลหรือข้อมูลที่ได้ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจำนวน

อย่างน้อย 346 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Stratified Multi-stage sampling) ดังนี้

1.2.2.1 การจัดแบ่งภูมิภาค โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ซึ่งจัดแบ่งพื้นที่ตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมในทางสถิติ ทั้งนี้ จำแนกได้เป็น 4 ภูมิภาค และ 1 เขตปกครองพิเศษ คือ ภาคเหนือร้อยละ 20 ภาคใต้ร้อยละ 20 ภาคกลางร้อยละ 20 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 20 และกรุงเทพมหานครร้อยละ 20 ดังนั้นจึงทำให้ได้ภาคที่เป็นตัวแทน 4 ภาค และกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ได้สัดส่วนที่เท่ากันจึงแบ่งเป็นภูมิภาคร้อยละ 20

1.2.2.2 การคัดเลือกจังหวัด โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยสุ่มอย่างง่ายจากจังหวัดให้เป็นตัวแทนแต่ละภาค ภาคละ 2 จังหวัด รวมจังหวัดที่เป็นตัวแทนจำนวน 8 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร

1.2.2.3 การคัดเลือกอำเภอหรือเขต โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) คัดเลือกอำเภอที่เป็นตัวแทน จังหวัดละ 1 อำเภอ และเขตในกรุงเทพมหานคร 2 เขต ดังนั้นจึงทำให้ได้อำเภอที่เป็นตัวแทน 8 อำเภอ และ 2 เขต

1.2.2.4 การคัดเลือกโรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) คัดเลือกโรงเรียนที่เป็นตัวแทน อำเภอละ 1 โรงเรียน และในกรุงเทพมหานครเขตละ 1 โรงเรียน ดังนั้นจึงทำให้ได้โรงเรียนที่เป็นตัวแทนทั้งสิ้น 10 โรงเรียน

1.2.2.5 การคัดเลือกนักเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) คัดเลือกนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นตัวแทนในแต่ละโรงเรียนแบ่งตามระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นละ 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนสะดวกในการให้ข้อมูล ดังนั้นจึงทำให้ได้ นักเรียนที่เป็นตัวแทนทั้งสิ้น 450 คน ซึ่งมีจำนวนเพียงพอกับขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

ตารางที่ 10 สรุปการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ภูมิภาค	จังหวัด	อำเภอ/เขต	โรงเรียน	ระดับชั้น			รวม
				ม.4	ม.5	ม.6	
กรุงเทพมหานคร	กรุงเทพมหานคร	พระโขนง	โรงเรียนที่ 1	15	15	15	45
		ปทุมวัน	โรงเรียนที่ 2	15	15	15	45
กลาง	นครปฐม	สามพราน	โรงเรียนที่ 3	15	15	15	45
	สระบุรี	พระพุทธบาท	โรงเรียนที่ 4	15	15	15	45
เหนือ	เชียงใหม่	เมืองเชียงใหม่	โรงเรียนที่ 5	15	15	15	45

	น่าน	เมืองน่าน	โรงเรียนที่ 6	15	15	15	45
ตะวันออกเฉียงเหนือ	นครราชสีมา	คง	โรงเรียนที่ 7	15	15	15	45
	ร้อยเอ็ด	เกษตรวิสัย	โรงเรียนที่ 8	15	15	15	45
ใต้	นครศรีธรรมราช	เมืองนครศรีธรรมราช	โรงเรียนที่ 9	15	15	15	45
	ภูเก็ต	เมืองภูเก็ต	โรงเรียนที่ 10	15	15	15	45
รวม	9 จังหวัด	8 อำเภอ 2 เขต	10 โรงเรียน	150	150	150	450

1.2.2.6 การกำหนดเกณฑ์คัดเข้าและเกณฑ์คัดออกของกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

เกณฑ์คัดเข้า

1) เป็นนักเรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2) สามารถตอบแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Google form ได้ครบถ้วนทุกข้อ

3) นักเรียนยินยอมให้ข้อมูลในการวิจัยครบทุกข้อ

4) นักเรียนได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูล

เกณฑ์คัดออก

1) นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามรูปแบบออนไลน์ผ่าน Google form ได้สมบูรณ์ครบทุกข้อ

2) นักเรียนตอบคำถามโดยเลือกคำตอบซ้ำเหมือนกันทุกข้อ

3) นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ และกังวลในการตอบแบบสอบถาม และไม่ตอบแบบสอบถามต่อไป

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามออนไลน์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย[RELATIONSHIP AMONG INFORMATION EXPOSURE, PERCEPTIONS, ATTITUDES, AND APPROPRIATED SEXUAL BEHAVIORS FOR HIGHER SECONDARY SCHOOL STUDENTS] ที่กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเอง (Self-Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.3.1 การสร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.3.1.1 ศึกษาองค์ความรู้จากหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.2 กำหนดขอบข่ายการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดเอาไว้โดยพิจารณาแต่ละตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการ จำนวนข้อคำถามที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรที่ศึกษา ประเภทแบบสอบถาม และเกณฑ์ประมาณค่า

ตารางที่ 11 แผนผังออกแบบข้อคำถาม

ตัวแปรที่ศึกษา	องค์ประกอบที่ศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	จำนวนข้อ	ประเภทแบบสอบถาม	เกณฑ์ประมาณค่า/ตัวเลือก
การเปิดรับข่าวสาร	1) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากเพื่อน ญาติ/สมาชิกในครอบครัว ครู/อาจารย์	3	มาตรประมาณค่า	5 ระดับ ได้แก่ ได้รับเป็นประจำ ได้รับบ่อยครั้ง ได้รับบางครั้ง ได้รับนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้รับ
	2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชล	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากโทรทัศน์อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ (เฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ เป็นต้น) หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร/วารสาร แผ่นพับ/โปสเตอร์/ ป้ายปิดประกาศทุกชนิด	5		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	องค์ประกอบที่ศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	จำนวนข้อ	ประเภทแบบสอบถาม	เกณฑ์ประมาณค่า/ตัวเลือก
	3) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากการจัดงานตามสถานที่ต่าง ๆ/โครงการและการรณรงค์	2		
การรับรู้	1) การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	การเลือกรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งประเมินได้จากพฤติกรรมการรับรู้ผ่านการฟัง การพูดคุยสนทนา การแลก เปลี่ยนการดูและการอ่าน	4	มาตรประมาณค่า	5 ระดับ ได้แก่ ได้รับเป็นประจำ ได้รับบ่อยครั้ง ได้รับบางครั้ง ได้รับนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้รับ
	2) การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมางเพศ	การจัดองค์ประกอบของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งประเมินได้จากพฤติกรรมการจัดระบบข้อมูข่าวสารที่ให้ความสนใจ การรวบรวมและเรียบเรียงเพื่อ	5		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	องค์ประกอบที่ศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	จำนวนข้อ	ประเภทแบบสอบถาม	เกณฑ์ประมาณค่า/ตัวเลือก
		เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้รับ และการจัดกรอบความคิดหรือการจัดกลุ่มข้อมูล			
	3) การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	การตีความของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทาเพศที่ได้รับจำแหล่งข้อมูลที่ประเมินได้จากพฤติกรรมกาประเมินและทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้รับมาการให้เหตุผล	3		
ทัศนคติ	1) ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	ความรู้ ความคิดและความเห็น ที่บุคคลมีต่อความเชื่อการตัดสินใจ	5	มาตรประมาณค่า	2 ระดับ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย
	2) การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	ความรู้สึก ชอบ-ไม่ชอบ หรือท่าทางที่ดี-ไม่ดีที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติ	5		
	3) การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทาง	แนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติ	5		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	องค์ประกอบที่ศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	จำนวนข้อ	ประเภทแบบสอบถาม	เกณฑ์ประมาณค่า/ตัวเลือก
	เพศเข้า ใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ				
พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์	1)การแต่งกายที่เหมาะสม	การแต่งกายในถานที่ต่างๆและรวมถึงการเลือกใส่เสื้อผ้า	5	มาตรประมาณค่า	2 ระดับ เคยและไม่เคย
	2) การวางตัวและความรุนแรงทางเพศ	การวางตัวที่เหมาะสมตามประเพณีและวัฒนธรรมไทยและการแสดงออกเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ เช่น การบังคับ	5		
	3) การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อทางเพศ	การใช้สื่ออนไลน์ในการหาข้อมูลหรือลงข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เช่น การแชร์บทความ การแชร์รูปภาพ วิดีโอคลิป รวมถึงการเข้าถึงแอปพลิเคชั่นหาคู่	5		
	4) การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	การป้องกันการตั้งครรภ์ด้วย วิธีการต่าง ๆ เช่น การไม่มี	5		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	องค์ประกอบที่ศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	จำนวนข้อ	ประเภทแบบสอบถาม	เกณฑ์ประมาณค่า/ตัวเลือก
		เพศสัมพันธ์ ถุงยางอนามัย ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน ยาคุมกำเนิดเพศสัมพันธ์ ถุงยางอนามัย ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน ยาคุมกำเนิดแบบฉีด ยาฝังคุมกำเนิด			
	5) การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การไม่มีเพศสัมพันธ์ ถุงยางอนามัย	5		
	6) การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง	การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยง เช่น ทักษะการปฏิเสธ การป้องกันตนเองจากสถานการณ์เสี่ยง	5		

1.3.1.3 สร้างแนวคำถามแบบมีโครงสร้างโดยมีประเด็นคำถามครอบคลุมในทุกองค์ประกอบของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.3.1.4 กำหนดแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย[ชื่อเรื่อง RELATIONSHIP AMONG INFORMATION EXPOSURE, PERCEPTIONS, ATTITUDES, AND APPROPRIATED SEXUAL BEHAVIORS FOR HIGHER SECONDARY SCHOOL STUDENTS] ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 10 ข้อ ลักษณะข้อ คำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีมาตรวัด 5 ระดับ ได้แก่ ได้รับเป็นประจำ ได้รับบ่อยครั้ง ได้รับบางครั้ง ได้รับนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้รับ

ส่วนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 12 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีมาตรวัด 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย

ส่วนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 15 ข้อ ลักษณะ ข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีมาตรวัด 2 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 30 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) โดยมี มาตรวัด 2 ระดับ ได้แก่ เคยและไม่เคย

1.3.2 การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละส่วน มีเกณฑ์ในการให้คะแนนแตกต่างกันดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1.3.2.1 เกณฑ์การให้คะแนนส่วนที่ 2

ได้รับเป็นประจำ	(7 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 5 คะแนน
ได้รับบ่อยครั้ง	(5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 4 คะแนน
ได้รับบางครั้ง	(3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 3 คะแนน
ได้รับนาน ๆ ครั้ง	(1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 2 คะแนน
ไม่เคยได้รับ	(0 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 1 คะแนน

1.3.2.2 เกณฑ์การให้คะแนนส่วนที่ 3

ได้รับเป็นประจำ	(7 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 5 คะแนน

ได้รับบ่อยครั้ง	(5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 4 คะแนน
ได้รับบางครั้ง	(3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 3 คะแนน
ได้รับนาน ๆ ครั้ง	(1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 2 คะแนน
ไม่เคยได้รับ	(0 ครั้ง/สัปดาห์)	ได้ 1 คะแนน

1.3.2.3 เกณฑ์การให้คะแนนส่วนที่ 4

เห็นด้วยกับคำถามเชิงบวก	ได้ 1คะแนน
เห็นด้วยกับคำถามเชิงลบ	ได้ 0 คะแนน
ไม่เห็นด้วยกับคำถามเชิงบวก	ได้ 0 คะแนน
ไม่เห็นด้วยกับคำถามเชิงลบ	ได้ 1 คะแนน

1.3.2.4 เกณฑ์การให้คะแนนส่วนที่ 5

ข้อความที่มีความหมายทางบวกและข้อความที่มีความหมายทางลบ

เคยกับคำถามเชิงบวก	ได้ 1 คะแนน
เคยกับคำถามเชิงลบ	ได้ 0 คะแนน
ไม่เคยกับคำถามเชิงบวก	ได้ 0 คะแนน
ไม่เคยกับคำถามเชิงลบ	ได้ 1 คะแนน

1.3.3 การแปลผลคะแนนแบบสอบถาม

1) การแปลผลคะแนนแบบสอบถามการเปิดรับข่าวสารจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ มากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยอ้างอิงตามเกณฑ์ (ณิชาภัทร ปุ่นมีกิจ ชนัญชิดาดุษฎี ทูลศิริ และพรนภา หอมสินธุ์, 2563) ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

2) การแปลผลคะแนนแบบสอบถามการรับรู้จะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยอ้างอิงตามเกณฑ์ (ณิชาภัทร ปุ่นมีกิจ ชนัญชิดาดุษฎี ทูลศิริ และพรนภา หอมสินธุ์, 2563) ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

CHULALONGKORN UNIVERSITY

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

3) การแปลผลคะแนนแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์จะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย (กรมควบคุมโรค. กองแผนงาน, 2559; กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ, 2561) ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 0.66 – 1.00 หมายถึง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 0.33 – 0.65 หมายถึง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 0.33 หมายถึง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

4) การแปลผลคะแนนแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์จะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย (กรมควบคุมโรค กองแผนงาน, 2559; กรมควบคุมโรค สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ, 2561) ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 0.66 – 1.00 หมายถึง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 0.33 – 0.65 หมายถึง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 0.33 หมายถึง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

1.3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.3.4.1 นำแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและให้คำแนะนำ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.4.2 นำแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับ ปริญญามหาบัณฑิตทางสาขาสุขศึกษาหรือสาขาที่

เกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ตรวจพิจารณาความตรงตาม จุดประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้ คำถาม ความเป็นปรนัย (Objectivity) และความถูกต้องด้านภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยนำมา หาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณารายการหรือข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งผลการพิจารณาค่า IOC ทุกข้อผ่านเกณฑ์ 0.50 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.88 และมีข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปทางประชากร

- ข้อ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“กลุ่มตัวอย่างควรมีจำนวนเพศชายและเพศหญิงเท่า ๆ กัน”*
- ข้อ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ควรนำโรงเรียนออกและเพิ่มอายุของผู้ทำแบบสอบถามแทน”*

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

- ข้อ 1 ถึง ข้อ 10 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ควรพิจารณาว่าจะใช้คำว่า “เรื่องเพศ”หรือ “ทางเพศ” ตามนิยามเชิงปฏิบัติการ”*

ส่วนที่ 3 การรับรู้ข้อมูลพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

- ข้อ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“เพิ่มการสืบค้น/ค้นคว้าในนิยามเชิงปฏิบัติการเพื่อให้สอดคล้องกับคำถาม”*
- ข้อ 3 ถึง ข้อ 9 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ปรับคำถามให้ตรงกับนิยามที่ตั้งไว้”*

ส่วนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

- ข้อ 3 และ ข้อ 5 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“เป็นความรู้ไม่ใช่ความเชื่อ”*
- ข้อ 6 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *ปรับ “ท่าน” ให้เป็น “ฉัน”*
- ข้อ 7 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า ควรปรับข้อคำถามจาก *“เป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นแม้จะมีคนรัก*

แล้ว” เป็น *“แม้ท่านจะมีคนรักแล้ว การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นถือเป็นเรื่องปกติ”*

- ข้อ 8 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า จาก *“การที่บุคคลหนึ่งพูดจาดีแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว”* เป็น *“การที่บุคคลหนึ่งพูดจาดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ก็สร้างความไว้วางใจได้แล้ว”*
- ข้อ 9 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ควรปรับคำว่า “ง่าย” เป็นคำว่าไม่รักนวลสงวนตัวหรือคำอื่นที่ไม่ Sensitive มาก”*
- ข้อ 10 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า ควรปรับข้อคำถามจาก *“ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน”* เป็น *“ผู้หญิงและผู้ชายที่อยู่ด้วยกัน โดยไม่มีการแต่งงานถือเป็นเรื่องปกติ”*

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

- ข้อ 6 ถึง ข้อ 10 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ข้อคำถามเป็นคำถามให้ตอบ เคย หรือ ไม่เคย ควรถามการปฏิบัติไม่ถามความรู้สึก”*
- *ข้อ 11 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า “การเข้าถึงสื่อออนไลน์อาจจะช่วยในเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองซึ่งอาจเป็นเรื่องปกติทางเพศ”*
- ข้อ 14 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ในปัจจุบันการถ่ายรูปร่างตนเองอาจจะเป็นเรื่องปกติซึ่งอาจจะไม่ได้สื่อทางเพศอย่างเดียว”*
- ข้อ 16 ถึง ข้อ 20 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ตรวจสอบการใช้สรรพนามให้เหมือนกันทุกข้อ จะใช้ “ฉัน” หรือ “นักเรียน” อย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าจะมีคำว่านักเรียนควรมีทุกข้อ”*
- ข้อ 21 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“นักเรียนใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์”* ให้เพิ่มคำว่า *“ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์”*

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

- ข้อ 22 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“คำถาม Sensitive เกินไปควรปรับคำถาม”* จาก *“นักเรียนเปลี่ยนคู่นอนหลายคน”* ผู้วิจัยปรับคำถามจาก “ ” เป็น *“นักเรียนมีคนรักหลายคนพร้อมกัน”*
- ข้อ 24 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“ควรใช้ภาษาไทย แล้ววงเล็บภาษาอังกฤษ”*
- ข้อ 25 นักเรียนใช้ชุดชั้นในร่วมกับผู้อื่นทำให้เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า *“เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างไร”* ผู้วิจัยปรับคำถามเป็น *“นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นแบบชั่วข้ามคืน (One Night Stand) กับคนแปลกหน้า”*

1.3.4.3 นำแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (Cronbach’s alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยง ในแบบสอบถามออนไลน์ ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสาร เท่ากับ 0.87 ส่วนแบบสอบถามออนไลน์ส่วนที่ 3 การรับรู้ เท่ากับ 0.92 ด้วยวิธีของ Kuder-Richardson สูตร KR-20 ในแบบสอบถามออนไลน์ ส่วนที่ 4 ทัศนคติ เท่ากับ 0.80 และส่วนที่ 5 พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.78 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นที่ 2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2.1 การติดต่อประสานงานก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.1 ติดต่อขอความร่วมมือ/ขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียน

2.1.2 ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการในการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัยและประเมินผล และวิธีการทำแบบสอบถามแก่ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งร่วมกันกำหนดช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

2.2 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามออนไลน์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายผ่านทาง โปรแกรม Google form ในการเก็บข้อมูลและเมื่อได้รับอนุญาตจากโรงเรียนแล้วถึงทำการติดต่อกับผู้ประสานงาน เช่น อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์รายวิชาสุขศึกษา และนัดหมายโดยการโทรศัพท์เพื่ออธิบายขั้นตอนในการขอเก็บข้อมูล หลังจากนั้นจะดำเนินการส่ง URL และ QR Code ให้กับครูผู้ประสานงานผ่าน LINE Application เพื่อส่งต่อให้กับนักเรียนในการทำแบบสอบถามออนไลน์ โดยผู้วิจัยจะไม่ทราบถึงข้อมูลของการตอบของนักเรียนเป็นรายบุคคล หากนักเรียนไม่ยินยอมในการให้ข้อมูลนักเรียนสามารถไม่ตอบแบบสอบถามดังกล่าว

การตอบแบบสอบถามนักเรียนใช้อุปกรณ์สื่อสารที่มีระบบอินเตอร์เน็ตเข้าตอบแบบสอบถามโดยตอบแบบสอบถามทีละตอนตามลำดับซึ่งจะต้องตอบทุกข้อหากนักเรียนตอบไม่ครบถ้วนจะไม่สามารถตอบคำถามในตอนถัดไปได้ โดยกำหนดช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลใน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์–มีนาคม 2565

2.2.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากการตอบกลับแบบสอบถามออนไลน์หลังจากเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนก่อนจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

2.3 การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้วิจัยคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณ นักวิจัย จึงมีการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งโครงร่างวิทยานิพนธ์เข้ารับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัย จากคณะกรรมการ พิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และ ศิลปกรรมศาสตร์ สำนักบริหารวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1) การเข้าถึงข้อมูลจะเป็นผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้เท่านั้น

2) ระบบข้อมูลจะถูกตั้งรหัสผ่าน

3) การเก็บรักษาข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ

4) การทำลายข้อมูลผู้วิจัยจะลบไฟล์เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยไปแล้ว 3 ปี

ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับขอรับการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 และได้รับการอนุมัติโครงการวิจัยที่ 266/64

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร และระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยตามลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติ กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 สถิติบรรยายได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาข้อมูลลักษณะทั่วไปทางประชากร ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.2 สถิติอ้างอิง ได้แก่

3.2.2.1 สถิติไคว์สแควร์ (Chi-square) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตามลักษณะทั่วไปทางประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.2.2 สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติ กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแปลผลของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ปารณีย์ จงรักษ์ และอนุชา ทีรคานนท์, 2557; ยุพารัตน์ อดกลั้น และคนอื่น ๆ, 2559; จีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวารี, 2560) ได้ ดังนี้

สูงกว่าหรือ	เท่ากับ 0.70	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
อยู่ระหว่าง	0.40 – 0.69	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	0.00 – 0.39	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ทั้งนี้ หากพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก (+) หมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีลักษณะเพิ่มหรือลดในทิศทางเดียวกันหรือแปรผันตรง ซึ่งเรียกว่า เป็นความสัมพันธ์

เชิงบวก แต่หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ (-) จะหมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีลักษณะเพิ่มหรือลดในทิศทางตรงข้ามกันหรือแปรผกผัน ซึ่งเรียกว่า เป็นความสัมพันธ์เชิงลบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 450 ชุด (ร้อยละ 100) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2555) ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นประชากรในการวิจัยทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยทั้งหมด

Mean แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x^2 แทน ค่าสถิติทดสอบไคสแควร์

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment

Correlation Coefficient)

df แทน ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

α แทน ระดับนัยสำคัญหรือค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ที่ถูก (Level of significance)

p แทน ค่าความน่าจะเป็นของความมีนัยสำคัญ

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร ปรากฏดังตารางที่ 11

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร

ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร		กลุ่มตัวอย่าง (n= 450)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	122	27.1
	หญิง	328	72.9
ระดับ	มัธยมศึกษาปีที่ 4	150	33.3
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	150	33.3
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	150	33.3
อายุ	15 ปี	37	8.2
	16 ปี	118	26.2
	17 ปี	146	32.4
	18 ปี	133	29.6
	19 ปี	16	3.6
ภูมิภาค	กรุงเทพมหานคร	90	20
	ภาคกลาง	90	20
	ภาคเหนือ	90	20
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	90	20
	ภาคใต้	90	20
	รวม	**450**	**100.0**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากตารางที่ 11 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย 122 คน (ร้อยละ 27.1) เป็นเพศหญิง 328 คน (ร้อยละ 72.9) กำลังศึกษาอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 (ชาย 46 คน, หญิง 104 คน) มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 (ชาย 45 คน, หญิง 105 คน) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 (ชาย 31 คน, หญิง 119 คน) มีอายุ 15 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 (ชาย 13 คน, หญิง 24 คน) มีอายุ 16 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 (ชาย 38 คน, หญิง 80 คน) มีอายุ 17 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 (ชาย 40 คน, หญิง 106 คน) มีอายุ 18 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 (ชาย 27 คน, หญิง 106 คน) มีอายุ 19 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 (ชาย 4 คน, หญิง 12 คน)

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

แหล่งข้อมูลระดับการเข้าถึงแหล่งข้อมูล	Mean	SD	ระดับ
การเปิดรับข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อบุคคล	**2.00**	**0.74**	**น้อย**
1) รับข้อมูลทางเพศจากการพูดคุยกับเพื่อน	2.74	1.25	ปานกลาง
2) รับข้อมูลทางเพศจากคนในครอบครัว/ ญาติ	1.78	0.97	น้อย
3) รับข้อมูลทางเพศจากครู/อาจารย์ที่โรงเรียน	2.20	1.07	น้อย
4) รับข้อมูลทางเพศจากบุคคลแปลกหน้า/บุคคลที่เพิ่งรู้จัก	1.30	0.70	น้อยที่สุด
การเปิดรับข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชน	**2.30**	**0.85**	**น้อย**
1) รับข้อมูลทางเพศจากโทรทัศน์ (ละคร, ภาพยนต์)	2.61	1.18	ปานกลาง
2) รับข้อมูลทางเพศจากอินเทอร์เน็ต (บทเรียน ออนไลน์, ฐานข้อมูลต่าง ๆ โดยค้นหาคำว่า พฤติกรรมทางเพศ การดูแลตนเองทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ วิธีการใส่ถุงยาง การรับประทานยาคุมกำเนิด ฯลฯ)	2.92	1.27	ปานกลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

แหล่งข้อมูลระดับการเข้าถึงแหล่งข้อมูล	Mean	SD	ระดับ
3) รับข้อมูลทางเพศจากสื่อสังคมออนไลน์ (เฟซบุ๊ก ไลน์ Instagram ทวิตเตอร์ Clubhouse ฯลฯ)	2.88	1.27	ปานกลาง
4) รับข้อมูลทางเพศจากแผ่นพับ/โปสเตอร์/ ป้ายปิดประกาศ	1.60	0.92	น้อย
5) รับข้อมูลทางเพศจากวารสาร	1.49	0.86	น้อยที่สุด
การเปิดรับข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อเฉพาะกิจ	**1.66**	**0.79**	**น้อย**
1) รับข้อมูลทางเพศจากโครงการที่เกี่ยวข้อง/ การรณรงค์ของชุมชน	1.64	0.86	น้อย
2) รับข้อมูลทางเพศจากการจัดงานตาม สถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า	1.68	0.92	น้อย

จากตารางที่ 12 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.08, SD = 0.71) เมื่อพิจารณาตามแหล่งข้อมูลที่เปิดรับข่าวสาร พบว่า แหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ใน 5 อันดับแรก คือ รับข้อมูลทางเพศจากอินเทอร์เน็ต (บทเรียน ออนไลน์, ฐานข้อมูลต่าง ๆ โดยค้นหาคำว่า พฤติกรรมทางเพศ การดูแลตนเองทางเพศ ในรูปแบบต่าง ๆ วิธีการใส่ถุงยาง การ รับประทานยาคุมกำเนิด ฯลฯ) (Mean = 2.92, SD = 1.27), รับข้อมูลทางเพศจากสื่อสังคมออนไลน์ (เฟซบุ๊ก ไลน์ Instagram ทวิตเตอร์ Clubhouse ฯลฯ) (Mean = 2.88, SD = 1.27), รับข้อมูลทางเพศจากการพูดคุยกับเพื่อน (Mean = 2.74, SD = 1.25), รับข้อมูลทางเพศจากโทรทัศน์ (ละคร, ภาพยนต์) (Mean = 2.61, SD = 1.18) และรับข้อมูลทางเพศจากครู/อาจารย์ที่โรงเรียน (Mean = 2.20, SD = 1.07) ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ รับข้อมูลทางเพศจากแผ่นพับ/โปสเตอร์/ป้ายปิดประกาศ (Mean = 1.60, SD = 0.92), รับข้อมูลทางเพศจากวารสาร (Mean = 1.49, SD = 0.86) รับข้อมูลทางเพศจากบุคคลแปลกหน้า/บุคคลที่เพิ่งรู้จัก (Mean = 1.30, SD = 0.70) ตามลำดับ

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 13

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับการรับรู้	Mean	SD	ระดับ
การคัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	**2.43**	**0.99**	**น้อย**
1) ดู ฟัง พูดคุย อ่าน หรือสืบค้นข้อมูลพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจากแหล่งข้อมูลภายในประเทศไทย	2.40	1.07	น้อย
2) ดู ฟัง พูดคุย อ่าน หรือสืบค้นข้อมูลพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจากแหล่งข้อมูในต่างประเทศ	2.25	1.16	น้อย
3) ค้นคว้าวิธีป้องกันการตั้งครรภ์ (การไม่มีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การใช้ยาคุมกำเนิดชนิดเม็ด ฯลฯ)	2.40	1.21	น้อย
4) ค้นคว้าวิธีการดูแลสุขอนามัยทางเพศ (การล้างอวัยวะเพศ การใช้ผ้าอนามัย)	2.67	1.29	ปานกลาง
การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	**2.31**	**1.07**	**น้อย**
1) ค้นคว้าและสรุปแนวทางหลีกเลี่ยงจากสถานที่หรือสถานการณ์เสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (ไม่อยู่กับเพศตรงข้ามสองต่อสอง ไม่ไปเที่ยวต่างจังหวัดกับแฟนสองคน ฯลฯ)	2.46	1.27	น้อย
2) ค้นคว้าและสรุปแนวทางการปฏิเสธจากสถานการณ์ ที่สามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (ไม่ไปดีกว่ารู้สึกว่าไม่ค่อยเหมาะสม ถ้าเธอรักเราจริงอย่าทำแบบนี้เลยเรายังไม่พร้อม เราสองคนอายุยังน้อยอยู่เลยนะฯลฯ)	2.42	1.28	น้อย
3) ค้นคว้าและสรุปแนวทางปฏิบัติตัวต่อเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามที่เหมาะสม (ไม่แตะต้องตัวเพศตรงข้ามโดยไม่จำเป็น ไม่กอดคอ ฯลฯ)	2.51	1.25	ปานกลาง
4) ค้นคว้าและติดตามสถิติการตั้งครรภ์และการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในประเทศไทย	2.15	1.14	น้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แหล่งข้อมูลระดับการเข้าถึงแหล่งข้อมูล	Mean	SD	ระดับ
5) ค้นคว้าและติดตามสถิติการตั้งครรภ์และการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในต่างประเทศ	2.01	1.16	น้อย
การแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	**2.50**	**1.14**	**ปานกลาง**
1) ค้นคว้าข้อมูลมากกว่า 1 แหล่ง และนำมาหาข้อสรุปที่เหมาะสมในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันปัญหาทางเพศ	2.37	1.24	น้อย
2) ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับที่มีแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุน	2.51	1.26	ปานกลาง
3) ให้เหตุผลประกอบข้อมูลก่อนนำมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม	2.63	1.25	ปานกลาง
รวม	**2.39**	**0.98**	**น้อย**

จากตารางที่ 13 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.39, SD = 0.98) เมื่อพิจารณาตามประเด็นของการรับรู้พบว่าประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ใน 5 อันดับแรก คือ ค้นคว้าวิธีการดูแลสุขอนามัยทางเพศ (การล้างอวัยวะเพศ การใช้ผ้าอนามัย) (Mean = 2.67, SD = 1.29), ให้เหตุผลประกอบข้อมูลก่อนนำมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม (Mean = 2.63, SD = 1.25), ค้นคว้าและสรุปแนวทางปฏิบัติตัวต่อเพศเดียวกัน และเพศตรงข้ามที่เหมาะสม (ไม่แตะต้องตัวเพศตรงข้ามโดยไม่จำเป็น ไม่กอดคอ ฯลฯ) (Mean = 2.51, SD = 1.25), ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับที่มีแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุน (Mean = 2.51, SD = 1.26) และค้นคว้าและสรุปแนวทางการปฏิเสธจากสถานการณ์ที่สามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (ไม่ไปดีกว่ารู้สึกว่าไม่ค่อยเหมาะสม ถ้าเธอรักเราจริงอย่าทำแบบนี้เลยเรายังไม่พร้อม เราสองคนอายุยังน้อยอยู่เลยนะฯลฯ) (Mean = 2.46, SD = 1.27) ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ ดู ฟัง พูดคุย อ่าน หรือสืบค้นข้อมูลพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจากแหล่งข้อมูลในต่างประเทศ (Mean = 2.25, SD = 1.16), ค้นคว้าและติดตามสถิติการตั้งครรภ์และการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในประเทศไทย (Mean = 2.15, SD = 1.14) รับข้อมูลทางเพศจากบุคคลแปลกหน้า/บุคคลที่เพิ่งรู้จัก (Mean = 2.01, SD = 1.16) ตามลำดับ

1.2.3 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับทัศนคติ	Mean	SD	ระดับ
ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	**0.83**	**0.18**	**มาก**
1) ถ้าใช้ยาคุมกำเนิดเป็นวิธีการคุมกำเนิดก็แล้วไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย (ทางลบ)	0.94	0.23	มาก
2) การรับประทานยาคุมฉุกเฉินสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 100% (ทางลบ)	0.90	0.30	มาก
3) การใช้ถุงยางอนามัยสองชั้นสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ดีกว่าสวมถุงยางอนามัยเพียงชั้นเดียว (ทางลบ)	0.75	0.43	มาก
4) การมีแฟนหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม	0.80	0.40	มาก
5) การใช้ผ้าอนามัยแบบสอดจะทำให้เยื่อพรหมจรรย์ขาด (ทางลบ)	0.76	0.43	มาก
การจัดการความรู้สึกและอารมณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	**0.77**	**0.18**	**มาก**
1) ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นที่ยอมรับของเพื่อนมากขึ้น (ทางลบ)	0.94	0.55	มาก
2) แม้นักเรียนจะมีคนรักแล้วการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นถือเป็นเรื่องปกติ (ทางลบ)	0.95	0.22	มาก
3) การที่บุคคลหนึ่งพูดจาดีแต่งกายสะอาดเรียบร้อยสามารถสร้างความไว้วางใจได้แล้ว (ทางลบ)	0.78	0.41	มาก
4) หญิงที่พกถุงยางอนามัย/มีถุงยางอนามัยแสดงว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่รักนวลสงวนตัว (ทางลบ)	0.92	0.27	มาก
5) ผู้หญิงและผู้ชายใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในช่วงวัยเรียนเป็นเรื่องไม่ปกติ	0.26	0.44	น้อย
การตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศเข้าใจ	**0.70**	**0.23**	**มาก**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 14 (ต่อ)

แหล่งข้อมูลระดับการเข้าถึงแหล่งข้อมูล	Mean	SD	ระดับ
เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ			
1) ถ้าฉันจะมีเพศสัมพันธ์ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถไปซื้อถุงยางอนามัยได้โดยไม่เขินอาย	0.76	0.43	มาก
2) ถ้าฉันมีเพศสัมพันธ์ฉันจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	0.97	0.18	มาก
3) ถ้าแฟนชวนฉันไปเที่ยวสองต่อสองฉันจะไปแน่นอน (ทางลบ)	0.63	0.48	ปานกลาง
4) ถ้าแฟนขอมีเพศสัมพันธ์ด้วยฉันจะปฏิเสธอย่างจริงจัง	0.70	0.46	มาก
5) ถ้าแฟนขอจูบฉันจะให้จูบเพราะคิดว่าเป็นเรื่องปกติของคนเป็นแฟนกัน (ทางลบ)	0.46	0.50	น้อย
รวม	**0.76**	**0.13**	**มาก**

จากตารางที่ 14 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (Mean = 0.76, SD = 0.13) เมื่อพิจารณาตามประเด็นของทัศนคติพบว่าประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติมากที่สุดใน 5 อันดับแรก คือ ถ้าฉันมีเพศสัมพันธ์ฉันจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง (Mean = 0.97, SD = 0.18), นักเรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าแม้นักเรียนจะมีคนรักแล้วการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นถือเป็นเรื่องปกติ (Mean = 0.95, SD = 0.22), นักเรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นที่ยอมรับของเพื่อนมากขึ้น (Mean = 0.94, SD = 0.55), นักเรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าถ้าใช้ยาคุมกำเนิดเป็นวิธีการคุมกำเนิดก็แล้วไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย (Mean = 0.94, SD = 0.23) และนักเรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าหญิงที่พกถุงยางอนามัย/มีถุงยางอนามัยแสดงว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่รักนวลสงวนตัว (Mean = 0.92, SD = 0.27), ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ นักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าถ้าแฟนชวนฉันไปเที่ยวสองต่อสองฉันจะไปแน่นอน (Mean = 0.63, SD = 0.48), นักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าถ้าแฟนขอจูบฉันจะให้จูบเพราะคิดว่าเป็นเรื่องปกติของคนเป็นแฟนกัน (Mean = 0.46, SD = 0.50) และผู้หญิงและผู้ชายใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในช่วงวัยเรียนเป็นเรื่องไม่ปกติ (Mean = 0.26, SD = 0.44) ตามลำดับ

1.2.4 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 15

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับพฤติกรรมทางเพศ	Mean	SD	ระดับ
การแต่งกายที่เหมาะสม	**0.73**	**0.33**	**มาก**
1) การแต่งกายรัดรูปโชว์สัดส่วนในสถานที่สาธารณะ (ทางลบ)	0.72	0.45	มาก
2) การใส่เสื้อเกาะอก หรือใส่เสื้อสายเดี่ยวในสถานที่สาธารณะ (ทางลบ)	0.84	0.62	มาก
3) การไม่ใส่เสื้อชั้นในหรือใส่เสื้อโปร่งแสงในสถานที่สาธารณะ	0.90	0.30	มาก
4) การใส่กางเกงเอวต่ำเอวลอย การเกงขาสั้นเหนือหัวเข่าในสถานที่สาธารณะ (ทางลบ)	0.56	0.50	ปานกลาง
5) การใส่เสื้อเน้นรูปร่าง (เสื้อครอปหรือเสื้อคอลึก) ในสถานที่สาธารณะ (ทางลบ)	0.62	0.49	ปานกลาง
การวางตัว	**0.74**	**0.19**	**มาก**
1) การจับมือกับแฟนหรือคนรัก (ทางลบ)	0.51	0.50	ปานกลาง
2) การอยู่ด้วยกันสองต่อสองตามลำพังในที่ลับตากับแฟน/คนรักเป็นเวลานานๆ (ทางลบ)	0.77	0.42	มาก
3) การเที่ยวค้างคืนกับแฟน (ทางลบ)	0.91	0.28	มาก
4) การคุยหรือแชทกับเพศตรงข้ามอย่างให้เกียรติซึ่งกันและกัน	0.90	0.29	มาก
5) การรู้จักอดทนรอไม่เร่งรีบรบเร้าให้อีกฝ่ายยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย	0.61	0.50	ปานกลาง
การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อทางเพศ	**0.74**	**0.20**	**มาก**
1) การเข้าดูเว็ปไซต์ลามก/ดาวน์โหลดรูปโป๊/คลิปลามกทางอินเตอร์เน็ต (ทางลบ)	0.56	0.50	ปานกลาง
2) การดาวน์โหลดรูปโป๊หรือคลิปลามกเก็บไว้ในโทรศัพท์มือถือ (ทางลบ)	0.89	0.31	มาก

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การหลีกเลี่ยงการใช้สื่อทางเพศ	**0.74**	**0.20**	**มาก**
3) การเป็นสมาชิกกลุ่ม line หรือ facebook ที่มีการพูดคุยเรื่องเพศ/แลกเปลี่ยนคลิปโป๊หรือคลิปลามก (ทางลบ)	0.93	0.26	มาก
4) การถ่ายรูปหรือวิดีโอคลิปรูปร่างของตนเองลงในโซเชียล (ทางลบ)	0.44	0.50	ปานกลาง
5) การใช้โปรแกรมสนทนาเพื่อพูดคุยเรื่องเพศหรือแอปพลิเคชั่นหาคู่ (ทางลบ)	0.86	0.35	มาก
การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	**0.76**	**0.24**	**มาก**
1) นักเรียนแนะนำผู้อื่นถึงผลกระทบของการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	0.62	0.70	ปานกลาง
2) นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (ทางลบ)	0.89	0.31	มาก
3) นักเรียนจูบคนรักหรือเพื่อนต่างเพศ (ทางลบ)	0.76	0.43	มาก
4) นักเรียนปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือเพื่อนต่างเพศ (ตอบเคยปฏิบัติในกรณีที่เคยปฏิเสธเมื่อเจอสถานการณ์หรือไม่เคยเจอสถานการณ์ดังกล่าวเลย ตอบไม่เคยปฏิบัติในกรณีที่ไม่เคยปฏิเสธเมื่อเจอสถานการณ์)	0.74	0.44	มาก
5) นักเรียนนัดหมายเพื่ออยู่กับคนรักหรือเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง (ทางลบ)	0.81	0.40	มาก
การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	**0.76**	**0.14**	**มาก**
1) นักเรียนใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ (ตอบเคยปฏิบัติในกรณีที่เคยใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ตอบไม่เคยปฏิบัติในกรณีที่ไม่เคยปฏิเสธเมื่อเจอสถานการณ์)	0.83	0.37	มาก
2) นักเรียนมีคนรักหลายคนพร้อมกัน (ทางลบ)	0.91	0.28	มาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 15 (ต่อ)

แหล่งข้อมูลระดับการเข้าถึงแหล่งข้อมูล	Mean	SD	ระดับ
การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	**0.76**	**0.14**	**มาก**
3) นักเรียนได้รับวัคซีนป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูก/เชื้อหูดหงอนไก่ (HPV)	0.16	0.37	น้อย
4) นักเรียนคบหาเพื่อนและมีความสัมพันธ์ทางเพศกันโดยไม่ได้เป็นคนรัก (Friends with Benefits) (ทางลบ)	0.93	0.25	มาก
5) นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นแบบชั่วข้ามคืน (One Night Stand) กับคนแปลกหน้า (ทางลบ)	0.99	0.11	มาก
การหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์	**0.71**	**0.25**	**มาก**
1) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ทางลบ)	0.37	0.48	น้อย
2) การไปบ้านคนรักหรือเพื่อนต่างเพศเมื่อไม่มีผู้ปกครองอยู่ (ทางลบ)	0.83	0.37	มาก
3) การหลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังกับแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศโดยลำพังสองคน (ตอบเคยปฏิบัติในกรณีที่เคยหลีกเลี่ยงหรือไม่เคยเจอสถานการณ์ที่ต้องหลีกเลี่ยง ตอบไม่เคยปฏิบัติในกรณีที่ไม่หลีกเลี่ยงเมื่อเจอสถานการณ์)	0.75	0.43	มาก
4) การปฏิเสธแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศได้เมื่อถูกชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันตามลำพังในเวลากลางคืน (ตอบเคยปฏิบัติในกรณีที่เคยปฏิเสธหรือไม่เคยเจอสถานการณ์ดังกล่าว ตอบไม่เคยปฏิบัติในกรณีที่เจอสถานการณ์แล้วไม่ปฏิเสธ)	0.81	0.40	มาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 15 (ต่อ)

แหล่งข้อมูลระดับการเข้าถึงแหล่งข้อมูล	Mean	SD	ระดับ
5) การปฏิเสธแฟน/คนรักหรือเพื่อนต่างเพศได้เมื่อถูกชักชวนไปเที่ยวค้างคืนที่อื่นหรือต่างจังหวัดโดยลำพังสองต่อสอง (ตอบเคยปฏิบัติในกรณีที่เคยปฏิเสธหรือไม่เคยเจอสถานการณ์ดังกล่าว ตอบไม่เคยปฏิบัติในกรณีที่เจอสถานการณ์แล้วไม่ปฏิเสธ)	0.80	0.40	มาก
รวม	**0.74**	**0.12**	**มาก**

จากตารางที่ 15 พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (Mean = 0.74, SD = 0.12) เมื่อพิจารณาตามประเด็นของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์พบว่าประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์มากที่สุดใน 5 อันดับแรก คือ นักเรียนไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นแบบชั่วข้ามคืน (One Night Stand) กับคนแปลกหน้า (Mean = 0.99, SD = 0.11), นักเรียนไม่เคยคบหาเพื่อนและมีความสัมพันธ์ทางเพศกันโดยไม่ได้เป็นคนรัก (Friends with Benefits) (Mean = 0.93, SD = 0.25), ไม่เคยเป็นสมาชิกกลุ่ม line หรือ facebook ที่มีการพูดคุยเรื่องเพศ/แลกเปลี่ยนคลิปโป๊หรือคลิปลามก (Mean = 0.93, SD = 0.26), นักเรียนไม่เคยมีคนรักหลายคนพร้อมกัน (Mean = 0.91, SD = 0.28) ไม่เคยเที่ยวค้างคืนกับแฟน (Mean = 0.91, SD = 0.28) ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ การถ่ายรูปหรือวิดีโอคลิปรูปร่างของตนเองลงในโซเชียล (Mean = 0.44, SD = 0.50) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Mean = 0.37, SD = 0.48) นักเรียนได้รับวัคซีนป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูก/เชื้อหูดหงอนไก่ (HPV) (Mean = 0.16, SD = 0.37) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไป การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 16

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร		ระดับการเปิดรับข่าวสาร					รวม	χ^2	*P*
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
เพศ	ชาย	1	4	36	55	26	122	38.42	0.36
		(0.2)	(0.9)	(8)	(12.2)	(5.8)	(27.1)		
	หญิง	1	10	66	172	79	328		
		(0.2)	(2.2)	(14.7)	(38.2)	(17.5)	(72.9)		
รวม		2	14	102	227	105	450		
		(0.4)	(3.1)	(22.7)	(50.4)	(23.3)	(100.0)		
ระดับชั้น	ม.4	0	5	31	74	40	150	101.49	0.01*
		(0)	(1.1)	(6.9)	(16.4)	(8.9)	(33.3)		
	ม.5	1	7	30	78	34	150		
		(0.2)	(1.5)	(6.7)	(17.3)	(7.5)	(33.3)		
	ม.6	1	2	40	76	31	150		
		(0.2)	(0.4)	(8.9)	(16.9)	(6.9)	(33.3)		
รวม		2	14	101	228	105	450		
		(0.4)	(3.1)	(22.4)	(50.7)	(23.3)	(100.0)		
อายุ	15 ปี	0	3	7	22	5	37	197.15	0.00*
		(0)	(0.7)	(1.5)	(4.9)	(1.1)	(8.2)		
	16 ปี	0	2	24	58	34	118		
		(0)	(0.4)	(5.3)	(12.9)	(7.5)	(26.2)		
	17 ปี	1	7	36	69	33	146		
		(0.2)	(1.5)	(8)	(15.3)	(7.3)	(32.4)		
	18 ปี	0	2	33	69	29	133		
		(0)	(0.4)	(7.3)	(15.3)	(6.4)	(29.5)		
	19 ปี	1	0	2	9	4	16		
		(0.2)	(0)	(0.4)	(2)	(0.9)	(3.5)		
รวม		2	14	101	228	105	450		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัจจัย ลักษณะทั่วไปของประชากร	ระดับการเปิดรับข่าวสาร					รวม	χ^2	*P*
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	(0.4)	(3.1)	(22.4)	(50.7)	(23.3)	(100.0)		

*$P < 0.05$

จากตารางที่ 16 โดยภาพรวม พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนระดับชั้นและอายุมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเพศชายมีการเปิดรับข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 27.1 น้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งมีการเปิดรับข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 72.9 ส่วนระดับการศึกษาและอายุมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

เมื่อพิจารณาระดับการเปิดรับข่าวสารตามปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารในระดับน้อย (ร้อยละ 38.2) รองลงมา คือ ระดับน้อยที่สุด ระดับปานกลาง ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 17.5, 14.7, 2.2 และ 0.1 ตามลำดับ) ส่วนเพศชายส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารในระดับน้อย (ร้อยละ 12.2) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8, 5.8, 0.9 และ 0.2 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาระดับการเปิดรับข่าวสารตามปัจจัยด้านระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 17.3) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 16.9 และ 16.4 ตามลำดับ) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 16.4) ระดับน้อยที่สุด ระดับปานกลาง ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8.9, 6.9, 1.1 และ 0 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 17.3) รองลงมาระดับน้อยที่สุด ระดับปานกลาง ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 7.5, 6.7, 1.5 และ 0.2 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 16.9) รองลงมาระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8.9, 6.9, 0.4 และ 0.2 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาระดับการเปิดรับข่าวสารตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี และ อายุ 18 ปี (ร้อยละ 15.3) รองลงมา คือ อายุ 16 ปี อายุ 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 12.9, 4.9 และ 2 ตามลำดับ) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 15 ปี ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 4.9) รองลงมาระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 1.5, 1.1, 0.7 และ 0 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 16 ปี ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 12.9) รองลงมาระดับน้อยที่สุด ระดับปานกลาง ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 7.5, 5.3, 0.4 และ 0 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 17 ปี ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 15.3) รองลงมาระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8, 7.3, 1.5 และ 0.2 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 18 ปี ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 15.3) รองลงมาระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 7.3, 6.4, 0.4 และ 0 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปี ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 2) รองลงมาระดับน้อยที่สุด ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุดและระดับมาก (ร้อยละ 0.9, 0.4, 0.2 และ 0 ตามลำดับ)

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 17

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร		**ระดับการรับรู้**					**รวม**	χ^2	*P*
		มากที่สุด	**มาก**	**ปานกลาง**	**น้อย**	**น้อยที่สุด**			
เพศ	ชาย	6 (1.3)	14 (3.1)	37 (8.2)	40 (8.9)	25 (5.5)	122 (27.1)	63.63	0.05*
	หญิง	13 (2.9)	34 (7.5)	92 (20.4)	131 (29.1)	58 (12.9)	328 (72.9)		
รวม		19 (4.2)	48 (10.7)	129 (28.7)	171 (38)	83 (18.4)	450 (100.0)		
ระดับชั้น ม.4		7	12	40	60	31	150	98.55	0.35

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร	ระดับการรับรู้					รวม	x^2	*P*
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	(1.5)	(2.7)	(8.9)	(13.3)	(6.9)	(33.3)		
ม.5	8	16	48	50	28	150		
	(1.8)	(3.5)	(10.7)	(11.1)	(6.2)	(33.3)		
ม.6	4	20	41	61	24	150		
	(0.9)	(4.4))	(9.1)	(13.5)	(5.3)	(33.3)		
รวม	19	48	129	171	83	450		
	(4.2)	(10.7)	(28.7)	(38)	(18.4)	(100.0)		
อายุ 15 ปี	2	3	6	18	8	37		
	(0.4)	(0.7)	(1.3)	(4)	(1.8)	(8.2)		
16 ปี	4	8	33	48	25	118		
	(0.9)	(1.8)	(7.3)	(10.7)	(5.5)	(26.2)		
17 ปี	9	21	49	43	24	146	257.50	0.00*
	(2)	(4.7)	(10.9)	(9.5)	(5.3)	(32.4)		
18 ปี	2	12	41	58	20	133		
	(0.4)	(2.7)	(9.1)	(12.9)	(4.4)	(29.5)		
19 ปี	2	4	0	4	6	16		
	(0.4)	(0.9)	(0)	(0.9)	(1.3)	(3.5)		
รวม	19	48	129	171	83	450		
	(4.2)	(10.7)	(28.7)	(38)	(18.4)	(100.0)		

*$P < 0.05$

จากตารางที่ 17 โดยภาพรวมพบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนเพศและอายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05) เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านเพศพบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับน้อย (ร้อยละ 29.1) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมาก และระดับมากที่สุด (ร้อยละ 20.4, 12.9, 7.5 และ 2.9

ตามลำดับ) ส่วนเพศชายส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับน้อย (ร้อยละ 8.9) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมาก และระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8.2, 5.5, 3.1 และ 1.3 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ตามปัจจัยด้านระดับการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 13.5) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 13.3 และ 11.1 ตามลำดับ) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 13.3) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมาก และระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8.9, 6.9, 2.7 และ 1.5 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 11.1) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมาก และระดับมากที่สุด (ร้อยละ 10.7, 6.2, 3.5 และ 1.8 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 13.5) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมาก และระดับมากที่สุด (ร้อยละ 9.1, 5.3, 4.4 และ 0.9 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้ตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่มีอายุ 18 ปี (ร้อยละ 12.9) รองลงมา คือ อายุ 16 ปี อายุ อายุ 17 ปี 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 10.7, 9.5, 4 และ 0.9 ตามลำดับ) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 15 ปี ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 4) รองลงมา ระดับน้อยที่สุด ระดับปานกลาง ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 1.8, 1.3, 0.7 และ 0.4 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 16 ปี ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 10.7) รองลงมา ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 7.3, 5.5, 1.8 และ 0.9 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 17 ปี ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 10.9) รองลงมาระดับน้อย ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 9.5, 5.3, 4.7 และ 2 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 18 ปี ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 12.9) รองลงมาระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมากและระดับมากที่สุด (ร้อยละ 9.1, 4.4, 2.7 และ 0.4 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปี ส่วนใหญ่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.3) รองลงมาระดับมากและระดับน้อย (ร้อยละ 0.9) ระดับมากที่สุดและระดับปานกลาง (ร้อยละ 0.4 และ 0 ตามลำดับ)

2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 18

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร		ระดับทัศนคติ			รวม	χ^2	*P*
		มาก	ปานกลาง	น้อย			
เพศ	ชาย	94	28	0	122	58.815	0.00*
		(20.9)	(6.2)	(0)	(27.1)		
	หญิง	299	29	0	328		
		(66.4)	(6.4)	(0)	(72.9)		
รวม		393	57	0	450		
		(87.3)	(12.7)	(0)	(100.0)		
ระดับชั้น	ม.4	133	17	0	150	26.554	0.22
		(29.5)	(3.8)	(0)	(33.3)		
	ม.5	133	17	0	150		
		(29.5)	(3.8)	(0)	(33.3)		
	ม.6	127	23	0	150		
		(28.2)	(5.1)	(0)	(33.3)		
รวม		393	57	0	450		
		(87.3)	(12.7)	(0)	(100.0)		
อายุ	15 ปี	35	2	0	37	101.439	0.00*
		(7.8)	(0.4)	(0)	(8.2)		
	16 ปี	105	13	0	118		
		(23.3)	(2.9)	(0)	(26.2)		
	17 ปี	130	16	0	146		
		(28.9)	(3.5)	(0)	(32.4)		
	18 ปี	111	22	0	133		
		(24.7)	(4.9)	(0)	(29.5)		
	19 ปี	12	4	0	16		
		(2.7)	(0.9)	(0)	(3.5)		
รวม		393	57	0	450		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร	ระดับทัศนคติ			รวม	χ^2	*P*
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
	(87.3)	(12.7)	(0)	(100.0)		

*$P < 0.05$

จากตารางที่ 18 โดยภาพรวมพบว่า เพศและอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ตามปัจจัยด้านเพศพบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับมาก (ร้อยละ 66.4) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 6.4) ส่วนเพศชายส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับมาก (ร้อยละ 20.9) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 6.2)

เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ตามปัจจัยด้านระดับการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 28.2) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 3.8) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 3.8) และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 28.2) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 5.1)

เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติตามปัจจัยด้านอายุ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี (ร้อยละ 28.9) รองลงมา คือ อายุ 18 ปี อายุ 16 ปี 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 24.7, 23.3, 7.8 และ 2.7 ตามลำดับ) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 15 ปี ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 7.8) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 0.4) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 16 ปี ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 23.3) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 2.9) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 17 ปี ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 28.9) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 3.5) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 18 ปี ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 24.7) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 4.9) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปี ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 2.7) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 0.9)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 19

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร		**ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์**			**รวม**	x^2	*P*
		มาก	ปานกลาง	น้อย			
เพศ	ชาย	92	29	1	122	20.011	0.52
		(20.4)	(6.4)	(0.2)	(27.1)		
	หญิง	260	67	1	328		
		(57.8)	(14.9)	(0.2)	(72.9)		
รวม		352	96	2	450		
		(78.2)	(21.3)	(0.4)	(100.0)		
ระดับชั้น	ม.4	127	22	1	150	73.066	0.00*
		(28.2)	(4.9)	(0.2)	(33.3)		
	ม.5	118	32	0	150		
		(26.2)	(7.1)	(0)	(33.3)		
	ม.6	107	42	1	150		
		(23.8)	(9.3)	(0.2)	(33.3)		
รวม		352	96	2	450		
		(78.2)	(21.3)	(0.4)	(100.0)		
อายุ	15 ปี	33	4	0	37	122.388	*0.00**
		(7.3)	(0.9)	(0)	(8.2)		
	16 ปี	99	18	1	118		
		(22)	(4)	(0.2)	(26.2)		
	17 ปี	111	35	0	146		
		(24.7)	(7.8)	(0)	(32.4)		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร	ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์			รวม	χ^2	*P*
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
18 ปี	97	36	0	133		
	(21.5)	(8)	(0)	(29.5)		
19 ปี	12	3	1	16		
	(2.7)	(0.7)	(0.2)	(3.5)		
รวม	352	96	2	450		
	(78.2)	(21.3)	(0.4)	(100.0)		

*$P < 0.05$

จากตารางที่ 19 โดยภาพรวมพบว่า ระดับชั้นและอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านเพศพบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในระดับมาก (ร้อยละ 57.8) รองลงมา คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 14.9 และ 0.2 ตามลำดับ) ส่วนเพศชายส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในระดับมาก (ร้อยละ 20.9) รองลงมา คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 6.4 และ 0.2 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ตามปัจจัยด้านระดับ การศึกษาพบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 28.2) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 26.2) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 23.8) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 28.2) รองลงมา คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 4.9 และ 0.2 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 26.2) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 7.1) และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 23.8) รองลงมา คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 9.3 และ 0.2 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี (ร้อยละ 24.7) รองลงมา คือ อายุ 16 ปี อายุ 18 ปี 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 22, 21.5, 7.3 และ 2.7 ตามลำดับ) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 15 ปี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 7.3) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 0.9) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 16 ปี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 22) รองลงมาระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 4 และ 0.2 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 17 ปี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 24.7) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 7.8) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 18 ปี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 21.5) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 8) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 2.7) รองลงมาระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 0.7 และ 0.2 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏดังตารางที่ 20

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	**พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์**		
	r	*P*	ระดับความสัมพันธ์
การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	-0.16*	0.00	ต่ำ
การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	-0.09	0.72	ไม่มีความสัมพันธ์
ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	0.31*	0.00	ต่ำ

*$P < 0.05$

จากตารางที่ 20 พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ (r = -0.16)

การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ (r = -0.09)

ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ (r = 0.31*)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไป การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) จำนวน 10 โรงเรียน 9 จังหวัด จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามออนไลน์การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.88 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติไคว์สแควร์ (Chi-square) และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson’s Correlation Coefficient) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

1.1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย 122 คน (ร้อยละ 27.1) เป็นเพศหญิง 328 คน (ร้อยละ 72.9) กำลังศึกษาอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 (ชาย 46 คน, หญิง 104 คน) มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 (ชาย 45 คน, หญิง 105 คน) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 (ชาย 31 คน, หญิง 119 คน) มีอายุ 15 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 (ชาย 13 คน, หญิง 24 คน) มีอายุ 16 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 (ชาย 38 คน, หญิง 80 คน)

มีอายุ 17 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 (ชาย 40 คน, หญิง 106 คน) มีอายุ 18 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 (ชาย 27 คน, หญิง 106 คน) มีอายุ 19 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 (ชาย 4 คน, หญิง 12 คน) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคกลาง จำนวน 90 คน (ร้อยละ 20) ภาคเหนือ จำนวน 90 คน (ร้อยละ 20) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 90 คน (ร้อยละ 20) ภาคใต้ จำนวน 90 คน (ร้อยละ 20) และกรุงเทพมหานคร จำนวน 90 คน (ร้อยละ 20)

1.2 ระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.08) เมื่อพิจารณาตามแหล่งข้อมูลที่เปิดรับข่าวสาร พบว่า แหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับแรก คือ รับข้อมูลทางเพศจากอินเทอร์เน็ต (บทเรียนออนไลน์, ฐานข้อมูลต่าง ๆ โดยค้นหาคำว่า พฤติกรรมทางเพศ การดูแลตนเองทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ วิธีการใส่ถุงยาง การรับประทานยาคุมกำเนิด ฯลฯ) (Mean = 2.92), รับข้อมูลทางเพศจากสื่อสังคมออนไลน์ (Facebook Line Instagram Twitter Clubhouse ฯลฯ) (Mean = 2.88), และรับข้อมูลทางเพศจากการพูดคุยกับเพื่อน (Mean = 2.74) ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ รับข้อมูลทางเพศจากแผ่นพับ/โปสเตอร์/ ป้ายปิดประกาศ (Mean = 1.60), รับข้อมูลทางเพศจากวารสาร (Mean = 1.49) รับข้อมูลทางเพศจากบุคคลแปลกหน้า/บุคคลที่เพิ่งรู้จัก (Mean = 1.30) ตามลำดับ

1.3 ระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.39) เมื่อพิจารณาตามประเด็นของการรับรู้ พบว่า ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ใน 3 อันดับแรก คือ ค้นคว้าวิธีการดูแลสุขอนามัยทางเพศ (การล้างอวัยวะเพศ การใช้ผ้าอนามัย) (Mean = 2.67), ให้เหตุผลประกอบข้อมูลก่อนนำมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม (Mean = 2.63) และค้นคว้าและสรุปแนวทางปฏิบัติตัวต่อเพศเดียวกัน และเพศตรงข้ามที่เหมาะสม (ไม่แตะต้องตัวเพศตรงข้ามโดยไม่จำเป็น ไม่กอดคอ ฯลฯ) (Mean = 2.51) ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ ดู ฟัง พูดคุย อ่าน หรือสืบค้นข้อมูลพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจากแหล่งข้อมูลในต่างประเทศ (Mean = 2.25), ค้นคว้าและติดตามสถิติการตั้งครรภ์และการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในประเทศไทย (Mean = 2.15) ค้นคว้าและติดตามสถิติการตั้งครรภ์และการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในต่างประเทศ (Mean = 2.01) ตามลำดับ

1.4 ระดับทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้อยู่ในระดับมาก (Mean = 0.76) เมื่อพิจารณาตามประเด็นของทัศนคติใน 3 อันดับแรก คือ ถ้าฉันมีเพศสัมพันธ์ฉันจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง (Mean = 0.97) รองลงมา คือ

นักเรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าแม้นักเรียนจะมีคนรักแล้วการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นถือเป็นเรื่องปกติ (Mean = 0.95) และนักเรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นที่ยอมรับของเพื่อนมากขึ้น (Mean = 0.94) ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ นักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าถ้าแฟนชวนฉันไปเที่ยวสองต่อสองฉันจะไปแน่นอน (Mean = 0.63), นักเรียนเห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าถ้าแฟนขอจูบฉันจะให้จูบเพราะคิดว่าเป็นเรื่องปกติของคนเป็นแฟนกัน (Mean = 0.46) และผู้หญิงและผู้ชายใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในช่วงวัยเรียนเป็นเรื่องไม่ปกติ (Mean = 0.26) ตามลำดับ

1.5 ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก (Mean = 0.74)) เมื่อพิจารณาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติและไม่เคยปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมใน 3 อันดับแรก คือ นักเรียนไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นแบบชั่วข้ามคืน (One Night Stand) กับคนแปลกหน้า (Mean = 0.99), นักเรียนไม่เคยคบหาเพื่อนและมีความสัมพันธ์ทางเพศกันโดยไม่ได้เป็นคนรัก (Friends with Benefits) (Mean = 0.93) และไม่เคยเป็นสมาชิกกลุ่ม Line หรือ Facebook ที่มีการพูดคุยเรื่องเพศ/แลกเปลี่ยนคลิปโป๊หรือคลิปลามก (Mean = 0.93) ส่วนแหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ใน 3 อันดับสุดท้าย คือ การถ่ายรูปหรือวิดีโอคลิปรูปร่างของตนเองลงในโซเชียล (Mean = 0.44) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Mean = 0.37) และนักเรียนได้รับวัคซีนป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูก/เชื้อหูดหงอนไก่ (HPV) (Mean = 0.16) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไป การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

2.1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดข่าวสาร พบว่า ระดับการศึกษาและอายุมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนเพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสาร เมื่อพิจารณาตามปัจจัยด้านระดับชั้นหรือระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 17.3) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 16.9 และ 16.4 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาตามปัจจัยด้านอายุ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี และ อายุ 18 ปี (ร้อยละ 15.3) รองลงมา คือ อายุ 16 ปี อายุ 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 12.9, 4.9 และ 2 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาตามปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศชายมีการเปิดรับข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 27.1 น้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งมีการเปิดรับข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 72.9

2.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการรับรู้ พบว่า เพศและอายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้ตามปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับน้อย (ร้อยละ 29.1) ส่วนเพศชายส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับน้อย (ร้อยละ 8.9) เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้ ตามปัจจัยด้านระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 13.5) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 13.3 และ 11.1 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาระดับการรับรู้ตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่มีอายุ 18 ปี (ร้อยละ 12.9) รองลงมา คือ อายุ 16 ปี อายุ อายุ 17 ปี 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 10.7, 9.5, 4 และ 0.9 ตามลำดับ)

2.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมพบว่า เพศและอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนระดับชั้นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านเพศพบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มี ทัศนคติในระดับมาก (ร้อยละ 66.4) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 6.4) ส่วนเพศชายส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับมาก (ร้อยละ 20.9) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 6.2) เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านระดับ การศึกษาพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 28.2) หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 3.8) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 3.8) และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 28.2) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 5.1) เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี (ร้อยละ 28.9) รองลงมา คือ อายุ 18 ปีอายุ 16 ปี 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 24.7, 23.3, 7.8 และ 2.7 ตามลำดับ)

2.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมพบว่า ระดับชั้นและอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านเพศพบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในระดับมาก (ร้อยละ 57.8) รองลงมา คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 14.9 และ 0.2 ตามลำดับ) ส่วนเพศชาย ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในระดับมาก (ร้อยละ 20.9) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับน้อย (ร้อยละ 6.4 และ 0.2 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านระดับ การศึกษาพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 28.2) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 26.2) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 23.8) เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี (ร้อยละ 24.7) รองลงมา คือ อายุ 16 ปีอายุ 18 ปี 15 ปีและอายุ 19 ปี (ร้อยละ 22, 21.5, 7.3 และ 2.7 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 17 ปีส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 24.7) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 7.8) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุปีที่ 18 ปีส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 21.5) รองลงมาระดับปานกลาง (ร้อยละ 8) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปีส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 2.7) รองลงมาระดับปานกลางและระดับน้อย (ร้อยละ 0.7 และ 0.2 ตามลำดับ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติ กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

3.1 การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ (r = -0.16) และ (P = 0.00)

3.2 การรับรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ (r = -0.09) และ (P = 0.72)

3.3 ทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ (r = 0.31*) และ (P = 0.00)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นสำคัญที่นำมา อภิปรายได้ดังนี้

1. ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถอภิปรายในประเด็น ดังต่อไปนี้

1.1 ระดับการเปิดรับข่าวสาร

การเปิดรับข่าวสารมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.08) การศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จากอินเตอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้าถึงได้สะดวกรวดเร็ว อีกทั้งยังมีสื่อในหลายช่องทางให้เลือกเปิดรับ นักเรียนจึงเลือกใช้สื่อในรูปแบบที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับ ศรัณย์ ยี่หล้าสุวรรณ (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยในการเปิดรับสื่อที่บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อตามความสนใจ ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลมีการเปิดรับข่าวสารจากเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากช่วงวัยของนักเรียนเป็นช่วงวัยรุ่นซึ่งมีเพื่อนเป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา (2560) ที่กล่าวว่าหลักการเลือกเปิดรับสื่อตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยเฉพาะการเปิดรับข่าวสารจากบุคคลในครอบครัวจะค่อนข้างน้อยจากการปิดกันทางสังคมของสังคมไทยนักเรียนบางคนไม่มีความกล้าที่จะพูดคุยกับบุคคลในครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องเพศ นักเรียนจึงมีการเปิดรับข่าวสารจากเพื่อนมากกว่า นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเนื้อหาส่วนใหญ่ในสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ในปัจจุบันมีจำนวนมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัครวัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) ที่พบว่า เยาวชนในยุคดิจิทัลที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อ และเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้มากมาย เพื่อใช้ในการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และนำมาใช้ในชีวิตจริง ไม่ว่าจะเป็นการหาคู่ การพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางเพศ อ่านศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศ รวมไปถึงการหาสถานที่นัดพบหรือสถานที่ให้บริการทางเพศ และการจัดปาร์ตี้ระหว่างกลุ่มคนโสดคนเหงา และเยาวชนยังเข้าใช้สื่อในการแสวงหาข้อมูลต่างๆในแต่ละวันในประเด็นต่างๆ ซึ่งได้แก่ การเข้าเปิดรับหาความบันเทิง หาข้อมูลความรู้ และท่องอินเทอร์เน็ต รวมไปถึงสื่อเกี่ยวกับประเด็นทางเพศ ซึ่งตัวสื่อมีเนื้อหาที่

ล่อแหลมเยอะมากขึ้น การเข้าถึงได้ง่ายขึ้น เมื่อพิจารณาตามแหล่งข้อมูลที่เปิดรับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารทางเพศจากอินเทอร์เน็ต (บทเรียนออนไลน์, ฐานข้อมูลต่าง ๆ โดยค้นหาคำว่า พฤติกรรมทางเพศ การดูแลตนเองทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ วิธีการใส่ถุงยางอนามัย การรับประทานยาคุมกำเนิด ฯลฯ) มากที่สุด เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล ซึ่งวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพราะเป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้สะดวก รวดเร็ว กว้างขวาง และเป็นการสื่อสารสองทาง ซึ่งตอบสนองต่อวิถีการดำเนินชีวิตตามกระแสโลกาภิวัตน์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Li (2018) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจข่าวการแพร่ระบาดของเชื้ออีโบลาจากสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามแหล่งข้อมูลที่เปิดรับข่าวสาร พบว่า แหล่งข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มากที่สุด คือ รับข้อมูลทางเพศจากอินเทอร์เน็ต (บทเรียน ออนไลน์, ฐานข้อมูลต่าง ๆ โดยค้นหาคำว่า พฤติกรรมทางเพศ การดูแลตนเองทางเพศ ในรูปแบบต่าง ๆ วิธีการ ใส่ถุงยาง การ รับประทานยาคุมกำเนิด ฯลฯ) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากปัจจุบันสังคมไทยเข้าสู่สังคมยุคดิจิทัล ประชาชนในช่วงวัยต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนใน Generation Z (Gen Z) หรือผู้ที่มีอายุระหว่าง 8-20 ปี (กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต, 2563) จึงนิยมใช้การสื่อสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้สะดวก รวดเร็ว กว้างขวาง และตอบสนองต่อวิถีการดำเนินชีวิตตามกระแสโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้เมื่อเยาวชนต้องการจะเสพสื่อหรือข้อมูลข่าวสารใด ๆ แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชนคือ อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์จึงถือเป็นตัวเลือกอันดับต้น ๆ ที่จะเปิดรับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พ.ศ. 2562 สอดคล้องกับ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2563) ที่พบว่า นักเรียน/นักศึกษาเป็นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด โดยใช้เฉลี่ยวันละ 10 ชั่วโมง 50 นาที และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Li (2018) ที่ศึกษารูปแบบของสื่อ การรับรู้สถานการณ์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคทางสาธารณสุข แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจข่าวการแพร่กระจายของเชื้ออีโบลาจากสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด (ร้อยละ 42.3)

ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากจากสื่อสังคมออนไลน์ (Facebook Line Instagram Twitter Clubhouse ฯลฯ) ที่เป็นลำดับรองลงมานั้นสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจุบันนอกจากการค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ผ่านระบบอินเตอร์เน็ตแล้วยังมีแอปพลิเคชั่นต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงข่าวสารทางเพศหรือข้อมูลทางเพศได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย เช่น ข้อมูลประเด็นทางเพศที่กำลังเป็นที่ถกเถียงกันในขณะนั้น เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากปัจจัยด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิตร จันทร์อับ (2561) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลัก คือ 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย ภูมิหลังของ

ครอบครัว ฐานะของครอบครัว อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รูปแบบสังคมภายในครอบครัว 2) ค่านิยมและวัฒนธรรม 3) นวัตกรรมและเทคโนโลยี 4) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นปัจจัยผลักดันที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ทั้งในมิติเชิงบวกและเชิงลบ

นอกจากนี้แหล่งข้อมูลที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเลือกเปิดรับมากอีกหนึ่งแหล่ง คือ การรับข้อมูลทางเพศจากการพูดคุยกับเพื่อน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากในช่วงวัยของนักเรียนศึกษาตอนปลายมักมีความใกล้ชิดกับเพื่อนและเพื่อนมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิต การคิด การตัดสินใจเป็นอย่างมาก นักเรียนจึงกล้าที่จะพูดและแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนมากกว่าที่จะพูดคุยกับครู อาจารย์ หรือผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรวิศ เจ็งสวัสดิ์ และ อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว (2563) ที่พบว่าวัยรุ่นมีการเปิดกว้างและสามารถยอมรับความคิดเห็นที่หลากหลายในกระทู้ออนไลน์พันทิปได้เห็นว่าเนื้อหาในกระทู้ออนไลน์พันทิปนั้นมีความเหมาะสม และเลือกปรึกษากับคนรอบข้าง อาทิเช่น เพื่อนมากกว่าการไปตั้งกระทู้เอง ต่างจากการสื่อสารหรือรับข้อมูลจากบุคคลในครอบครัวหรือผู้ปกครองที่ค่อนข้างน้อยและเป็นไปได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไทย สอดคล้องกับ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2556) ที่พบว่า มีบุตรที่ศึกษาในระดับประถมศึกษามีบางส่วนที่ให้ความเห็นว่า ยังไม่ควรมี การพูดคุยเรื่องเพศกับบิดามารดา เนื่องจากยังมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิด เป็นเรื่องที่น่าอาย และการพูดคุย เรื่องเพศอาจทำให้บิดามารดาเสียใจได้ บุตรที่ศึกษาในระดับประถมศึกษาเพศชายยอมรับว่า ที่ผ่านมาตนยังมี การสื่อสารในเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย และมักได้รับการสอนเรื่องเพศจากมารดามากกว่าบิดา ในเรื่องของการคบเพื่อน ต่างเพศ การวางตัว การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รองลงมาเป็นเรื่องพัฒนาการทาง ด้านร่างกายและการทำความสะอาดร่างกายโดยบิดามารดามักจะบอกให้บุตรที่ศึกษาในระดับประถมศึกษาเพศชาย ตั้งใจเรียนก่อน เรียนให้จบ โตขึ้นแล้วค่อยมีแฟนหรือแต่งงาน เพื่อป้องกันไม่ให้บุตรที่ศึกษาในระดับประถมศึกษา เพศชายกระทำพฤติกรรมเสี่ยงนั้น

ส่วนการเปิดรับข่าวสารทางเพศจากบุคคลแปลกหน้า/บุคคลที่เพิ่งรู้จักเป็นแหล่งข้อมูลที่มีการเปิดรับข่าวสารน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากบุคคลแปลกหน้าหรือคนที่เพิ่งรู้จักเป็นคนที่นักเรียนยังไม่ไว้ใจมากพอที่จะถามข้อมูลเชิงลึกอย่างข้อมูลทางเพศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยในการเปิดรับข่าวสาร คือ ปัจจัยด้านสภาวะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ สอดคล้องกับ กองสุขศึกษา (2560) ที่กล่าวว่า สภาวะ คือ สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ การสื่อสาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วยมีอิทธิพลตรงต่อ การเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราต้องถูกมองว่า เป็นอย่างไร การที่เราคิดว่าคนอื่นมองเราอย่างไร เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา

และการที่คิด ว่าคนอื่นคิดว่าเราอยู่ในสถานการณ์อะไร ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเลือกของเรา บุคคลแปลกหน้าเป็นบุคคลที่นักเรียนจะไม่เลือกพูดและสื่อสารเรื่องเพศด้วย

1.2 ระดับการรับรู้

การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับน้อย (Mean = 2.39) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนในวิชาสุขศึกษาเรื่องเพศศึกษาไม่ได้มุ่งเน้นการค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญาดา ศรีอรุณ และวลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา (2558) พบว่า ความสามารถของนักเรียนในการสืบค้นข้อมูล เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการค้นคว้าข้อมูลและสรุปข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศในประเด็นต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน ซึ่งในปัจจุบันโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สสส. และภาคีเครือข่าย เผยแพร่หลักสูตร e-Learning เพศวิถีศึกษาให้ครูผู้สอนร่วมกับการทำงานเชิงรุกกับผู้บริหารสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาบางหน่วยงานยังขาดนโยบายเหล่านี้อยู่ มูลนิธิสุขภาพ (2563) และ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2563)

เมื่อพิจารณาตามประเด็นของการรับรู้ พบว่า ประเด็นของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้มากที่สุด คือ ค้นคว้าวิธีการดูแลสุขอนามัยทางเพศ (การล้างอวัยวะเพศ การใช้ผ้าอนามัย) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากประเด็นที่มีการค้นคว้าถือเป็นเรื่องใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศของนักเรียนโดยตรง ทำให้นักเรียนมีความต้องการที่จะรับรู้ข้อมูลดังกล่าว รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นและมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน เช่น ผลิตภัณฑ์ล้างจุดซ่อนเร้นของผู้หญิง และผ้าอนามัยในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นถ้วยอนามัยหรือผ้าอนามัยแบบสอด ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ด้านการถูกชักจูง คือ บุคคลมักจะให้ความสนใจที่จะรับรู้ข้อมูลจากการชักจูง รวมถึงกระแสของสังคมที่เกิดขึ้น กรมควบคุมโรค สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ (2562) และสอดคล้องกับ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์ (2556) และ กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ (2562) ที่กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ในหลายด้าน โดยด้านสำคัญ ได้แก่ 1) ความต้องการที่จะรับรู้ คือ บุคคลจะเกิด การรับรู้สิ่งเร้าใด ๆ บุคคลนั้นมักจะเกิดความต้องการที่จะรับรู้ขึ้นเสียก่อน ทั้งนี้เนื่องจากความ ต้องการจะสร้างแรงขับหรือแรงจูงใจที่จะรับรู้สิ่งเร้านั้น ๆ ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ ความต้องการที่จะรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ที่กำลังเป็นปัญหาสุขภาพและส่งผลกระทบในหลายด้านต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคมในปัจจุบัน 2) ความสนใจ คือ บุคคลมักจะเลือกรับรู้ข้อมูลที่ตนเองสนใจ เพื่อตอบสนองความสนใจใคร่รู้นั้นก่อน ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ ความสนใจของบุคคลที่มีต่อข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 3) การให้คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ คือ สิ่งเร้าใดที่บุคคลให้คุณค่าและ

ความสำคัญสิ่งเร้านั้นจะสามารถเพิ่มความสนใจและความตั้งใจที่จะรับรู้ให้มากขึ้นได้ ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ การให้คุณค่าหรือความสำคัญต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ทั้งประเทศไทยและในอีกหลายประเทศทั่วโลก กำลังเผชิญกับปัญหาการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และ 4) การถูกชักจูง คือ บุคคลมักจะให้ ความสนใจที่จะรับรู้ข้อมูลจากการชักจูงของบุคคล กลุ่มบุคคลหรือสังคม รวมถึงกระแสของสังคมที่เกิดขึ้น ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ กระแสสังคมและการเผยแพร่พฤติกรรมทางเพศทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ทั้งจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนลำดับรองลงมา คือ ให้เหตุผลประกอบข้อมูลก่อนนำมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างอาจได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยด้านความต้องการและแรงชักจูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์ (2556) และ กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนา พฤติกรรมสุขภาพ (2562) ที่กล่าวถึงปัจจัยบุคคลที่มี 1) ความต้องการที่จะรับรู้ คือ บุคคลจะเกิดการรับรู้สิ่งเร้าใด ๆ บุคคลนั้นมักจะเกิดความ ต้องการที่จะรับรู้ขึ้นเสียก่อน ทั้งนี้ เนื่องจากความต้องการจะสร้างแรงขับหรือแรงจูงใจที่จะรับรู้สิ่งเร้า ได้แก่ ความต้องการที่จะรับรู้ข้อมูลและการให้เหตุผลก่อนนำไปปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เพื่อนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม 2) ความตั้งใจและทางเลือกที่จะรับรู้ สิ่งเร้า คือ ถ้าบุคคลตั้งใจหรือให้ความใส่ใจและเลือกที่จะรับรู้สิ่งเร้าใด บุคคลนั้นก็จะสามารถรับรู้ สิ่งเร้านั้นได้ก่อนเป็นอันดับแรก และเมื่อต้องการที่จะรับรู้แล้วจึงนำไปสู่ความต้องการที่จะให้เหตุผลก่อนนำมาปฏิบัติ ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ การที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ตั้งใจหรือใส่ใจ และเลือกที่จะรับข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ 3) สภาวะทางอารมณ์ คือ สภาวะ ทางอารมณ์ของบุคคลก่อนหรือในขณะรับรู้จะส่งผลให้การแปลความหมายถูกต้องหรือผิดพลาดได้ ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ การที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอาจเกิดความความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของช่วงวัยจนนำไปสู่การเสาะแสวงหาแนวทางการปฏิบัติทางเพศของตนเองต่อไป 4) ความคาดหวังต่อสิ่งเร้า คือ บุคคลมักจะมีความคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเอาไว้ล่วงหน้า ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอาจคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการให้เหตุก่อนนำข้อมูลที่ได้ไปปฏิบัติ 5) การให้ คุณค่าต่อสิ่งที่รับรู้ คือ สิ่งเร้าใดที่บุคคลให้คุณค่าและความสำคัญ สิ่งเร้านั้นจะสามารถเพิ่มความสนใจ และความตั้งใจที่จะรับรู้ให้มากขึ้นได้ ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ การให้คุณค่าหรือความสำคัญต่อการให้เหตุผลกับข้อมูลพฤติกรรมทางเพศที่ได้รับมาก่อนนำไปปฏิบัติตาม ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพของตนเองได้ และ 6) การถูกชักจูง คือ บุคคลมักจะให้ความสนใจที่จะรับรู้ข้อมูลจากการชักจูงของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคม รวมถึงกระแสของสังคมที่เกิดขึ้นด้วย ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ กระแสสังคมและการรณรงค์ เผยแพร่เพื่อการดูแลป้องกันพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้อง

ส่วนประเด็นที่มีการรับรู้น้อยที่สุด คือ ประเด็นของการค้นคว้าและติดตามสถิติการตั้งครรภ์และการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในต่างประเทศ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากประเด็นดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไกลตัวและเรื่องของภาษา ซึ่งอาจเป็นเรื่องยากลำบากต่อการทำความเข้าใจ จึงทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเลือกรับรู้ในประเด็นนี้ในระดับต่ำ สอดคล้องกับปัจจัยหรือ ลักษณะคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะรับรู้ ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ ดังการศึกษาของ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์ (2556) และ กรมควบคุมโรค สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ (2562) ที่กล่าวว่า ความต้องการที่จะรับรู้ ความ ตั้งใจ ความสนใจ สติปัญญาและความสามารถ นอกจากนี้ยังอาจเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้าน คุณลักษณะของสิ่งเร้าที่ขาดจุดเด่น จึงทำให้ไม่ได้รับความสนใจและนำไปสู่การรับรู้ในระดับต่ำตามมา

1.3 ระดับทัศนคติ

ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้อยู่ในระดับมาก (Mean = 0.76) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยความก้าวหน้าเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ แพร่ผ่านและเปิดกว้างในหลายช่องทาง โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ที่กำลังเป็นประเด็นปัญหาของเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน ทำให้โอกาสในการได้รับข้อมูลในเรื่องดังกล่าวมีมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกสถานที่และทุกช่วงเวลา ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในห้องเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศทั้งพึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้สะดวกและข้อมูลในเรื่องนี้ได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศอย่างมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาลินี แนวหล้า และปริญญา ผกานนท์ (2558) พบว่า ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับเพื่อนต่างเพศและเพศเดียวกัน (ร้อยละ 95.5) ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็ปโป๊กับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 93.7) ไม่เคยดูหนัง/หนังสือ/วิดีโอโป๊กับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 92.5) ไม่เคยมีพฤติกรรมไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 90.2) ไม่เคยสูบบุหรี่,ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 91.5 และ 75.6 ตามลำดับ ซึ่งบ่งบอกถึงทัศนคติด้านดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

เมื่อพิจารณาตามประเด็นของทัศนคติ พบว่า ประเด็นของทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับทัศนคติมากที่สุด คือ ถ้าฉันมีเพศสัมพันธ์ฉันจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติ คือ การจูงใจทางร่างกาย คือ ทัศนคติเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้ ได้แก่ ความสนใจในเรื่องพฤติกรรมทางเพศตามช่วงวัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จึงผลักดันให้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับ กรวินท์ กรประเสริฐวิทย์ (2558) ที่กล่าวว่าการจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivation) ทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการหรือแรงผลักดันทางร่างกายตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติที่ดี ต่อบุคคลหรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้ และทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารที่ได้รับรวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจ ปัญหาต่าง ๆ ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่บุคคลนั้นจะทำให้บุคคลนั้น เก็บไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้ ได้แก่ การนำเสนอพฤติกรรทางเพศของสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ในปัจจุบันมีความหลากหลายเมื่อมีการรับข้อมูลจากสื่อก็สามารถสร้างเป็นทัศนคติที่ดีได้ นอกจากนี้ทัศนคติยังเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม คือ ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่ บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ ที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้ ได้แก่ การสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ดีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้อง กับกรวินท์ กรประเสริฐวิทย์ (2558) ที่กล่าวว่าการเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่ บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่ม สังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมีการถ่ายทอดข้อมูล ให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงานเป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (Primary Group) ที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้ และ ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มาจนกลายเป็นทัศนคติได้ ได้แก่ การมีประสบการณ์ที่ดีเมื่อปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ เช่น ได้รับคำชื่นชม หรือ มีสุขภาพทางเพศที่ดีเมื่อปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ได้ สอดคล้องกับ กร ประเสริฐวิทย์ (2558) ที่กล่าวว่าประสบการณ์ (Experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มาจนกลายเป็นทัศนคติได้

ส่วนลำดับรองลงมา คือ นักเรียนไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าแม้นักเรียนจะมีคนรักแล้วการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นถือเป็นเรื่องปกติ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติ คือ การตอบสนองความต้องการของบุคคล ได้แก่ การที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จึงส่งผลให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่าแม้นักเรียนจะมีคนรักแล้วการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นถือเป็นเรื่องปกติ สอดคล้องกับ ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย (2560) กล่าวว่าการตอบสนองความต้องการของบุคคล สิ่งใดตอบสนอง

ความต้องการของตนได้บุคคลนั้นก็มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของตนไม่ได้บุคคลนั้นก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

ส่วนประเด็นที่มีทัศนคติน้อยที่สุด คือ ผู้หญิงและผู้ชายใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในช่วงวัยเรียนเป็นเรื่องไม่ปกติ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าผู้หญิงและผู้ชายใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในช่วงวัยเรียนเป็นเรื่องปกติเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเปิดกว้างของสังคมไทย และการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามีผลในการใช้ชีวิตประจำวันของคนไทยในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลินี แนวหล้า และปริญญา ผกานนท์ (2559) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ว่าเพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน ร้อยละ 61.2 และเห็นด้วยกับการดูมิวสิกวิดีโอมีส่วนกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ร้อยละ 48.5 ซึ่งจะเห็นได้ว่าสังคมไทยเริ่มมีการยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติในการปฏิบัติของเพศหญิง และการชิงสุกก่อนห่ามของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน

1.4 ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก (Mean = 0.74) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศได้ง่ายขึ้นในปัจจุบัน การเปิดกว้างและไม่ปิดกันในการให้ข้อมูลการพูดถึงข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่ได้ถูกจำกัดเหมือนในอดีตว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมไม่ควรพูดถึงในที่สาธารณะหรือไม่ควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ช่องทางในการค้นคว้าหาข้อมูลหลากหลายและสามารถหาข้อมูลได้อย่างง่ายดายเลยส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พนมพร ปิยะกุล (2559) ที่พบว่า ความเข้มงวดของผู้ปกครอง โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองเข้มงวดและไม่สนับสนุนในการทำกิจกรรม จะมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าการที่จะการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งอาจจะทำให้เห็นได้ว่าการเปิดกว้าง การให้ข้อมูลแบบตรงไปตรงมาทำให้เกิดความเข้าใจส่งผลดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์มากกว่าการห้ามและการปกปิดข้อเท็จจริง

เมื่อพิจารณาตามประเด็นพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ พบว่า ที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์มากที่สุด คือ นักเรียนไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นแบบชั่วข้ามคืน (One Night Stand) กับคนแปลกหน้า เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์คือ 1) ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าชั่วข้ามคืน (One Night Stand) เช่น โดนทำร้ายร่างกาย โดนชิงทรัพย์ โดนฆ่า 2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจ เช่น การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ การรับรู้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน รวมถึงความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองด้วย 3) ปัจจัย

ด้านทักษะพฤติกรรม ได้แก่ การรับรู้ผลของการป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่สามารถป้องกันได้ร้อยเปอร์เซ็น ความสามารถของตนในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ที่สอดคล้องกับ ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล (2558) และยังสอดคลองกับงานวิจัยของ วรรณศิริ ประจันโน รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2560) ที่พบว่า การรับรู้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน (β = .328) การเข้าถึงสื่อที่ยั่วยุความรู้สึกทางเพศ (β = .242) การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ (β = -.157) และการรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมที่นำาไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (β = -.120) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศได้ ร้อยละ 30.6

ส่วนลำดับรองลงมา คือ นักเรียนไม่เคยคบหาเพื่อนและมีความสัมพันธ์ทางเพศกันโดยไม่ได้เป็นคนรัก (Friends with Benefits) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการรับทราบผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศกันโดยไม่ได้เป็นคนรัก (Friends with Benefits) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุ สหัสสานนท์ (2561) ที่พบว่า ผลการวิจัยสะท้อนในแง่ที่ว่า ร้อยละ 30 ของผู้ที่มีความสัมพันธ์พิเศษกับเพื่อน แม้จะยังคงสถานะเพื่อนได้ แต่มีความห่างเหินและไม่สนิทใจกันเหมือนก่อน อีกทั้ง ร้อยละ 20 ยุติความสัมพันธ์กับเพื่อนที่เคยเป็น Friends with Benefits รวมถึงรับรู้ว่าตนเองถูกเพื่อนหลอกและมีความเสี่ยงที่จะเกิดความรู้สึกเหงาและซึมเศร้ามากกว่าอีกด้วย ผลกระทบที่ตามมาจากการมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับเพื่อน อาจจะทำให้ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนเกิดความพัวพันและซับซ้อนยิ่งขึ้น หรือหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเริ่มหวั่นไหวหรือตกหลุมรัก ในขณะที่อีกฝ่ายไม่ได้รู้สึกทำนองเดียวกัน ย่อมก่อให้เกิดอารมณ์ทางลบทั้งความรู้สึกผิดหวัง เจ็บปวดหรือหึงหวงตามมาอีกด้วย จึงส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางเพศกันโดยไม่ได้เป็นคนรัก (Friends with Benefits) เกิดขึ้นน้อยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ส่วนประเด็นที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์น้อยที่สุด คือ นักเรียนได้รับวัคซีนป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูก/เชื้อหูดหงอนไก่ (HPV) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการฉีดวัคซีนและการรณรงค์การให้ความรู้และประโยชน์ของวัคซีนตัวนี้ค่อนข้างน้อยเพราะไม่ได้เป็นวัคซีนป้องกันโรคติดต่อจากคนสู่คนอย่างง่ายอย่าง เช่น โรคโควิด 19 ช่วงอายุของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจคิดว่าการฉีดยังไม่มีความจำเป็นสำหรับตนและคิดว่าโรคนี้เป็นเรื่องไกลตัวของตนเอง และขาดการหาข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณคนไทยที่เป็นโรคนี้ สอดคล้องกลับ สุจิตรา ลิอินทร์ (2558) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบในการเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้อง คือ 1) ประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ เมื่อนักเรียนไม่ทราบถึงประโยชน์ของวัคซีนนักเรียนก็จะไม่สนใจที่จะไปฉีด 2) สาเหตุจากตัวสื่อซึ่งมีลักษณะกระตุ้น ชี้นำ ทำให้ผู้รับข่าวสารเกิดความต้องการได้รับข่าวสารนั้น ๆ ได้แก่ เมื่อนักเรียนไม่เคยดูข่าวหรือไม่เคยมีคนใกล้ชิดที่เป็นโรคนี้นักเรียนก็จะขาดตัวกระตุ้นที่ทำให้สนใจในการฉีดวัคซีนป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูก/เชื้อหูดหงอนไก่ (HPV)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากร ระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรด้านเพศมีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้ และทัศนคติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับชั้นมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสาร และระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านอายุมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสาร ระดับการรับรู้ ระดับทัศนคติและระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2** สามารถนำประเด็นมาอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการเปิดรับข่าวสาร

ระดับการศึกษาและอายุมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 17.3) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 16.9 และ 16.4 ตามลำดับ) และตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปีและ อายุ 18 ปี (ร้อยละ 15.3) รองลงมา คือ อายุ 16 ปีอายุ 15 ปีและอายุ 19 ปี ส่วนเพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เมื่อพิจารณาการเปิดรับข่าวสารตามปัจจัยด้านระดับชั้น พบว่า ระดับชั้นหรือ ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับข่าวสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นระดับการศึกษาในช่วงชั้นเดียวกัน อยู่ในวัยหรือช่วง อายุที่ใกล้เคียงกันแต่มีกระบวนการคิดและเรื่องที่สนใจค่อนข้างแตกต่างกันออกไป จึงมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่ค่อนข้างแตกต่างกันและความต้องการที่จะรับข่าวสารก็จะต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับ วิชาญ ปาวัน และคณะ (2559) ที่กล่าวถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน เช่น อายุ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (อาชีพและ รายได้) ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าหากต้องการสื่อสารให้ สัมฤทธิ์ผลควรจะต้องเข้าใจถึงคุณลักษณะทางประชากรที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อและการรับฟัง ข่าวสารของผู้รับสาร และสอดคล้องกับปัจจัยในการเปิดรับข่าวสารในด้านของความต้องการ (Need) ปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งในกระบวนการเลือกของมนุษย์ คือความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ทั้งกายและทางใจ ความต้องการระดับสูงและความต้องการระดับต่ำย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกตอบสนองความต้องการของเรา เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยม เพื่อการยอมรับในสังคม เพื่อความพอใจ สอดคล้องกับ กรม

สนับสนุนบริการสุขภาพ (กองสุขศึกษา, 2560) ที่ระบุว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เพิ่งขึ้นชั้นมาจากมัธยมศึกษาตอนต้นอาจจะไม่มีความต้องการหรือความสนใจที่จะเปิดรับข่าวสารเรื่องนี้มากนัก ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่มีความสนใจในการเปิดรับข่าวสารในเรื่องพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ มากขึ้นตามลำดับ ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยภัฏร์ ศรีไพโรจน์ (2563) ที่พบว่า ระดับชั้นหรือระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับโรคโควิด 19 ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับการรับรู้

เพศและอายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ตามปัจจัยด้านเพศ พบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับน้อย (ร้อยละ 29.1) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมาก และระดับมากที่สุด (ร้อยละ 20.4, 12.9, 7.5 และ 2.9 ตามลำดับ) ส่วนเพศชายส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับน้อย (ร้อยละ 8.9) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อยที่สุด ระดับมาก และระดับมากที่สุด (ร้อยละ 8.2, 5.5, 3.1 และ 1.3 ตามลำดับ) อาจเกิดจากปัจจัยส่วนตัวของบุคคลที่ทำให้ไม่พร้อมที่จะรับรู้ หรือพร้อมที่จะรับรู้แตกต่างกันออกไปแล้วแต่บุคคล เช่น เพศชายมีความต้องการที่จะรับรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรม สุขภาพ (2562) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ในด้านปัจจัยทางด้านตัวผู้รับรู้ หรือสัมพันธ์กับลักษณะคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะรับรู้ ซึ่งมีผล ต่อการรับรู้ เช่น ประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม สติปัญญาและความสามารถ เจตคติ เพศ อายุ เป็นต้น จึงทำให้ระดับของการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน

ส่วนอายุที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เช่นเดียวกันเมื่อพิจารณาระดับการรับรู้ตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มี การเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่มีอายุ 18 ปี (ร้อยละ 12.9) รองลงมา คือ อายุ 16 ปีอายุ อายุ 17 ปี 15 ปีและอายุ 19 ปี (ร้อยละ 10.7, 9.5, 4 และ 0.9 ตามลำดับ) ซึ่งอาจมีผลมาจากองค์ประกอบในการรับรู้ คือ ความสนใจ นักเรียนที่มีช่วงอายุต่างกันย่อมมีความสนใจในเรื่องที่แตกต่างกัน รวมถึงความต้องการ ช่วงอายุทำให้ความต้องการในการรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ แตกต่างกัน บางคนอาจจะสนใจมากแต่ต้องการที่จะรับรู้น้อย หรือบางคนสนใจน้อยก็จะทำให้ความต้องการในการรับรู้น้อยไปด้วย สอดคล้องกับ รัจรี นพเกตุ (2540) ที่ระบุถึงองค์ประกอบการของรับรู้ว่า 1) ด้านความสนใจ (Interest) เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ กล่าวคือเป็นความรู้สึกในทางที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้แนวโน้มของพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ดี เช่น นักท่องเที่ยวให้ความ สนใจต่อสิ่งที่พบเห็นเป็นอย่างมาก และสนใจที่จะกลับมายังสถานที่แห่งนั้นอีกครั้ง 2) ด้านความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึงความรู้สึกความ

ต้องการที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบันไปจนถึงอนาคตข้างหน้าเป็นการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะมากระทบต่อการรับรู้ของคนเราโดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นตัวบ่งบอก เช่น นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังที่ดีที่จะกลับมาท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้นอีกครั้งในอนาคต เนื่องจากได้รับความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ดีในการท่องเที่ยวครั้งนั้นๆ 3) ด้านความต้องการ (Need) หมายถึง รูปแบบทางจิตวิทยาหรือความรู้สึกที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายหรือเหตุผล การกระทำของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้นอีกครั้งหรือต้องการที่จะบอกเล่าประสบการณ์ในการท่องเที่ยวครั้งนั้นๆ ให้แก่บุคคลอื่นได้รับรู้ 4) ด้านการเห็นคุณค่า (Value) หมายถึง การรับรู้ขึ้นกับการเห็นคุณค่าในสิ่งนั้นๆ ที่มนุษย์ได้ ไปเยือนหรือไปสัมผัส เช่น นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในสถานที่แห่งนั้นๆ มีความรู้สึกที่ดีต่อการท่องเที่ยว และมองเห็นถึงคุณค่าที่ดีงามที่ได้รับในสถานที่แห่งนั้น และพร้อมที่จะบอกต่อคุณค่านั้นให้แก่บุคคล อื่นๆได้รับรู้

ส่วนปัจจัยด้านระดับชั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านระดับชั้นหรือระดับการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 13.5) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 13.3 และ 11.1 ตามลำดับ) ทั้งนี้ เป็นไปได้ว่าอาจเกิดจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ในด้านของปัจจัยทางด้านตัวผู้รับรู้ ทำให้การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในแต่ละระดับชั้นมีความแตกต่างกันเล็กน้อยดังกล่าว

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับทัศนคติ

เพศและอายุมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติทัศนคติ เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านเพศพบว่า เพศหญิงส่วนใหญ่มี ทัศนคติในระดับมาก (ร้อยละ 66.4) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 6.4) ส่วนเพศชายส่วน ใหญ่มีทัศนคติในระดับมาก (ร้อยละ 20.9) รองลงมา คือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 6.2) และ เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มี ทัศนคติอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี (ร้อยละ 28.9) รองลงมา คือ อายุ 18 ปีอายุ 16 ปี 15 ปี และอายุ 19 ปี (ร้อยละ 24.7, 23.3, 7.8 และ 2.7 ตามลำดับ) อาจเกิดจากระดับของความรู้ที่แต่ละคนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาในระดับที่แตกต่างกันซึ่งอาจจะส่งผลต่อทัศนคติ อาจจะเป็นไปได้ที่เพศชายจะมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามากกว่าเพศหญิง หรือนักเรียนที่มีอายุมากกว่ามักจะมีระดับความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าคนที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย (2560) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ว่า องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) ประกอบด้วยส่วนย่อยคือ ความรู้ ความคิด และความเห็น ที่บุคคลมีต่อที่หมายของทัศนคติ(Attitude Object)

ส่วนปัจจัยด้านระดับชั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ อาจเกิดจากนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นที่ใกล้คียงกันทำให้มีทัศนคติในเรื่องเดียวกันค่อนข้างไปในทิศทางเดียวกันและอาจจะมีความต้องการหรือความชอบหรือไม่ชอบที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย (2560) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ว่า องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึงความรู้สึก ชอบหรือไม่ชอบ หรือท่าทางที่ดี ไม่ดี ที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของทัศนคติ

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะทั่วไปของประชากรกับระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ระดับชั้นและอายุมีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านระดับชั้น พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่กำลัง ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 28.2) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 26.2) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 23.8) เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ตามปัจจัยด้านอายุพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก คือ ผู้ที่มีอายุ 17 ปี (ร้อยละ 24.7) รองลงมา คือ อายุ 16 ปีอายุ 18 ปี 15 ปีและอายุ 19 ปี(ร้อยละ 22, 21.5, 7.3 และ 2.7 ตามลำดับ) อาจเกิดจากกลุ่มเพื่อนที่มีความแตกต่างกันในแต่ละระดับชั้นและแต่ละช่วงอายุทำให้มีความต้องการหรือความสนใจของกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ค่อนข้างแตกต่างกันและยังสามารถชักจูงให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ มาลี สบายยิ่ง (2562) ที่กล่าวว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นแสดงออกถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญมากสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับทางสังคม โดยเฉพาะการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดและสนิทสนมมากที่สุด วัยรุ่นจึงเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศผ่านการเลียนแบบและกระทำตาม ๆ กัน เพื่อไม่ให้เกิดรู้สึกแตกต่างจากคนอื่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) ที่กล่าวว่า อิทธิพลของเพื่อน คือ การคบหาเพื่อนมีความสำคัญ และจำเป็นต่อชีวิตของเยาวชนเพราะการสื่อสารระหว่างเพื่อนในกลุ่มกับเยาวชนมีอิทธิพลต่อความคิดและความเชื่อตลอดไปถึงการให้คำปรึกษาหรือให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศและยังชักจูงไปในทางที่ดีหรือไม่ดีได้อีกด้วย

ส่วนปัจจัยด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อาจเกิดจากในปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงค่อนข้างมีบทบาทในสังคมเท่าเทียมกัน และมีโอกาสในการได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมกัน ความสามารถในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ก็เท่าเทียมกันเลยไม่ได้ส่งผลให้มีความแตกต่างกันในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ มาลี สบายยิ่ง (2562) ที่กล่าวว่า นักเรียนนิยมใช้สื่อเครือข่ายสังคมในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างชายและหญิงบนโลกออนไลน์ผ่านแชทเฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์จนนำไปสู่การนัดพบและมีเพศสัมพันธ์กันในครั้งแรกที่พบกันเนื่องจากมีความรู้สึกคุ้นเคยจากการพูดคุยกันทางสื่อออนไลน์การมีเพศสัมพันธ์ที่รู้จักตัวตนกันน้อยมีส่วนทำให้ระยะเวลาในการคบหากันต่อไปสั้น เลิกกันเร็วทำให้นักเรียนหญิงเสียใจก็จะต้องหาแฟนคนใหม่ทำให้มีคู่นอนหลายคนสำหรับนักเรียนชายส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ในทางที่ผิดโดยการใช้สื่อกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศจึงต้องมีเพศสัมพันธ์ประกอบกับปัจจุบันสื่อยั่วยุทางเพศต่างๆ สามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีความรวดเร็ว ทั้งยังขาดมาตรการควบคุมและขาดการจำกัดการเข้าถึงของวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี การเข้าถึงสื่อที่เท่าเทียมกันส่งผลให้เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในปัจจุบันมีแตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ และทัศนคติ กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ลทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ **ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3** สามารถนำประเด็นมา อภิปรายได้ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มี ความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ (r = -0.16) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากการเปิดรับข่าวสารหลากหลายมากในปัจจุบันซึ่งทักษะในการกรองข่าวสารของแต่ละคนไม่เหมือนกัน อาจจะนำไปสู่การเข้าใจข้อมูลที่เป็นไปในทางที่ไม่ดีได้ อาจเกิดการเลียนแบบหรือการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัครวัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) ที่พบว่า พฤติกรรมการสื่อสารมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนเป็นอย่างมาก เพราะปัจจุบันเยาวชนสามารถเข้าถึงสื่อทางเพศได้อย่างอิสระ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลทำให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเยาวชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นอกจากนี้อาจเกิดได้จากอิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรมที่ปัจจุบันมีการเปิดกว้างมากขึ้นมีการนำวัฒนธรรมของต่างชาติมาใช้มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนความคิดและการ

ยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ทันสมัยมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับอัครวัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา (2564) ที่พบว่า อิทธิพลของสังคม และวัฒนธรรม คือ ด้วยในปัจจุบันประเด็นเรื่องเพศมีการเปิดกว้างมากขึ้น กว่าอดีตประกอบกับที่สังคมในตอนนี้มีการเปิดรับเอาวัฒนธรรมของตะวันตกที่เรื่องเพศนั้นมีอิสระเสรีมากขึ้นในสังคมส่งผลให้เยาวชนในปัจจุบันสามารถที่จะเข้าถึงและเปิดรับ รวมถึงการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศได้เปิดเผยมากขึ้น มองว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องน่าอายและต้องปกปิดอีกต่อไป ดังนั้นอิทธิพลของสังคม และวัฒนธรรมจึงมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในสมัยนี้อย่างมาก

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึง ประสงค์ (r = -0.09) อาจเกิดได้จากการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์มากกว่าพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์จากสื่อออนไลน์ต่าง ๆ หรือข่าวที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอาจนำไปสู่การลอกเลียนแบบได้ สอดคล้องกับแนวคิดด้านองค์ประกอบของการรับรู้ที่ Schiffman and Kanuk (2000) ระบุว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นการตอบสนองทางการรับรู้ โดยการคัดเลือกข้อมูล การรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล และการแปลความหมายข้อมูล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นกระบวนการแปลความหมายของข้อมูลจากการสัมผัสกับสิ่งเร้าในรูปของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ แล้วสะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ ธัญญลัลน์ พิมเสนนันทิกา คบลา นิภาวดี สีสนิท ปิยะภาภรณ์ อ่อนวงษ์ และวราภรณ์ ม่วงโมด (2562) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการรับรู้บทบาททางเพศที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนชายมีสัดส่วนการรับรู้บทบาททางเพศระดับสูงมากกว่านักเรียนหญิง

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ (r = 0.31*) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมากจากทัศนคติเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ สอดคล้องกับแนวคิดของทัศนคติที่สรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นทัศนคติในเชิงบวกหรือทัศนคติในเชิงลบก็ได้ (Schiffman and Kanuk, 2000) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ การมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์เช่นกันเพราะฉะนั้น จึงควรส่งเสริมกิจกรรมหรือการให้ข้อมูลที่นำไปสู่การมีทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์เพราะเมื่อทัศนคติเพิ่มขึ้นแล้วพฤติกรรมก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ

โลกที่เปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย การเข้ามาสอดแทรกของวัฒนธรรมต่างชาติ แนวทางความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทัศนคติของวัยรุ่นปัจจุบันมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติเมื่ออยู่ในวัยที่สามารถดูแลตนเองได้แล้วก็สามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้เพราะไม่ได้เป็นเรื่องที่ทำให้ใครเดือดร้อน และยังมีความคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานกับหลังแต่งงานไม่ได้แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (ชเนตตี มิลินทาง, 2562) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมีสัดส่วนที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มประชากรสูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การเปิดรับข่าวสารของนักเรียนในปัจจุบัน ควรเปิดกว้างถึงช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าของสื่อและช่องทางของสื่อออนไลน์ต่าง ๆ รวมถึงแอปพลิเคชั่นต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น และควรเพิ่มโอกาสการเรียนรู้ให้กับนักเรียนและให้ความสำคัญกับการสื่อสารในหลายช่องทางหรือเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ผ่านแหล่งข้อมูลที่หลากหลายผ่านช่องทางเว็บไซด์ของโรงพยาบาล เว็บไซด์ของโรงเรียน วารสารออนไลน์ หรือ เว็บไซด์สุขภาพที่น่าเชื่อถือ

1.2 การพัฒนาพฤติกรรมทางที่เพศที่พึงประสงค์ควรใช้พิจารณาเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอข้อมูล ทั้งข่าวสารเกี่ยวพฤติกรรมทางเพศ ในกลุ่มเด็กและวัยรุ่นตอนต้น ควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย มีการแสดงตัวอย่างและภาพประกอบพอสังเขป และรูปแบบที่เสนอควรดึงดูดความสนใจด้วยสีสันและภาพประกอบ และควรใช้การสื่อสารเป็นระยะ ๆ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

1.3 ระบบการศึกษาในโรงเรียน ครู/อาจารย์ควรบูรณาการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกทัศนคติเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะในโรงเรียนหรือการเรียน ทางไกลผ่านระบบออนไลน์ต่าง ๆ รวมถึงจัดทำศูนย์เผยแพร่ความรู้และให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพทางเพศหรือการให้คำปรึกษาปัญหาทางเพศ ผ่านช่องทางการสื่อสารหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลทางเพศที่ถูกต้องได้ง่ายและรวดเร็วที่สุด โดยเน้นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ และวิธีปฏิบัติตนเพื่อเกิดความปลอดภัยทางเพศ โดยมุ่งหวังให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณสุข สุขศึกษา ฯลฯ ควรให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ เป็นแหล่งข้อมูลและแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลทางเพศจากช่องทางต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น วิดีโอคลิปในยูทูป หนังสั้นรณรงค์เรื่องต่าง ๆ ทางเพศ โฆษณาที่น่าสนใจ และหลักการที่ใช้วิเคราะห์สื่อที่น่าเชื่อถือและได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง

ตลอดจนประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อในหลายช่องทางและเลือกสรรให้สอดคล้องกับคุณลักษณะทางด้านช่วงวัย

1.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์หรือให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ การนำเสนอรูปแบบการสอน โปรแกรมเพื่อแก้ไขปัญหาหรือป้องกันทางเพศโดยลักษณะการสร้างความตระหนักในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ทักษะการสื่อสาร และพฤติกรรมการป้องกันความเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่น่าสนใจ และเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็ว ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลทางเพศที่เหมาะสมของบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

1.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณสุขควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการฉีดวัคซีนป้องกันมะเร็งปากมดลูกและโรคหูดหงอนไก่ (HPV) รวมถึงบอกช่องทางการเข้าถึงวัคซีนและรายละเอียดการฉีดวัคซีนทางช่องทางต่าง ๆ และทำโครงการรณรงค์ให้คนที่ยังไม่ได้รับวัคซีนตัวนี้ไปรับวัคซีน โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 ครูผู้สอนควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของการฉีดวัคซีนป้องกันมะเร็งปากมดลูกและโรคหูดหงอนไก่ (HPV) นักเรียนในคาบเรียนหรือการจัดบอร์ดความรู้ภายในโรงเรียนและผู้ปกครอง พร้อมการจัดบริการสุขภาพฉีดวัคซีนในกับนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง โดยทำการเก็บข้อมูล ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว (Cross-sectional Study) ผลที่ได้จากการศึกษาจึงเป็นลักษณะของการอธิบายสภาพหรือปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้นในบริบทของสังคมในช่วงเวลานั้น ๆ ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงอาจจะใช้แนวทางการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) หรืออาจทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ต่อยอดในการพัฒนารูปแบบการสื่อสารเพื่อเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากรในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะปัจจัยที่คาดการณ์ว่าอาจมีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ เพศ ระดับชั้น อายุ ซึ่งทำให้ได้สารสนเทศไม่มากเท่าที่ควรและอาจจะยังขาดปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรเหล่านั้น ซึ่งสามารถนำมาศึกษาเพิ่มเติมได้ด้วย

เหตุผลดังกล่าวจึงถือเป็นการจำกัดการนำความรู้ไปใช้ในพัฒนาการสื่อสารสุขภาพ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาข้อมูลลักษณะของประชากรในด้านอื่น ๆ เช่น รายได้ที่นักเรียนได้รับ สถานภาพครอบครัวของนักเรียน เพิ่มเติมโดยให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีอิทธิพล

2.3 ระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์เป็นแหล่งข้อมูลที่เยาวชนมีการเปิดรับ และเข้าถึงได้ในระดับสูง ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปต่อยอดเพื่อพัฒนาโปรแกรมหรือการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้านการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ร่วมกับการใช้แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่อมวลชนในรูปแบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เยาวชนไทยมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมควบคุมโรค. (2562). *การประเมินผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคและภัยสุขภาพ พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคและภาพลักษณ์ของกรมควบคุมโรคของประชาชนไทย ประจำปี พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรมควบคุมโรค. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ. (2562). *การประเมินผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคและภัยสุขภาพ พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคและภาพลักษณ์ของกรมควบคุมโรคของประชาชนไทย ประจำปี พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. กองสุขศึกษา. (2560). *รายงานผลการศึกษาการเข้าถึงและใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริโภคอาหารของประชาชนในกลุ่มวัยทำงาน.กองสุขศึกษา*. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ.

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2563). *รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2562*. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

กรวินท์ กรประเสริฐวิทย์. (2558). *ทัศนคติความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรม และ คุณลักษณะการใช้งานของเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้เครื่องชำระค่าโทรศัพท์อัตโนมัติของประชาชนในกรุงเทพมหานครปี 2558.* (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ). สืบค้นจาก http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1760/5/korawin.korn.pdf

กระทรวงสาธารณสุข. กรมสุขภาพจิต. (2563). *วัยรุ่น 2020 รู้จักป้องกันท้อง ป้องกันโรค*. สืบค้าจาก https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30192

กระทรวงสาธารณสุข. มูลนิธิแพธทูเฮลท์. (2564). *วัยรุ่น 2020 รู้จักป้องกันท้อง ป้องกันโรค*. สืบค้าจาก https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30192

กษศรณ์ นุชประสพ, และสุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ. (2563). ความสัมพันธ์ของการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ และความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 12(3), 284-299.

กาญจนา ตั้งชลทิพย์, ปัทมา ว่าพัฒนวงศ์, เฉลิมพล แจ่มจันทร์, อุไรวรรณ คนึงสุขเกษม, ภาณี วงษ์เอก

และสุรีย์พร พันพึ่ง. (2553). คุณค่า ผู้สูงอายุ: *ภาพสะท้อนมุมมองจากคนสองวัย*. ใน สุชาดา ทวีสิทธิ์ และ สวรัย บุณยมานนท์ (บรรณาธิการ). ประชากรและสังคม 2553: *คุณค่าผู้สูงอายุในสายตาสังคมไทย*. เอกสาร วิชาการ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล หมายเลข 372. พิมพ์ครั้ง ที่ 1. นครปฐม: สำนักพิมพ์ประชากรและสังคม

กู้เกียรติ ก้อนแก้ว, ฐิติวรดา สังเกตุ และศยามล ภูพิศ. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน โรคไวรัสซิกาในหญิงตั้งครรภ์ อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 28(2), 255-262.

จักรกฤษณ์ พิญญาพงษ์ และคนอื่น ๆ. (2562). การรับรู้บทบาททางเพศและทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุตรดิตถ์. *วารสารวิชาการวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์*, 19(2), 1-13.

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภาภรณ์. (2556). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จีรนันท์ ดีเลิศ, และจักรีรัตน์ แสงวารี. (2560). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยในกรุงเทพมหานคร. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 18(2), 139-154.

ชยรพ ประทิศ. (2561). *ทัศนคติ การรับรู้ และพฤติกรรมการติดตามผลงานของธัญญ่า อาร์สยาม: กรณีศึกษา จังหวัดปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).

ชัชวรรณ จูงกลาง. (2562). *ผลการใช้กิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). สืบค้นจาก http://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/55365/1/5883327027.pdf

โชติหทัย นพวงศ์. (2542). *การติดตามข่าวสารกับความพึงพอใจในการสื่อสารและการทำงานของพนักงานเครือซิเมนต์ไทยในช่วงการปรับโครงสร้างธุรกิจ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

ญาดา ศรีอรุณ และวลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2558). การศึกษาบทบาทครูสังคมศึกษาที่มีต่อการเสริมสร้างการรู้สารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*. 10(1), 147-160.

ณัฐพล รุ่งโรจน์สิทธิชัย. (2560). *การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ที่มีต่อบุหรี่ไฟฟ้า*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5907011042_8133_8197.pdf

ณิชาภทัร ปุ่นมีกิจ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา*. (วิทยานิพนธ์พยาบาลมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา). สืบค้นจาก

http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/53920028.pdf

ณิชาภัทร ปุ่นมีกิจ, ชนัญชิดาดุษฎี ทูลศิริ, และพรนภา หอมสินธุ์. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 34(1), 13-29.

ดวงใจ เปลี่ยนบำรุง. (2559). การรับรู้สุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้บริการกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูง. *วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ*, 34(1), 83-92.

ดารณี พานทอง. (2542). ทฤษฎีจูงใจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ตามแนวคิดการให้ข้อมูลข่าวสาร แรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม. *วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย 2560*, 29(2) : 39-51.

ธัญทิพ บุญเยี่ยม และทิวาพร ทาวะรมย์. (2556).*"ทัศนคติต่อความสำคัญของภาษาในอาเซียน"*. รายงานวิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พ.ศ. 2556

ธิติพร สุวรรณอำภา, บวรจิต เมธาฤทธิ์, อนันต์ เหมือนละม้าย, และประเสริฐ ศรีอำนวย. (2562). การพฒันาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนตาเพชรอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 9(1), 22-29.

ธีรพร อุวรรณโณ. (2535). *เจตคติ: การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์

นวลพรรณ อิศโร, ชนัญชิดาดุษฎี ทูลศิริ, และรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์. (2559). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 24(2), 72-84.

นิรันตา ศรีบุญทิพย์, จักรกฤษณ์ พลราชม, ประเวช ชุ่มเกษรกูลกิจ, และอดุลย์ ฉายพงษ์ (2561). การประจำปี 2561. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 12(3), 44-57.

เปิดรับสื่อ การรับรู้ ความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพของประชาชนไทย

บุษยา วงษ์ชวลิตกุล และคนอื่น ๆ. (2559). ความรู้และทัศนคติของผู้ดูแลผู้สูงอายุ กรณีศึกษาผู้ดูแลผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านธรรมปกรณ์โพธิ์กลาง และ สถานสงเคราะห์คนชราบ้านธรรมปกรณ์วัดม่วงจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 5(2), 74-92.

ปรมะ สตะเวทิน. (2539). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ประชิต สุขอนันต์, เฉลียว บุรีภักดี, และสุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์. (2562). การพัฒนาค่านิยมและ

พฤติกรรมรักนวลสงวนตัว โดยการคิดเชิงระบบเสริมด้วยการกระจ่างค่านิยมและการสร้างพลังอำนาจแห่งตน ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารสมาคมนักวิจัย* , 24(1), 136-150.

ประวิตร จันทร์อับ. (2561).*พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์และผลกระทบต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายในจังหวัดพิษณุโลก.*การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล. (2558). *คู่มือจัดกิจกรรมกลุ่มเรียนรู้เพื่อปรับพฤติกรรมสุขภาพสำหรับคลินิกเบาหวานแผนงานสร้างเสริมสุขภาพ 2558*. หน้า 23-43.

ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์, และปัญญ์กรินทร์ หอยรัตน์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. *วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล*, 36(1), 149-163.

ปารณีย์ จงรักษ์, และอนุชา ทีรคานนท์. (2557). *การเปิดรับสื่อ ทัศนคติ การแสดงออกทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิง*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jlis/article/view/4419/4276

พนมพร ปิยะกุล. (2559). *พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ*. (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5317030186_3025_5048.pdf

พิชญา พจนโพธา, ศุภโชค สิงหกันต์, ฐิตวี แก้วพรสวรรค์, และสุพร อภินันทเวช. (2557). ทัศนคติและความรู้เพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายไทยในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์ 2560*, 47(1), 18-30.

พิณทิพย์ สุชาติลิขิตวงศ์. (2564). *โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์*. สมาคมโรคติดเชื้อในเด็กแห่งประเทศไทย. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก https://www.pidst.or.th/A732.html เข้าเมื่อ 11 กรกฎาคม 2564.

พิติดา แจ้งกิจจา. (2560). *ทัศนคติที่มีต่อรูปแบบการสื่อสารภายในและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในองค์การ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5907011083_8125_7298.pdf

พีร์ พวงมะลิต, พรเพ็ญ ไตรพงษ์, และยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล. (2561). ทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏว*

ไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 12(2), 135-145.

ภัทรภร เฉลยจรรยา. (2558). *"การศึกษาความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านสุขาภิบาลอาหาร ของผู้สัมผัสอาหารที่ได้รับการอบรมสุขาภิบาลอาหารของมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ."* กรุงเทพฯ: กองกิจการนักศึกษา.

ภาวนีย์ เจนกิติวรพงศ์, และปัทมา สุวรรณภักดี. (2561). การเปิดรับสื่อ ทัศนคติ พฤติกรรม และการรู้เท่าทันในการใช้วาจาสร้างความเกลียดชังของวัยรุ่นไทย ในเขตกรุงเทพมหานครผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก (Facebook). *วารสารการสื่อสารและการจัดการ*, 4(3), 79-93.

มงคล เอกพันธ์, การุณ พงศ์ศาสตร์, และอภิรดี คำไล. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันวิชาชีพพยาบาลกรณีศึกษา โรงพยาบาลนครพนม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(1), 54-77.

มณฑินี วสันติอุปโภคากร. (2563). *ภาพรวมโรคเอดส์ ปี 2562*. กองโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.

มะนาวาวี มามะ, นุรฮูดา สะดามะ, ซาสีนาร์ ยาพา, อาซียะ วันแอเลาะ, และอัฟฟาน สามะ. (2559). *ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียน*. (วิทยานิพนธ์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา) สืบค้าจาก http://wb.yru.ac.th/bitstream/yru/1166/1/004-9.pdf

มาลี สบายยิ่ง. (2562). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสังคมปัจจุบัน. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 30(3), 121-127.

เมรญา ขวัญแก้ว, และพีรพงษ์ ฟูศิริ. (2563). การศึกษาทัศนคติและการรับรู้คุณภาพบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลอกใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. *บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต*, 15(1), 374-384.

ยุพารัตน์ อดกลั้น, ชนญญา ชัยวงศ์โรจน์, ศรีรัฐ ภักดีรณชิต และวรินทร์ กฤตยาเกียรณ. (2559). การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคกระดูกพรุนของประชาชนในอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 4(1), 84-98

ยูนิเซฟ ประเทศไทย. (2558). *รายงานสังเคราะห์การวิเคราะห์สถานการณ์การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในประเทศไทย*. https://www.unicef.org/thailand/sites/unicef.org.thailand/files/2018-08/160705_SAAP_in_Thailand_report_TH.pdf.

รุ่งนภา กลิ่นขวัญ, และพิษนุ อภิสมาจารโยธิน. (2561). ความสัมพันธ์ของสื่อสมัยใหม่กับการรับรู้ความรุนแรงทางเพศ บนร่างกายผู้หญิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 7(1), 146-164.

วรรณศิริ ประจันโน และคนอื่น ๆ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

ประถมศึกษาตอนปลาย. *วารสารพยาบาลศาสตร์*, 29(2), 39-51.

วรวัฒน์ เดชวงค์ยา. (2551). *การรับรู้และเข้าถึงสื่อสาธารณสุขของประชาชน อำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิไลลักษณ์ วงอาษา, ปิยะพร กองเงิน, และสารารัตน์ วุฒิอาภา. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, 45(3), 285-297.

ศรันถ์ ยี่หลั่นสุวรรณ. (2558). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมสังคม ของผู้นำเยาวชนประเทศอาเซียน และ ญี่ปุ่น ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก Facebook*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5507030327_3459_3412.pdf

ศิริวรรณ ทุมเชื้อ. (2558). พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ ในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 25(1), 97-109.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2552). *การบริหารการ ตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. 2563. *สุขภาพคนไทย สองทศวรรษปฏิรูปการศึกษาไทย ความล้มเหลวและความสำเร็จ*. อัมรินทร์พริ้นติ้ง, นครปฐม: 2563.

สถาพร สิงหะ. (2556). *การเปิดรับสื่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจกับการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวแบบดำน้ำลึกของนักดำน้ำชาวไทย*. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, อิงคฏา โคตนารา, เนตรชนก แก้วจันทา, และชมพูนุท กาบคำบา. (2560). ทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งต่อเพศภาวะในสังคมไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสต์*, 43(2), 86-114.

สมหมาย แตงสกุล, เชาวลิต ภูมิภาค และกัลยภัฏร์ ศรีไพโรจน์. (2562). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานสุขศึกษาและพลศึกษา ม. 1*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

สายทิพย์ วชิรพงศ์. (2556). *การเปิดรับ การรับรู้ และทัศนคติที่มีต่อภาพยนตร์จากข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในทวิตเตอร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). Thammasat University Library.

สาลินี แนวหล้า และปริญญา ผกานนท์. (2558). *ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จังหวัดอุบลราชธานี*. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 1 “สร้างเสริมสหวิทยาการ ผสมผสานวัฒนธรรมไทย ก้าวอย่างมั่นใจเข้าสู่ AC”. สืบค้นจาก

CHULALONGKORN UNIVERSITY

http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/3756/1/chayarop_prat.pdf

สิริลักษณ์ อุบลรัศมี. (2560). *การเปิดรับสื่อ การแบ่งปันข้อมูล และการรู้เท่าทันข้อมูลด้านสุขภาพ ในสื่อสังคมออนไลน์*. (คณะวารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5907030265_8315_8796.pdf

สุจิตรา ลิอินทร์. (2558). *การเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ พฤติกรรมการใช้บริการและความภักดีของผู้บริโภคที่มีต่อสถานีบริการ น้ำมัน พีทีที ไลฟ์ สเตชั่น*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้าจาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5707011168_4242_3418.pdf

สุธรรม รัตนโชติ. (2552). *พฤติกรรมองค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ท้อป

สรวิศ เจ็งสวัสดิ์ และ อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว. (2563). การเปิดรับเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรมของวัยรุ่นในสังคมไทย จากกระทู้ออนไลน์พันทิปเกี่ยวกับเรื่องเพศ. *วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. 11(2), 211-218.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การประชาสัมพันธ์: ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.

อภิเชษฐ จันทนา, สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์, และวรากร ทรัพย์วิระปกรณ์. (2561). การบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิต กับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. *รมยสาร*, 16(2), 349-364.

อัควัฒน์ ราตรีสวัสดิ์ และ ศุภฤกษ์ โพธิไพรัตนา. (2564). พฤติกรรมการสื่อสารและการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารการสื่อมวลชน*, 9(1), 26-51.

อิศเรศ คำแหง. (2553). *การเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กับกิจกรรมรณรงค์ในช่วงเทศกาลของมูลนิธิเมาไม่ขับ*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

Assael, H. (1995). *Consumer behavior and marketing action (5 th ed.)*. The United of America: International Thomson.

Assael, H. (1998). *Consumer Behavior and Marketing Action (6th ed.)*. Ohio: South Western College.

Atkin. & Charles K. (1973). *Anticipated Communication and Mass Media InformatioSeeking*. New York: Free Press.

Becker, S.L. (1972). *Discovering Mass Communication*. Illinois: Scott Foresman and Glenway.

Boonchutima, S. Kachentawa, K., Limpavithayakul, M., & Prachansri, (2017). Longitudinal study of Thai people media exposure, knowledge, and behavior on dengue fever prevention and control. *Journal of Infection and Public Health*, 10(6), 836-841.

Hawkins, D. I. & Mothersbaugh, D. L. (2010). *Consumer behavior: Building marketing strategy* (11th ed.). New York: McGraw-Hill/Irwin.

Hawkins, D., Best, R., & Coney, K. (2001). *Consumer behaviour: Building marketing strategy*. New York: Irwin McGraw-Hill.

Hunt, Todd, & Ruben, Brent D. (1993). *Mass Communication: Producers and Consumers*. New York: Harper College Publishers.

Klapper. Joseph t. (1960). *The Effect of Mass Communication*. New York): rile hCL' Press

Merrill, J. C. & Lowenstein, R. L. (1971). *Media, Messages, and Men; New Perspectives in Communication*. New York: David Mckey Company.

Mezirow J. (1998). *Learning as transformation: Critical perspectives on a theory in progress.* The Jossey-Bass higher and adult education series: ERIC.
New York: Hyper & Row.

Prachansri. (2017). Longitudinal study of Thai people media exposure, knowledge, andbehavioron dengue fever prevention and control. *Journal of Infection and Public Health*, 10(2017), 836–841.

Rogers,Everett M. &; Svenning, Lynne. (1969). *Modernization Among Peasants: The Impact of Communication*. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.

Santrock, J. W. (2004).Psychology(7th Ed.). New York: Mcgraw-Hill.

Schermerhorn, J. R. , Osborn, R. N. , Hunt, & Uhl-Bien, M. (2011). *Organizational Behavior (12th Ed.).* New York: John Wiley & Sons.

Schiffman, L. G. & Kanuk, L. L. (2000). *Consumer Behavior (7th ed.).* New Jersey: Prentice Hall.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Schramm, W. (1973). *Men, Message and Media: A look at Human Communication.*

Smith Boonchutima, Kirati Kachentawa, Manasanun Limpavithayakul, & Anan

Wackowski, O. A., Sontag, J. M., & Hammond, D. (2019). *Youth and young adult exposure to and perceptions of news media coverage about e-cigarettes in the United States, Canada and England. Preventive Medicine*, 121, 7–10. doi: 10.1016/j.ypmed. 2019.01.013

Walters. (1978). *Adaptive Management of Renewable Resources*. New York: Mc Graw - Hill.

Yang, Q. & Wu, S. (2019). *How Social Media Exposure to Health Information Influences Chinese People's Health Protective Behavior during Air Pollution: A Theory of Planned Behavior Perspective. Health Communication*, 34, 1-10. doi: 10.1080/10410236.2019.1692486

Yilmaz, D. U., Dereli, F., Tuncali, S. H., & Karatekin, D. (2020). *The relationship between health sciences students'perceptions of health news and their attitudes to using complementary and alternative medicine*. Complementary Therapies in Medicine.52, 1-6. doi: 10.1016/j.ctim.2020.102441

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
แบบสอบถามออนไลน์การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ
และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
Information exposure, Perceptions, Attitudes, And Appropriated sexual behaviors for higher secondary school students Online Questionnaires

1. ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเคื้อ กุลประสูติดิลก
อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีการจัดการสุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรดี เอกรณรงค์ชัย
อาจารย์ประจำกลุ่มพลศึกษาและสุขศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรราชธานี

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักริน ด้วงคำ
อาจารย์ประจำกลุ่มพลศึกษาและสุขศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรราชธานี

5. อาจารย์ ดร.ญาณิศา พึ่งเกตุ
อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ข

ใบรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ สำนักบริหารวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2
สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารจามจุรี 1 ชั้น 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์ : 0 2218 3210-11 E-mail: curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 085/2565

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 266/64 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยหลัก นางสาวนรกมล กองสุข

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิจารณาจริยธรรมการวิจัยโดยยึดหลัก ของ Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines และ The international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม..... **ลงนาม**.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.นวลน้อย ตรีรัตน์)
ประธานคณะกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศยามล เจริญรัตน์)
กรรมการและเลขานุการ

รูปแบบการพิจารณาทบทวน: แบบเต็มขั้นตอน

วันที่รับรอง: 17 กุมภาพันธ์ 2565 **วันหมดอายุ**: 16 กุมภาพันธ์ 2566

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง
1. ข้อเสนอโครงการวิจัย
2. ประวัติและผลงานของผู้วิจัย
3. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ร่วมการวิจัย
4. หนังสือยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย
5. แบบสอบถาม

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์

เลขที่โครงการ	266/64
วันที่รับรอง	17 กุมภาพันธ์ 2565
วันหมดอายุ	16 กุมภาพันธ์ 2566

เงื่อนไข

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
*4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) **เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น***
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-13) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการปิดโครงการ
8. โครงการวิจัยที่ได้รับการอนุมัติโครงการโดยการพิจารณาทบทวนแบบกรณียกเว้น (Exemption review) ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อ 1,6 และ 7 เท่านั้น

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามออนไลน์การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ
และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
Information exposure, Perceptions, Attitudes, And Appropriated sexual behaviors for higher secondary school students Online Questionnaires

คำชี้แจง

แบบสอบถามออนไลน์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปทางประชากร จำนวน 3 ข้อ
ส่วนที่ 2 การเปิดข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 11 ข้อ
ส่วนที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 15 ข้อ
ส่วนที่ 5 พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จำนวน 30 ข้อ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	Narakamol Kongsuk
วัน เดือน ปี เกิด	27 November 1995
สถานที่เกิด	Nakhon Si Thammarat
ที่อยู่ปัจจุบัน	88/15 เพชรธาราปาร์ค หมู่ 4 ตำบลท่าซัก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY